

206

HANDBOEKJE
VAN HET
APOSTOLAAT DES GEBEDS,
Verbond van Jesus' Hart,
BEWERKT DOOR
M. H. REUSER S. J.
Hoofdbestuurder van het Apostolaat
IN
NEDERLAND.

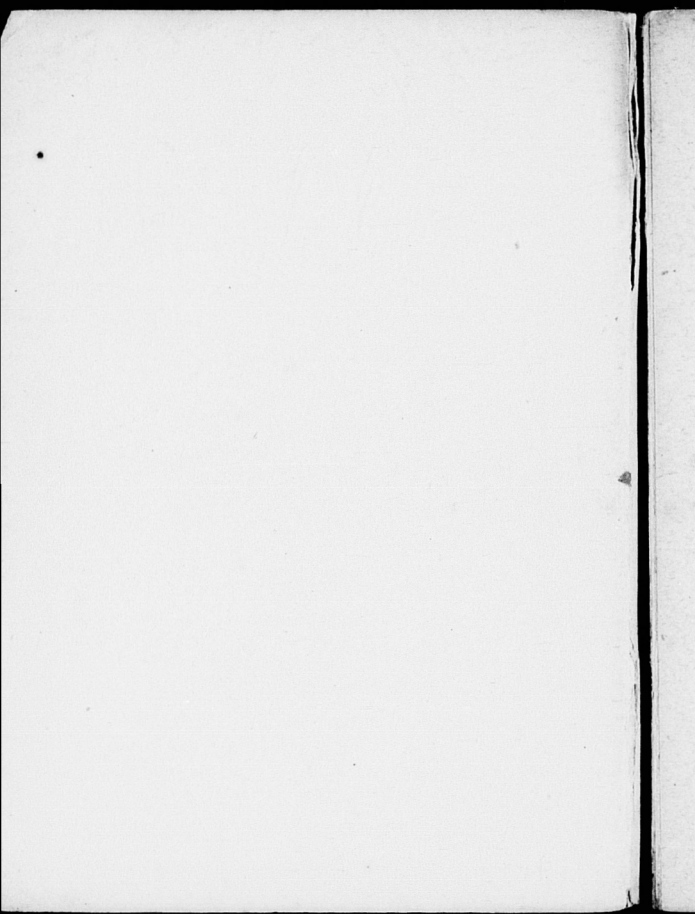
Uitgegeven voor rekening van het
Apostolaat.

Verkrijgbaar bij G. BORG, te Amsterdam.

'S GRAVENHAGE,
T. C. B. TEN HAGEN.

1892.

Vak 46

VAK

46

No. 206

HANDBOEKJE
VAN HET
APOSTOLAAT DES GEBEDS,
Verbond van Jezus' Hart,

BEWERKT DOOR - .

M. H. REUSER S. J.

Hoofdbestuurder van het Apostolaat

IN

NEDERLAND.

Uitgegeven voor rekening van het Apostolaat.

Verkrijgbaar bij G. BORG, Amsterdam.

'S GRAVENHAGE,
T. C. B. TEN HAGEN.
1892.

Bibliotheek

MINDERBROEDEREN

WEERT

IMPRIMATUR.

VOORSCHOTEN,
Die 28 Jan. 1892.

M. BERNSEN,
Libr. Censor.

DAGELIJSCH OPDRACHT.

Heer Jezus Christus, in vereeniging met die goddelijke meening, waarmede Gij zelf op aarde door Uw allerheiligst Hart God verheerlijkt hebt en nu voortdurend in het allerh. Sacrament des Altaars op alle plaatsen der wereld tot de voleinding der eeuwen verheerlijkt: draag ik U gedurende dezen geheelen dag, geen enkel oogenblik uitgezonderd, in navolging van het allerheiligste Hart der gelukzalige en altijd onbevleete Maagd Maria, al mijne meeningen en gedachten op, al mijne neigingen en begeerten, al mijne werken en woorden.

Z. H. LEO XIII heeft, bij Decr. van de H. Congr. der Aflaten van 19 Dec. 1885, aan allen, die deze opdracht godvruchtig bidden, voor iederen dag een aflaat van 100 dagen verleend.

AAN DEN LEZER.

In de meeste plaatsen van ons land is het Apostolaat des Gebeds opgericht. Opdat dit heilzame werk de vruchten moge voortbrengen, die men er met zooveel recht van verwachten kan, wordt dit boekje den Bestuurders en den Leden aangeboden.

INLEIDING.

I. Aanbevelingen van het Apostolaat des Gebeds door Zijne Heiligheid Leo XIII.

1°. LEO XIII, AARTSBISSCHOP- BISSCHOP VAN
PERUGIA.

„Het Apostolaat des Gebeds is zulk een schoone Devotie en paart aan eene buitengewone vruchtbaarheid zulk eene eenvoudigheid, dat het ongetwijfeld ten volle de bescherming van het kerkelijk gezag verdient.” (Brief aan den hoofdbestuurder voor Italië, 1867).

„Een duidelijk bewijs, hoezeer deze Vereeniging van gebed en ijver den Heer behaagt, is wel gelegen in den overvloed der vruchten, die zij voortbrengt en in hare groote en spoedige uitbreiding.

Verspreid over Frankrijk niet alleen, maar over Duitschland, Spanje, Zwitserland, N. en Z. America, de Indiën, China, Australië zelfs, kan het Apostolaat wel in den eigenlijken zin een *Katholieke Vereeniging* genoemd worden.

Daarom ook worden de schriften van het Apostolaat, tot voordeel en troost der leden, in verschillende talen over alle deelen der wereld verspreid.

Ons verlangen is, dat alle Pastoors en Bestuurders van geestelijke Vereenigingen dit werk in hunne parochiën en stichtingen trachten in te voeren en te behartigen,” (Bisschoppelijk schrijven van 1868.)

2°. LEO XIII, PAUS.

„Wel te recht vertoont zich deze Vereeniging van gebeden glorievol met den naam van *Apostolaat* versierd, zij die onophoudelijk den Heer smeekt, om bij de tegenwoordige behoeften der Kerk de wonderen te hernieuwen, die eertijds door de Apostelen werden gewrocht.

Maar wijl dit Apostolaat alleen zijne werking kan verkrijgen door Hem, die in zich zelven eene oneindige liefde aan

een onbeperkte macht paart, zoo hebt gij, waarde zoon, en uwe medeleden zeer doelmatig het plan gevormd, om de gedachten en de neigingen der geloovigen te stieren naar het H. Hart van Jezus, waarnit de Kerk als uit haar bron is voortgekomen. Uwe pogingen moeten noodzakelijk de uitbreiding der vereering van het H. Hart ten gevolge hebben, en het geloof en de liefde der geloovigen vermeerderen. 't Kan niet anders of zij moeten heilzaam zijn voor het Christenvolk en de dagen van Gods barmhartigheid verhaasten." (Breve aan P. Ramière, 1878.)

„Wijdt u dan, zeer geliefde zonen, met liefde en ijver aan die taak, opdat alle menschen zich nauw aan dit Hart verbinden, opdat zij het navolgen, het beminnen, de beleedigingen, waaraan het blootstaat, herstellen, en hunne gebeden, intentiën en gevoelens met de gebeden, intentiën en de liefde van dat goddelijk Hart vereenigen (*waarin juist de oefening van het Apostolaat des Gebeds bestaat*), opdat zij ook daardoor deelachtig worden aan zijne rechtvaardigheid, heiligheid en zijne werkdadige macht." (Redevoering voor de leden in Italië, 1879.)

II. Datums en inhoudsopgave van de voornaam Pauselijke Breven, De- creten en Rescripten ten gunste van het Apostolaat des Gebeds.

1°. VAN Z. H. PAUS PIUS IX.

N.B. De Pauselijke handelingen, waarvan wij hier een korten inhoud geven, zijn in dit handboek uiteengezet en aangehaald; van de voornaamste zal men later, onder de *Oorkonden ter opheldering*, den tekst vinden.

14 *Augustus* 1849: Breve, waardoor verschillende geestelijke gunsten aan de leden worden geschonken.

26 *Februari* 1861: Breve, waarbij aan de leden elk jaar 26 volle en vele gedeeltelijke aflaten worden verleend.

13 *April* 1861: Rescript, waarin aan de Zelateurs en Zelatrices in het bijzonder jaarlijks 24 volle aflaten en ook nog gedeeltelijke aflaten worden geschonken.

17 *Juli* 1866: Decreet, waarbij de Statuten van het Apostolaat worden goedgekeurd.

3 *Augustus* 1867: Rescript met machtigingen voor de Bestuurders.

29 *December* 1869: Rescript ter vernieuwing dier bevoegdheden.

13 *Mei* 1875: Rescript, waarbij aan de leden elke week den vollen aflat voor het *heilig uur* wordt toegestaan, alsmede nieuwe gedeeltelijke aflaten, en waarbij de bevoegdheden der Bestuurders verder worden uitgestrekt.

22 *April* 1875: Decreet, waardoor een volle aflat wordt gehecht aan de Acte van toewijding aan het H. Hart, allen geloovigen op 16 Juni 1875 door Zijne Heiligheid voorgesteld. (Handeling en Decreet, gevraagd en officieel aan de Bisschoppen der Katholieke wereld ter kennis gebracht door bemiddeling van het Apostolaat des Gebeds.)

14 *Juni* 1877: Rescript, waardoor een volle aflat wordt verleend voor de algemeene maandelijksche Communiën; twee nieuwe volle aflaten jaarlijks voor de Zelateurs en Zelatricen; gedeeltelijke aflaten voor de leden, die het schapulier van het H. Hart dragen en geestelijke gunsten voor de religieuze Congregatiën, die de leden aan hunne verdiensten en gebeden deelachtig maken.

2°. VAN Z. H. PAUS LEO XIII.

24 *Mei* 1879: Decreet ter goedkeuring der nieuwe Statuten.

7 *Juni* 1879: Rescript, waardoor de Bestuurders van het Romeinsche Aartsbroederschap van het H. Hart gemachtigd worden, om aan alle Bestuurders van het Apostolaat des Gebeds te vergunnen hunne Vereenigen met het Aartsbroederschap te verbinden.

2 *Juni* 1880: Rescript, waarbij ontheffing verleend wordt van de verplichting om de namen aan het hoofdbestuur van het Apostolaat op te zenden.

10 *Februari* 1882: Breve, waardoor aan alle leden van het Apostolaat wekelijksche en maandelijksche volle aflaten worden vergund voor de eerherstellende Communie.

9 *Juli* 1882: Rescript met toekenning van een vollen aflat voor de leden bij eene maandelijksche Communie en van een anderen vollen aflat in den Paaschtijd.

20 *Januari* 1884: Rescript ter bekrachtiging van Pater Emile Régnault's benoeming tot algemeen Bestuurder.

27 *September* 1884: Rescript, waarbij

verschillende volle aflaten worden verleend aan de leden van den tweeden graad van het Apostolaat en waarbij aan de Bestuurders de macht wordt geschonken, om rozenkranzen met de Pauselijke en Brigittijnsche aflaten te verrijken.

14 *November* 1885: Breve aan den algemeenen Bestuurder, waarin zoowel hij als de leden in hunne bestrijding der Vrijmetselarij worden geprezen.

30 *Maart* 1886: Breve, waarbij het verdienen van den aflat van *het heilig uur* op een dag naar verkiezing vergemakkelijkt wordt; een volle aflat geschonken op de dagen der *Patronen* die op de maandbriefjes van het Apostolaat zijn aangegeven; en aan den algemeenen Bestuurder machtiging wordt verleend, om de moeielijkheden die ten aanzien van de eerherstellende Communie mochten rijzen, op³ te lossen, evenals hij, krachtens zijne bediening in de moeielijkheden ten opzichte van het Apostolaat des Gebeds beslissen kan.

EERSTE HOOFDSTUK.

**Het Apostolaat des Gebeds en het
II. Hart van Jezus.**

EERSTE GRAAD VAN HET VERBOND.

Artikel I.—BENAMING EN DOEL. OORSPRONG.

GRADEN IN HET ALGEMEEN.

VOORWAARDEN VAN AANNEMING.

1. Benaming en doel. — Het Apostolaat des Gebeds is een Verbond van ijver en van gebeden in vereeniging met het Heilig Hart. Het heet *Apostolaat*, omdat het zich ten doel stelt van alle Christenen ware Apostelen te maken, door overal den ijver voor Gods eer en het heil der zielen op te wekken. Het heet *Apostolaat des Gebeds*, omdat het gebed het groote middel van het Apostolaat is, een middel alvermogend en onder ieders bereik, al schieten ook alle andere middelen te kort; een middel in zekeren zin alomvattend, omdat het, behalve het eigenlijk gezegde gebed, alle handelingen en offers in zich sluit, die aan God worden aangeboden om Zijne gunsten af te smeeken. Het heet *Verbond van Jezus' Hart*, omdat de leden zich door eene dagelijksche toewijding met dit

goddelijk Hart vereenigen en daarin een bron van ijver en een toonbeeld van volmaakt gebed vinden. In deze toewijding of opoffering van den dag tot de intenties van Jezus' Hart bestaat dan ook de voornaamste en eenig noodzakelijke oefening van alle, die bij de leden gebruikelijk zijn.

Dit Apostolaat is geen Broederschap, noch een Congregatie, maar een *heilig Verbond*, goedgekeurd door twee Decreten van den H. Stoel, door schier alle Bisschoppen, bij name door den Aartsbisschop en de Bisschoppen van Nederland, en waarin onder den standaard van het H. Hart reeds meer dan 46000 parochies, communauteiten en vereenigingen zijn opgenomen, waartoe alle overige eveneens worden uitgenoodigd. Immers is de ijver, dien dit Verbond van het H. Hart wil opwekken, niet de prikkel en het leven voor alle vereenigingen en Katholieke stichtingen? En moet het goddelijk Hart van Jezus er niet de band en het middelpunt van uitmaken, gelijk het er het beginsel en de drijfveer van is?

2. Oorsprong. Het eerste begin dezer devotie dagteekent van 1844, toen zij in het Bisdom Puy, nabij het beroemde heilighdom der Onbevleete Maagd en Moeder

Gods, ontstond; maar hare bewonderenswaardige uitbreiding dagteekent eerst van 1861, het tijdstip, waarop het tijdschrift *Messenger du Coeur de Jésus* (Zendbode van Jezus' Hart) haar maandelijksch orgaan werd en haar samenhang met de devotie tot het H. Hart meer aan het licht bracht. Reeds toen was het Apostolaat door onzen H. Vader Pius IX voor altijd met talrijke aflaten verrijkt; en het werk werd sinds dien in 1866 voor goed geregeld, toen de *Statuten* door de Congregatie der Bisschoppen en Regulieren werden goedgekeurd; deze regeling werd later in hoofdzaak bevestigd en in sommige punten volmaakt door de *nieuwe Statuten*, door dezelfde Congregatie, den 25ⁿ Mei 1879 aan Z. H. Paus LEO XIII ter goedkeuring voorgelegd, alsmede door verschillende andere Pauselijke Handelingen, Brev en Rescripten.

Wanneer men de immer toenemende vorderingen van het *Verbond van Jezus' Hart* beschouwt en let op den eenvoud en de vruchtbaarheid van de middelen die het bezigt, alsmede op de overvloedige zegeningen, welke het Goddelijk Hart pleegt uit te storten over de vereenigde

pogingen dier millioenen leden , dan mag men met recht gelooven, dat deze vreedzame kruistocht één der voornaamste instellingen is, door God bestemd om de groote devotie tot Jezus' Hart al hare vruchten te doen voortbrengen en den zegepraal der Kerk te verhaasten.

3. Graden in het algemeen. Drie bij uitstek Christelijke oefeningen vormen in het Apostolaat als *drie Graden*, aan elk waarvan een reeks van rijke aflaten is verbonden, door den H. Stoel aan deze Devotie verleend.

De eerste Graad omvat de leden, die zich tot de noodzakelijke oefening van het Apostolaat bepalen, te weten tot de vereeniging van hun hart met het goddelijk Hart van Jezus door de dagelijksche toewijding of opoffering van den dag tot Zijne intenties. (Statuten art. 4.)

De tweede Graad omvat die leden, welke, den eersten graad in oefening brengend, daarenboven die vereeniging inniger trachten te maken door het Onbevleete Hart van Maria meer uitdrukkelijk in hun Apostolaat te doen deelen: daartoe bidden zij dagelijks *een tientje van den Rozenkrans* tot dezelfde intenties. (Statuten, art. 4)

De derde Graad eindelijk omvat degenen, die ten minste de voorwaarden van den eersten Graad vervullende, de vereeniging van hun hart met Jezus volkomen maken door de onuitsprekelijke vereeniging met Hem in het H. Sacrament; en daarom eens per week, of minstens eenmaal in de maand, *de eerherstellende Communie* tot dezelfde intenties opdragen. (Breve van 24 September, 1882.)

4. Voorwaarden van aanneming. —

Om in het Heilig Verbond van het Apostolaat des Gebeds opgenomen te worden, moet men zich laten *inschrijven* op een register van een geaggregeerde parochie of vereeniging, en *een inschrijvingsbiljet ontvangen*. Is eenmaal die gemakkelijke voorwaarde vervuld, kan men, zonder nieuwe inschrijving alle aflaten, die in zoo grooten getale aan de drie graden van het Apostolaat geschonken zijn, verdienen. Er is zelfs een algemeene dispensatie van het inschrijven der namen verleend zoowel voor de vreemde Missiën, waar dit inschrijven te moeielijk zijn zou, alsook voor de leden der religieuze communiteiten, die de leden van het Apostolaat des Gebeds deelachtig hebben gemaakt aan hunne gebeden

en goede werken. (Rescript van 13 Mei 1875.)

Artikel II. THEOLOGISCHE GRONDEN.

Het Apostolaat des Gebeds, gelijk men al dadelijk uit den naam kan afleiden, is een *Verbond van ijver*. Maar wat is de ijver anders dan „de vurigheid der liefde”, dat wil zeggen van die ware liefde tot God en den naaste die, volgens het woord van Jezus Christus, „de wet en de Profeten bevat” en de glorie van God en het heil der zielen beoogt? „Dat is de aard der liefde, zegt de H. FRANCISCUS VAN SALES, zoo is de ijver de gloed der liefde”. De zaak Gods in de wereld te doen zegepralen, ziedaar dus het eenige doel van het heilig Verbond des Apostolaats. En het voorname wapen, dat het zijnen krijgeren aanbiedt om Gods vijanden te bestrijden, en Zijne zaak te doen zegevieren, is het gebed; maar het *Apostolische*, het *vereenigde* gebed, het gebed, dat door zijn innige en onafgebroke vereeniging met het Hart zelf van Jezus Christus *vergoddelykt* wordt.

1°. Gedurende de drie laatste jaren Zijns levens hield de goddelijke Meester zich

bezig met het Apostolaat des woords, en zijne dienaren zetten het voort in Zijn naam. Maar er is ook een ander Apostolaat, even verdienstelijk en dikwijls van meer nut: het Apostolaat des gebeds. Onze goddelijke Zaligmaker heeft daaraan uitsluitend de eerste dertig jaren van zijn sterfelijk leven gewijd; en in zijn leven op het altaar en in zijn glorievol leven in den hemel houdt Hij daarmede ten onzen gunst niet op: „Hij leeft altijd, om onze voorspraak te zijn”. (Hebr. VII. 25). Dat voortreffelijke Apostolaat werd uitgeoefend door Maria, door den Heiligen Jozef, door zoovele Heiligen van beiderlei geslacht, die, zwak voor het oog der menschen, machtig waren bij God, en niet minder voor de verdediging der Kerk en het heil der zielen hebben gedaan dan zoovele leeraren door hunne geschriften, dan zoovele geloofsverkondigers door hunne welsprekendheid.

2°. Maar dit Apostolische gebed, hoe machtig ook op zich zelve, verkrijgt nog een veel grootere kracht door de *vereeniging*; daartoe blijft ons het woord van den goddelijken Meester zelven borg, wanneer Hij zegt: „Indien twee van u zich op aarde *vereenigen* om iets te vragen, ik zeg het u nogmaals:

hun gebed zal in den hemel verhoord worden." (Math. XVIII. 19, 20.) En op een andere plaats: „Waar er twee of drie *in mijn naam vereenigd zijn*, ben Ik in hun midden". (Ibid.) Bestaat er overigens in de natuurlijke orde geen grond tot het spreekwoord: *eendracht maakt macht*? Zoo is het eveneens in de bovennatuurlijke orde. De vereeniging zal altijd een oorzaak van onvergelykelijke macht en vruchtbaarheid zijn. Het Apostolaat des Gebeds vereenigt de Christenen in het gebed, en maakt van hen, door dit Apostolisch en gemeenschappelijk gebed, *een leger van Apostelen*.

3°. Is dat alles? Neen. Voor dit Apostolisch gebed, voor dit gemeenschappelijk gebed, voor dit biddende leger van Apostelen is een hoofd noodig. Wie zal dat zijn? Het Hart zelf van Jezus. Dat is de wensch van den H. PAULUS. Hij zegt: „Jezus leeft altijd om onze voorspraak te zijn". En hij voegt er bij: „Hebt in u dezelfde gevoelens als het Hart van Jezus Christus". (Philipp. II. 5.)

Die schoone oefening heeft de welbeminde leerlinge van het Hart van Jezus, de gelukzalige MARGARETAMARIA zelve van haar goddelijken Meester geleerd: „*Ik zal*, zegt zij, *al mijne gebeden vereenigen met die, welke het*

Hart van Jezus voor ons in de heilige Hostie opdraagt. Bij alles wat ik doen of lijden zal, zal ik ingaan in dit heilig Hart, om zijne intentiën tot de mijne te maken, en mij met Hem te vereenigen". (I. D. bl. 195.)

Wanneer zij aan anderen de beginselen van een heilig gedrag voorhield, dan spoorde zij hen aan, om hun leven te vormen „op het voorbeeld van de nederige zachtmoedigheid van Jezus' Hart, door zich met al Zijne intentiën te vereenigen: (II D. bl. 410); zij wekte hen op „om 'smorgens in dit H. Hart te treden, Hem daar hunne hulde te brengen, en Hem toe te wijden *al wat zij doen en lijden zouden*, en zich van geheel hun wezen uitsluitend te bedienen, om Hem liefde, eer en glorie te brengen, en dit altijd door de werkelijke vereeniging met *Zijne heilige meeningen*". (Ald. bl. 456.)

Laten, wij naar het voorbeeld der Gelukzalige, en volgens den raad des Apostels, onze intenties met die van Jezus' Hart vereenigen; dan zal ons gebed in zekeren zin *vergoddelijk* worden.

Welke is bovendien de voorname drijfveer van den apostolischen ijver, tenzij de liefde van het heilig Hart van Jezus, waarin al de uitingen der goddelijke liefde zijn

samengevat en vervuld naar de plannen van Gods Voorzienigheid? Wat is meer in staat, om in ons den ijver te onderhouden en te vermeerderen, dan de dagelijks hernieuwde vereeniging van ons hart met dit aanbiddelijke Hart, dat „het vuur op aarde is komen brengen, en niets anders verlangt dan dat het brande”?

Het Apostolaat des Gebeds roept dus alle Christenen op om zich in een gemeenschappelijk gebed tot een Bond te vormen en zich te vereenigen met het Hart van Jezus, ten einde het Apostolaat van dit goddelijk Hart te steunen en al zijne belangen te bevorderen: de glorie van God en het heil der zielen. Zie- daar in twee woorden de grondgedachte, het algemeene plan van ons heilig Verbond.

4°. Dit werk, gelijk men ziet, berust op de meest fundamenteele leerstukken van onzen heiligen godsdienst en is er geheel op ingericht om den Christenen de vervulling hunner voornaamste plichten gemakkelijk te maken.

Het herinnert hun, dat zij met Jezus Christus één en hetzelfde lichaam vormen, waarvan Hij het Hoofd is en zij de ledematen zijn. Doordien zij leven van Zijn leven, bezielde zijn door Zijn geest en

bestemd om eeuwig Zijne erfenis te genieten, kunnen zij reeds in dit leven geen andere belangen hebben, dan de Zijne; en nadat die goddelijke Zaligmaker zich geheel aan hen gegeven heeft, kan niets hun vreemd zijn wat Hem toebehoort.

Met dit glorievolle leerstuk, *dat wij met Jezus Christus één lichaam uitmaken*, roept het Apostolaat des Gebeds ons die andere, zoo troostvolle leer, een gevolg der eerste, in het geheugen, namelijk *de gemeenschap der Heiligen*, en helpt ons dat geloofsartikel in beoefening brengen. Immers wij kunnen geen ledematen van Jezus Christus zijn, zonder terzelfder tijde „ledematen te zijn van elkander” (Rom. XII.5.), en zonder dus verplicht te zijn aan elkanders geluk te arbeiden. Wat wij door ons zelven niet kunnen doen ten opzichte van menschen, die wij niet kennen, dit vermogen wij ten opzichte van allen door de vereeniging onzer gebeden met die van Jezus Christus, ons gemeenschappelijk Hoofd.

Het Apostolaat des Gebeds stelt ons derhalve in staat in gansch zijn omvang *het groote gebod der Liefde* te vervullen, dat ons beveelt alle menschen als ons

zelve te beminnen. Want beminnen is het goede te willen van degenen, die men bemint; en alleen door onze verlangens met die van Jezus' Hart en onze gebeden met de Zijne te vereenigen, kunnen wij metterdaad het goede willen van alle onze evennaasten.

Eindelijk, door de gestadige beoefening dezer devotie, gewinnen wij ons te bidden, zooals de goddelijke Meester wil, dat wij bidden zullen; want wij maken daardoor al onze gebeden gelijkvormig met het gebed, dat Hij ons zelf geleerd heeft, en waarin Hij gewild heeft, dat wij, alvorens ons bezig te houden met onze eigene behoeften, aan God zouden vragen *de heiliging van Zijn Naam en de vestiging van Zijn rijk op aarde*. Het Apostolaat des Gebeds doet nog meer: door al onze werken met dezelfde intenties te bezielen, maakt het geheel ons leven tot een gebed, ja tot een apostolisch en levend gebed, volgens het woord van onzen Heer: „Men moet altijd bidden en nimmer ophouden.” (Luc. XVIII. 1).

Door bovenstaande korte aanwijzingen kan men over de bechtheid oordeelen eener devotie, die door middel van de geloofs- en

zedenleer en door het gebed op de grondslagen zelve van het Christendom steunt. Wie zich nog grondiger van de leer, waarop deze devotie gevestigd is, wil doordringen kan haar uitvoerig beschreven vinden in het grootere werk van P. H. RAMIÈRE: „*Het Apostolaat des Gebeds*”, (verkrijgbaar voor f 0.75 bij G. BORG, Amsterdam).

Artikel III. NOODZAKELIJKE OEFENING.

1°. Het Apostolaat des Gebeds schrijft den leden geen nieuwe oefeningen voor, maar spoort hen krachtig aan, om alle belangen van Jezus' Hart als de hunne te beschouwen, hunne *gebeden*, hunne *werken* en hun *lijden* met Zijne goddelijke intenties te bezielen; om in één woord van geheel hun leven een *Apostolisch gebed* te maken en *eene oefening van ijver en eerherstelling* tot glorie van het goddelijk Hart.

Om derhalve de aflaten en andere gunsten van het Apostolaat te verdienen, is het voldoende *aan het morgengebed toe te voegen de opoffering van de gebeden, werken en het lijden van den dag tot de intenties, waarvoor onze Heer zich zelve op het altaar opoffert.* (Stat. art. 4.)

Deze opoffering van den dag tot de intenties van Jezus' Hart is, met andere woorden, een

ware toewijding van den dag aan het goddelijk Hart. Men kan ze doen met het hart. Doch om beter zijn aandacht te vestigen, is het raadzaam zich van een gebed te bedienen, bij voorbeeld van de opdracht, die aan het hoofd van dit werkje voorkomt.

Men bedenke echter wel, dat deze *algemeene* opdracht volstrekt de *bijzondere* intenties niet uitsluit, welke door plicht geboden of door de liefde aanbevolen worden. Doordat deze intenties goed en geregeld zijn, zijn ze van zelf in de intenties van het goddelijk Hart begrepen.

Evenmin benadeelt die opdracht onzer handelingen tot de intenties van het Apostolaat eenigszins de schenking, welke sommigen gedaan hebben aan de zielen in het vagevuur van de voldoeningen hunner werken. Het aandeel onzer gebeden en goede werken dat het Apostolaat vraagt, is niet *hun kracht van voldoening* maar wat de godgeleerden noemen: *virtus impetratoria: hun kracht om te verkrijgen*.

2°. Deze dagelijksche opdracht is voldoende om de leden aan de voorrechten van het Apostolaat deelachtig te maken; maar zij heeft bovendien, zoolang zij niet herroepen wordt, de kracht om alle werken

van den ganschen dag verdienstelijk te maken, evenals de werken van ijver en ze dientengevolge een waarlijk apostolische uitwerking te verzekeren. Immers de godgeleerden zeggen eenparig, dat een goede meening, elken dag vernieuwd, voldoende is om alle werken van dien dag in de verdiensten van die meening te doen deelen.

Alle *goede werken*, zooals werken van *godsvrucht*, van *versterving*, van geestelijke of lichamelijke *barmhartigheid*, de *vervulling der plichten van onzen staat*, *lijden* met overgiving gedragen of vrijwillig ondergaan, een welgeregelde *uitspanning*, in één woord, alle goede werken, tot de intenties van het Apostolaat, dat wil zeggen, tot de intenties van het goddelijk Hart verricht, worden daardoor zelf een Apostolisch gebod en erlangen de kracht om zielen te redden.

Alle oefeningen van godsvrucht worden beter en verdienstelijker, wanneer zij geschieden volgens de verhevene en treffende beweegredenen, die het Apostolaat ons voorhoudt: God te verheerlijken, het bloed van Jezus Christus vrucht te doen dragen, den doodstrijd van Zijn Hart te verlichten, Zijne vurigste verlangens te vervullen, Zijn

Plaatsbekleeder, onzen H. Vader den Paus, te helpen, de Kerk, onze Moeder, te verdedigen, de ongelukkige wereld tot het geloof en tot de schoonheid des Christendoms terug te brengen, de zielen te redden, de hel te sluiten, den Hemel te openen.

Door deze devotie eindelijk vermijden wij de twee klippen, die in het Christelijk leven dreigen: een overmaat van oefeningen en het nalaten der ernstige plichten. Want deze vereeniging van onze intenties met die van Jezus' Hart, waarin de eenige verplichting van het Apostolaat gelegen is, verre van den Christen in een begoochelende rust te laten leven, spoort hem daarentegen aan, om uit alle krachten tot de vervulling van Gods verlangens mede te werken. Legt hij zich ook al geen nieuwe oefeningen op, hij wekt zich toch, als lid van het Apostolaat, aanhoudend op om al zijne andere verplichtingen beter na te komen. En meer dan voldoende heeft de ondervinding bewezen, dat deze Vereeniging, die geen enkele oefening buiten de van elders voorgeschrevene, van hare leden vordert, veel meer werken van godsvrucht, liefde, versterving en ijver heeft verwekt, dan het geval zou geweest zijn, indien zij van een dier werken een

strengere verplichting zou hebben gemaakt.

Om door een uitwendig teeken, deze vereeniging van onze begeerten en gebeden met de begeerten en gebeden van Jezus' Hart te doen kennen, hebben wij tot kenteeken van het Apostolaat het *Schapulier van Jezus' Hart* gekozen. Het bestaat uit de afbeelding van het Goddelijk Hart, geschilderd of geborduurd op een roode of witte stof, met dit opschrift, dat tegelijkertijd de verlangens van Jezus' Hart en de onze samenvat: *Dat Uw Rijk toekome!* Pius IX heeft een aflat van 100 dagen verleend aan alle leden van het Apostolaat, zoo dikwijls zij deze afbeelding op hunne borst dragend met den mond of met het hart die bede doen; en een aflat van 7 jaren en 7 quadragenen is verleend aan hen, die in processies of openbare samenkomsten, die afbeelding zichtbaar op hun borst dragen. (14 Juni, 1877.)

Artikel IV.

VOORDEELLEN VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS.

Uit den aard en het wezen van dit

Verbond van Jezus' Hart, en uit de authentieke goedkeuring zijner Statuten door den H. Stoel volgt, dat de leden door het volbrengen der zoo gemakkelijke voorwaarden, waarvan wij boven spraken, de kostbaarste gunsten verkrijgen:

1°. Zij verkrijgen klaarblijkelijk een nieuw *recht op de vriendschap van Jezus' Hart*. Want deze Vereeniging beoogt juist alle harten met Jezus' Hart te vereenigen, door tusschen dien goddelijken Zaligmaker en al Zijne broeders die gemeenschap van belangen en gevoelens te vestigen, welke de ware vriendschap teweegbrengt.

2°. Een tweede voordeel bestaat in de *verdiensden*, welke het Apostolaat aan al onze werken toevoegt, door ze met Zijne intenties te bezielen: want die intenties zijn de uitmuntendste die zich een Christen kan vormen: 't is de liefde in hare volmaakste uitdrukking. En wijl de verdienstelijkheid der werken voortkomt uit de liefde waarmede zij verricht worden, zoo is het niet te betwijfelen, of de werken, in den geest van het Apostolaat verricht, verkrijgen daardoor een zeer groote waarde Zoodat, terwijl wij ons

zelve schijnen te vergeten, om alleen aan het heil van den naaste en aan de glorie van Jezus' Hart te denken, wij met veel meer voordeel voor ons zelve werken, dan wanneer wij alleen aan ons zelve zouden denken.

3°. Een derde voordeel is gelegen in de *apostolische werkdadigheid*, die het Apostolaat mededeelt aan alle gebeden, werken en lijden, welke het met zijn geest bezielt. Ja, door hunne vereeniging met de intenties van Jezus' Hart, verkrijgen al die oefeningen, evenals die van Maria en Jozef te Nazareth, een waarlijk apostolische kracht. Welk een vreugde voor een waren Christen, van zonder onmiddellijk aan de zaligheid der zielen te kunnen werken, die toch door ver-zuchtingen en gebeden des harten te kunnen bevorderen!

4°. Een vierde voordeel bestaat in de overtuiging, van des te zekerder *de genaden*, die wij voor ons zelve noodig hebben, te zullen verkrijgen, naarmate wij de belangen van God met meer edelmoedigheid boven de onzen zullen stellen. Dat leert Jezus ons zelf in het Gebed des Heeren, goddelijk voorbeeld, waarnaar

het Apostolaat des Gebeds ons aanspoort, geheel ons leven in te richten.

5°. Een vijfde voordeel geeft ons *de moed en de ijver* ons ingestort door de gedachte aan de groote belangen, die ons zijn toevertrouwd. Wie zal voor een offer terugdeinzen, als hij denkt, dat hij daardoor eene ziel kan redden? Wie zal zich eene ellendige voldoening, door Gods wet verboden, veroorloven, die denkt, dat hij een stervende, die op het punt is in de hel neer te storten, berooven kan van eene genade, welke hij hem met eene overwinning op zich zelven kan verzekeren?

6°. Een zesde voordeel bestaat in *het geluk van vereenigd te zijn* met een zeer groot en immer toenemend aantal heilige zielen, die in dit verbond van ijver zijn ingetreden.

Reeds telt het Apostolaat een menigte leden in alle gewesten der wereld. Onmogelijk hun aantal ook maar bij benadering op te geven; maar als wij alleen in aanmerking nemen degenen, die door bemiddeling van het Centraal-Bestuur inschrijvingsbriefjes hebben ontvangen, dan weten wij zeker, dat hun getal de twintig millioen te boven gaat.

7°. Een zevende voordeel is hierin gelegen, *dat men deelachtig wordt aan alle voorrechten, welke verleend zijn aan het Aartsbroederschap van het H. Hart van Jezus*, opgericht te Rome in de kerk van *Santa Maria della Pace*. Krachtens eene bijzondere vergunning van den H. Stoel, hebben alle Bestuurders des Apostolaats van den algemeenen Bestuurder des Aartsbroederschaps voor zich en hunne opvolgers de macht verkregen, om alle geloovigen, die zij in het Apostolaat opnemen, ook aan het Aartsbroederschap te aggregceeren. Dezelfde bevoegdheid wordt, op aanvraag van den algemeenen Directeur, aan de nieuwe Bestuurders verleend. Het gevolg daarvan is, dat, terwijl beide Vereenigingen afzonderlijk blijven bestaan, de leden van het Apostolaat alle aflaten en andere geestelijke voordeelen van het Aartsbroederschap kunnen verkrijgen.

8°. Een achtste voordeel bestaat in de *bijzondere deelneming* in de gebeden, boetwerken, Communiën, Missen en andere goede werken van bijna alle groote Religieuze Orden en Congregatiën, die met ons op alle plaatsen der wereld bidden, werken en lijden en hunne verdiensten

geheel en al aan de leden van het Apostolaat mededeelen. Welk een steun in het uur van sterven en in het vagevuur!

Behalve die Orden en Congregatiën hebben zich nog meer dan 48,000 Parochiën en religieuze Communiteiten met het Apostolaat verbonden, en zoo door die verbinding zelve tot zekere hoogte de leden aan hunne gebeden deelachtig gemaakt.

9°. Een negende voordeel geven *de talrijke aflaten*, aan het Apostolaat des Gebeds verleend, waarvan wij beneden de volledige lijst zullen mededeelen. Men zal dan bij voorbeeld zien, dat men behalve de vele aflaten van het Aartsbroederschap van het H. Hart, elke maand op een Vrijdag en eveneens op een anderen dag in de maand volgens ieders keuze, *een rollen aflat* kan verdienen; bovendien een aflat van *honderd dagen* voor elk werk, dat men verrichten zal tot de intenties, die elke maand door den algemeenen Bestuurder in den *Messenger* (of de *Maandrozen*) wordt aanbevolen.

10°. Alle leden van het Apostolaat des Gebeds verkrijgen recht op *de beloften door onzen Heer Jezus Christus gedaan ten aanzien dergenen*, die zijn goddelijk Hart

zullen vereeren, en naar vermogen zullen doen vereeren. Ziehier eenige dier beloften, zooals zij aan de zalige Margareta Maria gedaan zijn:

1. Ik zal hun alle genaden schenken, die zij in hun staat noodig hebben; — 2. Ik zal vrede brengen in hunne gezinnen; — 3. Ik zal hen troosten in al hunne moeielijkheden; — 4. Ik zal hun een zekere toevlucht zijn in 't leven en vooral bij den dood; — 5. Ik zal overvloedige zegeningen uitstorten over al hunne ondernemingen; — 6. De zondaars zullen in mijn Hart de bron en een eindeloozen oceaan van barmhartigheid vinden; — 7. De lauwe zielen zullen vurig worden; — 8. De ijverige zielen zullen spoedig tot eene groote volmaaktheid komen; — 9. Ik zal alle plaatsen zegenen, waar de beeltenis van mijn Hart uitgesteld en vereerd zal worden; — 10. Ik zal dengenen, die met zielezorg belast zijn, geschiktheid geven om de versteendste harten te treffen; — 11. De genen, die deze devotie verspreiden, zullen hun naam geschreven hebben in mijn Hart, en hij zal er nimmer worden uitgewischt; — 12. De alvermogende liefde

van mijn Hart zal aan al degenen, die negen maanden achtereen den eersten Vrijdag te Communie gaan, de genade der eindvolharding schenken." (Leven van de gelukzalige Marg. Maria.)

11°. Die voordeelen en gunsten, aan alle leden, al beoefenen zij deze devotie geheel afzonderlijk, gemeen, worden nog vermeerderd ten gunste van hen, die in gemeenschap leven. De ondervinding toch leert, dat de beloften gedaan aan de Communanteiten, die de devotie tot het H. Hart beoefenen, vooral in vervulling gaan ten opzichte dergenen, in wier midden het Apostolaat des Gebeds, die werkzame en edelmoedige toewijding aankweekt en onderhoudt, welke de eigenlijke geest dezer heilzame devotie is.

12°. Er zijn eindelijk nog andere voordeelen van wijder strekking en van hoogere orde aan het Apostolaat des Gebeds verbonden: die namelijk, welke dit groote Verbond van ijver en gebed noodzakelijk aan de Kerk moet verschaffen. Wat moet men inderdaad niet verwachten van dit krachtige, eensgezinde en aanhoudende streven van zielen, die de aangenaamste zijn in Gods oogen en die zich ver-

eenigen, om geweld te doen aan Zijn Hart, dat zoo geneigd is dat zachte geweld te ondergaan?

Wanneer Mozes, Abraham, Daniël en zoovele andere dienaren van God, alleen door hunne tusschenkomst, in staat waren, de uitvoering van Gods gestrengste oordeelen tegen te houden, en het oogenblik van de groote barmhartigheden Gods voor de wereld te verhaasten, wat kan men dan voor den volledigen zegepraal der Kerk niet verhoplen van een Bond zooveel millioenen zielen, die hunne vurigste verzuchtingen en hunne gestadige pogingen in één onmetelijk smeekgebed vereenigen?

Maar wanneer deze vereeniging van Christen harten met het aanbiddelijk Hart van hun Zaligmaker en het onbevleete Hart van hunne Moeder nog algemeener werd, wat zou dan die tusschenkomst van ieder ten gunste van allen, niet eene gelukkige uitwerking hebben? Wie begrijpt niet, dat daardoor het bovenna-
tuurlijke leven van het groote lichaam der Kerk verdubbeld zou worden; dat het levenssap veel overvloediger de twijgen van die goddelijke wijnrank zou door-
dringen; dat de Gemeenschap der Heiligen

werkzamer en vruchtbaarder zou bloeien? God heeft door den profeet Zacharias beloofd, dat er een dag zou komen, waarop Hij in het huis van Juda en onder de bewoners van Jeruzalem *den geest van genade en van gebed* zou uitstorten; en dan zullen de afgodsbeelden geheel verbrijzeld en het volk van zijne ongerechtigheden geheel gezuiverd worden. (Zach. XII, 10.) Deze voorspelling begon zeker in vervulling te gaan op den Pinksterdag; maar de volmaakte vervulling hebben wij er nog niet van aanschouwd. Alle redenen hebben wij echter om te gelooven, dat dit des te spoediger geschieden zal, naarmate de geest van ijver en gebed zich meer zal uitbreiden. Het Verbond van Jezus' Hart heeft tot doel de verspreiding algemeen te maken van dien geest, die de bron is van elk Apostolaat. Wij hebben dus het volle recht aan te nemen, dat het dagelijks met nieuwen overvloed de rijkste vruchten zal voortbrengen.

Artikel V. AFLATEN.

§ 1. — AFLATEN VAN HET APOSTOLAAT
DES GEBEDS, AAN ALLE LEDEN GEMEEN.

NB. Al deze aflaten en ook die van het

Aartsbroederschap van Jezus' Hart zijn toepasselijk op de zielen van het vagevuur.

Volle aflaten: 1°. Op den dag der opneming in het Verbond van het Apostolaat des Gebeds;

2°. Op het feest van het H. Hart van Jezus;

3°. Op het feest van de Onberlekte Ontvangenis;

4°. Op een Vrijdag van elke maand; en nog op een anderen dag der maand, volgens keuze der Leden;

5°. Op het feest van den Patroonheilige, die aangeduid is op het briefje, dat de Bestuurders elke maand aan de Leden doen toekomen.

N.B. Voor de drie eerste aflaten wordt, behalve Biecht en Communie, nog het bezoek gevorderd van eene openbare kerk, waarin men bidden moet tot de intentie van Z. H. — Voor den vierden en vijfden is het voldoende dat men te Communie gaat.

6°. Voor de leden, die tusschen Zonsondergang op Donderdag en Zonsopgang op Vrijdag, gedurende een uur het Lijden overwegen.

N.B. Om dezen aflat te verdienen, moet men, na gebiecht te hebben, Donderdags of Vrijdags te Communie gaan, en bidden tot intentie van den Paus.

Diezelfde aflat kan elke week ver-

diend worden door de leden, welke de oefening van *het heilig uur* houden in eene kerk of kapel, op den dag en het uur door de plaatselijke Bestuurders aangegeven.

N.B. Behalve de bijzondere aflaten voor de Zelateurs en Zelatrices, waarover later, zijn er nog vele andere volle aflaten verleend aan de leden, die behalve de eigenlijke oefening van het Apostolaat, nog *dagelijks een tientje van den Rozenkrans* bidden, of hetzij eens hetzij meermalen in de maand een *eerherstellende Communie* opdragen. (Zie hoofdst. II en III.)

Gedeeltelijke Aflaten: 1°. Een aflat van *honderc dagen* is verleend voor alle gebeden en goede werken, door de leden opgedragen tot de intentie, welke de Bestuurder der Vereeniging in 't begin van elke maand aanwijst.

In den *Messenger du Coeur de Jésus*, in den *petit Messenger du Coeur de Marie* en in de *Maandrozen* vindt men de *algemeene* en *bijzondere* intenties voor de *geheele maand* en voor *elken dag* aangegeven. Men kan strikt genomen een handeling voor die *intentie* van het Apostolaat opdragen, zonder die intentie uitdrukkelijk te kennen of zich te herinneren; maar het is duidelijk, dat zulk een opdracht niet dezelfde vruchten oplevert, als wanneer men de intentie kent en ze duidelijk voor oogen heeft.

2°. Een aflat van *honderd dagen* voor alle leden, die een afbeelding van het Hart van Jezus, op eene stof geteekend of geborduurd op de borst dragen, wanneer zij met den mond of althans met het hart godvruchtig het schietgebed doen, dat onder die afbeelding te lezen staat: *Adveniat Regnum tuum! Laat uw rijk toekomen!* (Rescript van 14 Juni 1877.)

3°. Een aflat van zeven jaren en zeven quadragenen voor alle leden, welke die afbeelding zichtbaar dragende eene openbare processie bijwonen, of bidden bij het H. Sacrament, dat openbaar is uitgesteld. (Ibid.)

§ II. BETREKKING TUSSCHEN HET APOSTOLAAT
EN HET AARTSBROEDERSCHAP VAN HET
HEILIG HART, EN AFLATEN AAN DIT
AARTSBROEDERSCHAP VERLEEND.

Behalve genoemde aflaten, kunnen de leden bovendien zeer gemakkelijk alle aflaten winnen, die aan het Aartsbroederschap van het H. Hart verleend zijn. Volgens een Pauselijk Rescript (7 Juni 1879.) en volgens verschillende vergunningen door de Bestuurders van het romeinsche Aartsbroederschap van het H. Hart van

Jezus op verschillende tijdstippen verleend, hebben alle Bestuurders van het Apostolaat des Gebeds en hunne opvolgers eveneens persoonlijk de macht om in dit Aartsbroederschap leden op te nemen.

Daartoe is het voldoende, dat de Priester *den naam opteekene* van hem, die lid van het Aartsbroederschap wil worden en hem een *inschrijvingsbiljet* overhandige. De namen der nieuwe leden moeten binnen het jaar opgezonden worden aan een canonisch opgericht Broederschap; indien men het verlangt, kan men ze aan het Hoofdbestuur van het Apostolaat zenden, waar dan voor de inschrijving gezorgd wordt.

Alle leden van het Apostolaat, die vóór 7 Juni ingeschreven waren, en alle anderen, die door de Bestuurders van het Apostolaat, krachtens de hun geschonken macht, in de Romeinsche Aartsbroederschap zijn opgenomen, kunnen de volgende aflaten verdienen.

I. Volle Aflaten: 1°. den dag hunner opnemning; 2°. den feestdag van het H. Hart van Jezus of den daarop volgenden Zondag; 3°. den eersten Vrijdag of den eersten Zondag van elke maand, en nog een anderen dag der maand naar verkiezing der leden; 4°. in het uur van

den dood, als men met den mond of zoo dit niet kan, met het hart den Heiligen Naam van Jezus aanroept.

N.B. Om deze aflaten te kunnen verdienen, moet men dagelijks het gebed van het Aartsbroederschap bidden, te weten: het *Onze Vader*, het *Wees Gegroet*, het *geloof in God den Vader* met het schietgebed: *Beminnelijk Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer beminne!*

50. Op de feestdagen van Kerstmis, Witten Donderdag, Paschen, Hemelvaart, Pinksteren, van de Onbevleete Ontvangenis der Allerheiligste Maagd, van Maria-Geboorte, Maria-Boodschap, van de Zuivering van Maria, van Maria-Hemelvaart, van den H. Jozef, bruidegom der Allerheiligste Maagd; van de Heilige Apostelen Petrus en Paulus, van Allerheiligen, van Allerzielen, van den H. Joannes Evangelist, van den Heiligen Gregorius den Grooten (12 Maart), van den H. Pius V (5 Mei); op voorwaarde, dat men de kerk der Broederschap bezoeke. Deze voorwaarde kan echter door den Biechtvader in een andere oefening verwisseld worden; de leden eener communiteit kunnen volstaan met het bezoek hunner kapel.

6°. De zes Vrijdagen of Zondagen, die het feest van Jezus' Hart voorafgaan, mits men cene kerk bezoeke, waar dit feest gevierd wordt en er bidde tot de intentie van den Paus.

II. **Gedeeltelijke aflaten:** 1°. Een aflat van *zestig dagen* voor elk goed werk, mits men dagelijks het bovenstaande gebed van de vereeniging verrichte; — 2°. een aflat van *zeven jaren en zeven quadragenen* onder dezelfde voorwaarde op de vier Zondagen, die het feest van Jezus' Hart voorafgaan; — 3°. de aflaten van *de Statiën van Rome*, op den vooravond van Kerstmis, onder de octaven van Paschen en Pinksteren, op de feesten van 's Heeren Besnijdenis, Drie-Koningen, H. Marcus, alle dagen van de Vasten, de Kruisdagen, de Quatertemperdagen, de Zondagen van den Advent en de Zondagen van Septuagesima, Sexagesima en Quinquagesima, mits men op die dagen de kerk der Broederschap bezoeke; — 4°. een aflat van *zeven jaren en zeven quadragenen*, onder dezelfde voorwaarde, op de kleinere feesten van de H. Maagd en van de Apostelen; — 5°. een aflat van *zeven jaren en zeven quadragenen* op de negen dagen, die het feest

van Jezus' Hart voorafgaan, mits men eene kerk bezoeke, waar dit feest gevierd wordt en er bidde tot de intentie van den Heiligen Vader.

Artikel VI. VESTIGING VAN HET APOSTOLAAT.

1o. Het Apostolaat des Gebeds mag in geen Bisdom zonder goedvinden van den Ordinarius worden opgericht (Statuten art. 7); het is echter niet onderworpen aan de formaliteiten, voor het oprichten van Broederschappen voorgeschreven, wijl het geen Broederschap, maar een *pium opus*, een *godvruchtig werk* is (Statuten art. 1). Voor het overige hebben reeds sinds langen tijd alle Bisschoppen van Frankrijk, Nederland, België enz. hunne goedkeuring aan het Apostolaat gehecht, en hebben eenigen zelfs persoonlijk het in Parochiën en Communauteiten van hun Bisdom ingevoerd; het kan dus overal zeer gemakkelijk gevestigd worden.

2o. Alle Parochiën, religieuze communauteiten, Congregaties, Broederschappen, Liefdegestichten, Katholieke Inrichtingen, Scholen, Opvoedingshuizen, in één woord alle godsdienstige Vereenigingen

kunnen zetels van het Apostolaat worden ; door van den algemeenen Bestuurder der Apostolaats of van den Diocesaan-Bestuurder een *Diploom van aggregatie* te ontvangen. Alle Centraal-Bestuurders moeten in den loop des jaars de namen der vereenigingen , die zij geaggregeerd hebben aan den algemeenen Bestuurder opzenden ; doch de aggregatie zelf is geldig van het oogenblik af, waarop het Diploma ontvangen wordt. (Statuten art. 7 , 8.)

3°. In elk der aldus geaggregeerde Parochiën of Vereenigingen legt men een *register van aggregatie* aan , om er de namen der leden in te schrijven ; en allen, die *hunne namen* op dit register *laten inschrijven*, al behooren zij niet tot die Parochie of Vereeniging , zijn dan in het Apostolaat opgenomen.

4°. Het Apostolaat des Gebeds behoort tot die soort van Vereenigingen , waarin men zich , volgens de laatste besluiten der H. Congregatie der Aflaten , door brieven of tusschenpersonen kan laten inschrijven ; maar het is noodzakelijk , dat de persoon die ingeschreven wordt , zelf het oprechte verlangen heeft geopenbaard om lid te worden van het Apostolaat ,

en er de voorschriften van te willen opvolgen.

5°. Krachtens een Rescript van 13 Mei 1875 is het opschrijven der namen niet verplichtend in de vreemde Missiën, wanneer daar te veel moeielijkheden aan zouden verbonden zijn. Ook is een algemeene dispensatie dier inschrijving verleend ten gunste der leden dier religieuze communiteiten, welke de leden van het Apostolaat des Gebeds deelachtig hebben gemaakt aan hunne gebeden en goede werken.

6°. Waar dit niet onmogelijk is (zooals b. v. in de vreemde Missiën) moet men aan alle nieuwe leden een *inschrijvingsbiljet* geven, waarop de aard en eenige gunsten van het Apostolaat vermeld staan. Elk lid kan zelf zijn naam op dit biljet invullen en den dag kiezen, waarop hij den vollen afluut, aan de intrede in de Vereeniging gehecht, verdienen wil.

7°. Het is de taak der Bisschoppen of van de herders der Parochies, van de Oversten of geestelijke Bestuurders der verschillende Vereenigingen zelf of door een tusschenpersoon, door hen in deze gemachtigd, het Diploma van aggregatie

voor die Parochies of Vereenigingen aan te vragen. Het behoort ook aan de Pastoors of Oversten, Zelateurs en Zelatrices aan te stellen, die zich bijzonder met de belangen van dit werk bezig houden. En wanneer zij personen kennen, die niet aan hun gezag onderworpen zijn, maar toch bereidvaardig om tot de uitbreiding van het Apostolaat mede te werken, kunnen zij deze ook als Zelateurs en Zelatrices aanstellen.

Artikel VII. REGELING VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS.

Uit alles wat voorafgaat zal men begrepen hebben, hoe hoogst eenvoudig de hoofdzaak is van de beoefening des Apostolaats. Maar dit werk is niet alleen een persoonlijke oefening, het is ook een strijdende Vereeniging, een heilig Verbond van ijver. 't Is daarom een onmisbaar vereischte, dat het aan zijne leden een band en een uitwendige regeling aangeeft, die geschikt voor alle andere Vereenigingen, ze inlijft bij het Apostolaat zonder ze met nieuwe lasten te bezwaren. Ziehier hoe men met Gods genade in

dat vereischte heeft kunnen voorzien :

1°. Men verdeelt zooveel mogelijk alle leden in *dertigtallen*; dit is een natuurlijke en vruchtbare verdeling, die een onderverdeling in *twee vijftientallen* toelaat, en aldus gemakkelijk met alle Graden van het Apostolaat kan samengaan. Om voor het oogenblik ons bij den eersten Graad te bepalen, het getal van *dertig* leden maakt het gemakkelijk om aan elk lid een der dertig voorname Heiligen van elke maand als Patroon aan te wijzen. Z. H. de Paus heeft, bij Breve van 30 Maart 1886, een vollen aflat verleend aan de leden van het Apostolaat, die op het feest van dien Maandpatroon eene eerherstellende Communie aan het Hart van Jezus opdragen. Wanneer men het getal *dertig* niet vol heeft, dan is die afdeeling wel onvolkomen, maar dit belet niet, dat de leden toch den aflat kunnen verdienen.

't Is vooral van belang, dat aan het hoofd van iedere *voltallige* of *niet voltallige* afdeeling een *Zelateur* of *Zelatrice* sta, die aan elk lid een maandbriefje uitreikt, dat (door het aangeven der intenties enz.) als het wachtwoord der Vereeniging is, en waarop de Maandpatroon staat aange-

teekend. Bij het uitreiken dier briefjes kan men licht een woord van liefde of van opwekking voegen. Die briefjes behelzen, behalve de aanwijzing der Maandpatronen, de opgave *der algemeene intentie*, die elke maand in de gebeden der leden wordt aanbevolen, en men herinnere zich dat, behalve zoovele volle aflaten welke de leden verdienen kunnen, een aflat van *honderd dagen* door den Paus is verleend voor elk werk, dat men tot die intentie doet. Men heeft ook op die maandbriefjes voor de dagelijksche Opdracht aan het H. Hart van Jezus eene formule, waardoor de leden zich op de volkomenste wijze met de begeerten en de gebeden hunner twintig miljoen medeleden kunnen vereenigen.

2. De *maandelijksche bijeenkomsten der Zelateurs of Zelatricsen*, die 't best geschieden bij het in ontvangst nemen der maandbriefjes, en vooral de vorming van de ijverigste Zelateurs en Zelatricsen tot *Raadsvereenigingen van het Apostolaat*, waarin elke maand verslag wordt gegeven over den staat der Vereeniging en gehandeld wordt over hare uitbreiding, zijn vooral zeer krachtige middelen om den ijver der leden gaande te houden, en hen toe te rusten met de

kracht van een in slagorde geschaard leger.

3. Boven die raadsvereeningen van Zelateurs en Zelatricen, die zooveel mogelijk in elken zetel van het Apostolaat werkzaam moeten zijn, staat een Plaatselijk Bestuurder. Gewoonlijk is dit de Pastoor der parochie of de Bestuurder der Communiteit. Deze plaatselijke Besturen moeten wederom met de Dicocesaan-Besturen verbonden zijn. (Zie Hoofdst. VI.)

Artikel VIII. MAANDSCHRIFTEN VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS.

§ 1. HOOFDORGAAN VAN HET APOSTOLAAT:

Messenger du Coeur de Jésus.

De *Messenger du Coeur de Jésus*, het voornaamste tijdschrift van het Apostolaat, behelst eene lezing, bijna onmisbaar voor ieder die den waren geest van dit werk kennen, den voortgang ervan volgen en de belangrijkheid der aanbevolen *intenties* goed begrijpen wil.

De *Messenger* verschijnt in negentien uitgaven; één in 't Fransch en achttien in andere talen: voor Nederland (*de Maand-*

rozen), Engeland, Duitschland, Spanje, Italië, België, Bohemen, Hongarije enz.

Bestemd om een onderlingen band te vormen tusschen de leden van het Apostolaat, brengt dit tijdschrift, bij het begin van elke maand, hun de groote belangen onder het oog, die aan hun ijver worden aanbevolen. Het stelt hun onder alle gezichtspunten die schoone devotie tot het Hart van Jezus voor, die den grondslag van het Apostolaat vormt en wat nog meer zegt, naar het woord van een groot prelaat, *het kort begrip en de kern van den godsdienst is*. De voorname onderwerpen die tot voeding der godsvrucht dienen, de plichten der Christelijke en religieuze volmaaktheid, de belangen der Kerk en der zielen, de Katholieke leer, de geschiedenis van het verledene, en nog meer de gebeurtenissen van onzen tijd; alles in één woord wat een Christen belang kan inboezemen, wordt beurtelings in den *Messenger* behandeld; maar dit alles wordt er teruggebracht tot het Hart van Jezus, als tot het middelpunt van den godsdienst en het menschdom, als tot het beginsel onzer wezenlijke herschepping.

In den *Messenger* vinden de leden van het Verbond van Jezus'Hart de *algemeene intentie*,

die elke maand in hunne gebeden wordt aanbevolen, behandeld en ontwikkeld.

Een groot getal Zelateurs en Zelatrices hebben, op het voetspoor van het Genootschap tot voortplanting des Geloofs, series of tientallen gevormd, die zich op het maandschrift abonneeren en daarin een middel vinden om in hunne omgeving het Verbond van Jezus' Hart uit te breiden.

§ II. — TWEEDE ORGAAN VAN HET APOSTOLAAT:

Petit Messenger du Coeur de Marie.

De *Messenger du Coeur de Marie*, tweede tijdschrift van het Apostolaat des Gebeds, verschijnt in 't midden van iedere maand in afleveringen van 32 bladzijden. Hiervan bestaat nog geen hollandsche uitgave. Bij elke aflevering zijn 30 briefjes met afbeeldingen gevoegd, welke voor de leden van elken graad geeigend zijn; want die briefjes behelzen de meest practische aanduidingen voor de dagelijksche oefening der Devotie, en tevens de reeks der *Maandpatronen*. Er is ook een grooten Kalender bijgevoegd, waarop de *bijzondere intentie* voor elken dag staat aangegeven. De abonnementsprijs van dezen *Petit Messenger* is voor Nederland fl. —

Men moet zich minstens voor een jaar abonneeren.

De briefjes met afbeeldingen zijn niet afzonderlijk verkrijgbaar; voor elk stel briefjes dus dat men verlangt, moet men inteekenen voor een exemplaar van den *Petit Messenger*. Zij die rechtstreeks bij den Bestuurder van het Apostolaat (A. M. le Directeur de l'Apostolat de la Prière, 16, rue des Fleurs à Toulouse) tien abonnementen nemen, ontvangen een elfde gratis bovendien.

N. B. Men kan zich voor die tijdschriften ook wenden tot den Hoofdbestuurder in Nederland.

TWEEDE HOOFDSTUK.

**Het Apostolaat des Gebeds en het
Onbevleete Hart van Maria.**

TWEEDE GRAAD VAN HET VERBOND.

**Artikel I. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS
EN DE VEREERING VAN MARIA.**

Het godvruchtig Verbond van gebeden ter eere van Jezus' Hart, onder den titel van *het Apostolaat des Gebeds* ingesteld, en door het gezag van den Paus van Rome goedgekeurd, bevat — volgens de woorden van het Rescript van Z. H. LEO XIII (24 Augustus, 1884.) — drie verschillende Graden, waarvan de tweede is ingesteld voor de leden, die elken dag *een Tientje van den Rozenkrans* bidden voor den Paus en voor zekere dringende noodwendigheden der H. Kerk.

Welke is de reden, dat die groote Vereeniging, bijzonder toegewijd aan het goddelijk Hart van Jezus, zich tevens zoo bijzonder moet toeleggen op de vereering der allervolmaakteste Maagd? Dit laat zich gemakkelijk begrijpen. Inderdaad:

1°. Die Vereeniging is het Verbond van Jezus' Hart. Welnu, volgens de leer der

Kerkvaders is Maria zoo innig met Jezus verbonden, dat zij als ware het slechts *één geheel* met Hem uitmaakt. Is het Hart van de Moeder niet onafscheidelijk vereenigd met het Hart van den Zoon? Wanneer wij er dus een eer in stellen in de eerste rij te staan van de *dienaren* van Jezus' Hart, van de *vrienden* van Jezus' Hart, van de *verbreiders* zijner vereering, moeten wij dan ook niet meer dan iemand openlijk verklaren, dat wij getrouwe dienaars van Maria en van haar Hart zijn? Moeten wij dan niet de meest kinderlijke liefde jegens Haar koesteren en door alle middelen de vereering van Maria en van haar allerzuiverst Hart uitbreiden?

2°. Deze Vereeniging is een Verbond van ijver, *met een door en door Apostolisch doel*. Maar welk hart is, na het Hart van Jezus, meer bij uitstek apostolisch dan het Hart van Maria? Maria, de Koningin der Apostelen, Maria, de Patrones en het toonbeeld der Apostelen, is waarlijk voor ieder onzer *Onze-lieve-Vrouw van het Apostolaat*; en op dien titel hebben de dienaars van Jezus' Hart eene bijzondere verplichting om de vereering te bevorderen van Haar, die, als Jezus, niets ademt dan de zaligheid der zielen.

3°. Eindelijk, om zijn doel te bereiken, gebruikt het Apostolaat *het gebed*, zoo niet als eenig, dan toch zeker als voornaamste middel: daaraan ontleent het juist zijne benaming van *Apostolaat des Gebeds*. En met dit middel, zooals ieder gereedelijk inziet, zullen wij ons doel niet bereiken, tenzij wij het steunen door de vereering van Maria en haar Hart. Ons werk heeft immers vóór alles behoefte aan de genade, om zijn Apostolisch doel te bereiken; en het algemeene en onfeilbare middel om de genade te verkrijgen is het gebed. Maar waar zal ons gebed het noodzakelijke kanaal voor de genade vinden, tenzij in het zuivere Hart van Maria, dat ten opzichte van het Hart van Jezus is, als het kanaal ten opzichte eener waterbron? Wanneer dan Jezus, volgens het getuigenis der Katholieke Leeraren, zonder de tusschenkomst van Maria niets wil uitwerken in het rijk der zielen, dan zullen ook de heerlijke beloften omtrent de devotie tot het Hart van den Godmensch, niet ten volle vervuld worden, indien wij daarin, als in al het overige, Maria niet tot onze middelares en voorspreekster hebben genomen.

**Artikel II. HET TIENTJE VAN DEN
ROZENKRANS ALS OEFENING VAN GODSVRUCHT
VOOR DE LEDEN VAN HET APOSTOLAAT.**

Onder de verschillende oefeningen ter eere van Maria is de Rozenkrans, sinds zijne invoering door den H. Dominicus, altijd eene van de populairste, vruchtbaarste en meest *Apostolische* geweest, welke in de Kerk in zwang waren.

Ten tijde van dringende nooden en dreigende gevaren nam de Kerk altijd hare toevlucht tot den Rozenkrans, om wonderdadige hulp te erlangen, en van die hulp bleef zij nooit verstoken. De geweldige aanvallen, waaraan de Heilige Kerk in onze dagen blootstaat, moeten vooral hare edelmoedige kinderen een machtige spoorslag zijn, om met nieuwe vurigheid dit wapen wederom ter hand te nemen, dat zoo dikwerf de overwinning schonk.

Het is dan ook niet te denken, dat een godvruchtig Christen eenig redelijk voorwendsel zou kunnen hebben, om zich van de buitengewone genade aan deze devotie verbonden, te berooven; zijn er ook al, die om hunne bezigheden elken

dag den geheelen Rozenkrans niet kunnen bidden, de meesten verreweg kunnen toch wel de vijf tientjes bidden, die een Rozenhoedje uitmaken.

En wat nu alleen van onze leden van den tweeden Graad gevraagd wordt, is dat zij één van die Tientjes bidden, *om het onbevleete Hart van Maria te vereeren*, en tevens tot eene bijzondere intentie, te weten: het welzijn van Z. H. den Paus en de andere intenties van het Apostolaat des Gebeds.

Men kan deze oefening volbrengen door dit *Tientje* te voegen bij de vijf andere van het Rozenhoedje, of ook door tot die intentie, één afzonderlijk *Tientje* te bidden, zonder het geheele Rozenhoedje.

Zoo is het inderdaad uitgedrukt in het vierde artikel der Statuten van het Apostolaat, gelijk die door Z. H. Leo XIII zijn goedgekeurd:

« *Den leden wordt aanbevolen, dagelijks een Tientje van den Rozenkrans te bidden voor het welzijn van Z. H. den Paus en voor de noodwendigheden der Kerk, welke hun bij het begin van iedere maand worden aangegeven* ». Door de mildheid van den Paus zijn belangrijke aflaten verleend aan de

leden van het Apostolaat, die deze gemakkelijke oefening volbrengen.

Artikel III. BULLETINS EN BRIEFJES MET
AFBEELDINGEN, MEER BIJZONDER BESTEMD
VOOR DE LEDEN VAN DEN 2^{en} GRAAD.

(*Petit Messenger du Coeur de Marie.*)

Om onder al onze leden, maar vooral onder de leden van den tweeden Graad goede lezingen te verspreiden, waardoor de geest van het Apostolaat en de liefde tot Maria wordt aangekweekt, worden door het Hoofdbestuur in Toulouse elke maand aan elk *dertigtal* twee geïllustreerde *bulletins* gezonden, elk van 16 bladzijden, die door den Zelateur of de Zelatrice aan de leden hunner afdeeling kunnen worden rondgezonden. Die beide bulletins vormen te zamen den *Petit Messenger du Coeur de Marie*. Hoewel dit werkje niet in het Hollandsch verschijnt, is het toch nuttig, er hier een woord over te zeggen.

Zooals uit den titel blijkt, is dit volksboekje van het Apostolaat meer bijzonder gewijd aan de eer van Maria; het behelst iedere maand nieuwstijdingen van hare

voornaamste heiligdommen en korte levensbeschrijvingen van hare getrouwste dienaar; het meldt een aantal gunsten van den Zoon en de Moeder verkregen; het bevat vele godvruchtige verhalen en beschouwingen over Maria, de Congregaties der kinderen van Maria, en alles wat met de eer en den dienst van Maria in betrekking staat.

Om vooral de leden te helpen in het dagelijksch godvruchtig bidden van hun Tientje van den Rozenkrans, worden bij elke aflevering van den *Petit Messenger du Coeur de Marie*, dertig maandbriefjes gevoegd, door de Zelateurs of Zelatrices rond te deelen. Sinds tal van jaren worden die briefjes, waaraan de Pauselijke Breve van 30 Maart 1886 een groot gewicht hecht, elke maand gedrukt. Zij geven in korte bewoordingen de *algemeene intentie* aan, waarvoor de leden van den tweeden Graad zich verbonden hebben dagelijks een Tientje van den Rozenkrans te bidden; zij stellen door eene afbeelding elk der vijftien Tientjes ter overdenking voor, onder bijvoeging van een passende spreuk, aan de geschriften der Heiligen ontleend.

Eindelijk dient de *Petit Messenger du Coeur de Marie* als orgaan der Congregaties van 'de allerheiligste Maagd', die in zeer grooten getale met het Apostolaat verbonden zijn, om den geest van ijver, de liefde tot Maria en het veelvuldig gebruik der H. Sacramenten in de Congregaties te onderhouden. Dat tijdschrift bevordert in die godvruchtige Vereenigingen den geest van ijver en de godsvrucht tot de Heilige Harten van Jezus en Maria; het spoort de leden aan tot het *Apostolische* gebed van den Rozenkrans; het maakt de wekelijksche of maandelijksche Communies der Congreganisten tot vurige *eerherstellende Communieën*, opgedragen aan het Goddelijk Hart van Jezus door het Hart Zijner onbevleete Moeder. In één woord: in handen van een ijverig priester of zelfs van een Zelateur, is de *Petit Messenger* als het ware een Missionaris. «De lezing van dit geschrift», zoo getuigen ons vele priesters, «met zijne zoo godvruchtige, belangrijke en afwisselende artikelen, helpt ons bijzonder om onze parochianen en Congreganisten goed te vormen, en eene verstandige en werkdadige godsvrucht onder hen aan te kweeken.»

Artikel IV. AFLATEN.

I. Behalve de aflaten aan de hoofd-oefening van het Apostolaat verbonden, kunnen de leden van den tweeden Graad bovendien de volgende aflaten verdienen, krachtens een Rescript van Z. H. Leo XIII van 24 Augustus 1884:

1°. Een aflaat vnn *honderd dagen*, telkens als zij het Tientje van den Rozenkrans tot de voorgeschrevene intenties bidden.

2°. *Drie volle Aflaten* in het jaar, te weten: op den feestdag van het *Gebed Onzes Heeren* in den hof van Olijven (Dinsdag na Septuagesima); op het feest van het *Allerzuiverste Hart van Maria* (Zondag na het octaaf van Maria-Hemelvaart); en op het *Beschermfeest van den H. Jozef* (derden Zondag na Paschen).

II. Bovendien worden onze leden van den tweeden Graad deelachtig aan de aflaten der Pauselijke wijding en aan die van het Brigittijnsche rozenhoedje; maar op twee voorwaarden. Vooreerst moet hun rozenhoedje gewijd worden door een Bestuurder van het Apostolaat, die ten minste *vijftig* leden van den tweeden

Graad onder zijne leiding heeft. (Rescript 24 Aug. 1884). Ten tweede moeten die leden *eens in de week* vier Tientjes voegen bij dat, hetwelk zij dagelijks bidden, om zóó het rozenhoedje op dien dag geheel te bidden. (Beslissing van den lateren tijd). Op die voorwaarden kunnen onze leden de volgende talrijke en groote aflaten verdienen:

EERSTE REEKS: *Aflaten der Pauselijke wijding*. — EEN VOLLEN AFLAAT op de feestdagen van Kerstmis, Driekoningen, Paschen, Hemelvaart, Pinksteren, H. Drievuldigheid, H. Sacrament, Maria-Hemelvaart, Maria-Geboorte, Onbevleete Ontvangenis, het Geboortefeest van den H. Joannes den Dooper, van de H. H. Apostelen Petrus en Paulus, van den H. Andreas, den H. Jacobus den Meerdere, den H. Joannes, Ev., den H. Thomas, de H. H. Philippus en Jacobus, den H. Bartholomeus, den H. Mattheus, de H. H. Simon en Judas, den H. Matthias, den H. Jozef en Allerheiligen.

TWEDE REEKS: *Brigittijnsche aflaten*. —

EEN VOLLEN AFLAAT op het feest van de H. Brigitta (8 October).

EEN VOLLEN AFLAAT in het uur des doods.

Een aflaat van HONDERD DAGEN voor elk *Onze Vader* en voor elk *Wees gegroet*.

III. Eindelijk zijn er nog groote aflaten verleend aan de Zelateurs en Zelatrices van het Apostolaat die *afdeelingen* van leden vormen en bijhouden. (Zie hoofdstuk IV.)

Om bovengenoemde aflaten te verdienen, moet men biechten, communiceeren en bidden tot intentie van den Paus. — Al die aflaten kunnen toegepast worden op de zielen in het Vagevuur.

Artikel V. GEEST EN HOOFDOEFENINGEN VAN DEN TWEEDEN GRAAD.

In iederen Graad van het Apostolaat moet men onderscheid maken tusschen de *strengte verplichting*, en den *geest*. De *strengte verplichting* van den tweeden Graad bestaat in het bidden van een Tientje tot een *Apostolisch doel*; de *geest* van dien Graad is daarin gelegen, dat men op alle wijze de vereering van Maria en van haar Onbevlekt Hart zoekt te verbreiden, in de zekere overtuiging, dat men daardoor krachtdadig medewerkt, om het rijk van Jezus' Hart op aarde te vestigen.

In 't bijzonder wordt den leden aanbevolen:

1°. Om dagelijks het geheele rozenhoedje, en, als zij kunnen, den geheelen Rozenkrans te bidden.

2°. Om tot de intentie van het Apostolaat geregeld den *Engel des Heeren* te bidden; men kan daarbij het eerste *Wees gegroet* bidden voor de Ongeloovigen, het tweede voor de Ketters, het derde voor de Zondaars.

3°. Om met bijzonderen ijver het feest der *Onbevleete Ontvangenis* te vieren (volle Aflaat voor alle leden); eveneens het feest van het *Allerzuiverste Hart van Maria*, en het *Beschermfeest van den H. Jozef* (volle Aflaat voor de leden van den tweeden Graad). Volgens het gebruik onzer Vereeniging, moeten zij den Zaligen Bruidgom van Maria als hun veelvermogenden en bijzonderen Beschermvereen en aanroepen.

4°. Bij honderdduizendtallen hebben de leden boekjes en gebeden verspreid, zooals den „Rozenkrans des Apostolaats” en anderen, om Maria meer te doen kennen en vereeren. Dat zij volharden en voortgaan in dit goede werk!

5°. Ook bij honderdduizendtallen hebben zij afbeeldingen, plaatjes, medailles enz. van het H. Hart van Maria verspreid, evenals van het H. Hart van Jezus. Men weet hoe krachtig die zinnebeelden werken om de godsvrucht tot de Heilige Harten te vermeerderen.

6°. Wij kunnen er niet genoeg op wijzen, hoe eervol het is voor Maria en haar Hart uitdrukkelijk genoemd te worden, ook in de verkorte dagelijksche opdracht van het Apostolaat; dagelijks herhalen alle leden zonder uitzondering deze woorden: „Goddelijk Hart van Jezus, ik offer U dezen dag op *door het onbevelekte Hart van Maria*, in vereeniging met Uwe intenties”. Meer dan twintig millioen leden bidden dit dagelijks, en velen, vooral onder de leden van den tweeden Graad, doen dit meermalen daags. Welke glorie voor Maria!

7°. Ten slotte moeten wij nooit uit het oog verliezen, dat wij met, door en voor Maria handelend, op uitstekende wijze met, door en voor Jezus zullen handelen.

DERDE HOOFDSTUK.

**Het Apostolaat des Gebeds en de
eerherstellende Communie.**

DERDE GRAAD DES VERBONDS.

**Artikel I. HET APOSTOLAAT DES GEBEDS
EN DE VEREERING VAN HET H. SACRAMENT.**

Het Apostolaat des Gebeds doet zich aan ons voor als een edelmoedig Verbond van zielen; en wij kunnen het noemen: Verbond van Jezus' Hart, of Verbond van ijver, of Verbond van gebed. Welnu, onder dit drievoudig opzicht is het duidelijk en klaar, dat de verbreiding van het Apostolaat met de vereering van het H. Sacrament gelijkelyk gepaard moet gaan.

Inderdaad, waarin bestaat de eerste Graad van het Apostolaat, de eenige die noodig is? Waarin anders dan in de dagelijksche opdracht van ons werken, gebed en lijden aan het beminnelyke Hart van Jezus, *voor ons biddende en zich slachtofferende in het H. Sacrament?* Elk lid heeft derhalve de zedelyke verplichting, om ten minste eenmaal daags te denken

aan de *wezenlijke tegenwoordigheid* en aan de *geheimzinnige offerande* van Jezus Christus op onze altaren.

De devotie tot het H. Hart van Jezus trekt overigens de aandacht en de godsvrucht der geloovigen krachtig en noodzakelijk tot het goddelijk Sacrament. Immers het Hart van den goeden Meester is een van de voornaamste organen en het edelste deel van het aanbeddelyk Lichaam, dat in het H. Sacrament het voorwerp onzer vereering is. En vinden wij in het H. Hart niet de levende bron van het kostbaar bloed, dat ons geloof in den kelk des heils vereert?

Denzelfden schat, die in het H. Sacrament geheel aan ons gegeven wordt, leeren wij door de devotie tot het H. Hart beter waardeeren en beter gebruiken; door deze devotie worden wij in staat gesteld, van hetzelfde licht, waar de H. Eucharistie het schitterende brandpunt van is, de levendmakende stralen beter op te vangen.

Eindelijk: de devotie tot het H. Hart heeft het bijzonder doel, uitdrukkelijk door onzen Heer zelven gewild en aangegeven, om den ijver der ongevoelige en lauwe zielen ten opzichte der ver-

eering van het H. Sacrament aan te wakkeren.

Het Apostolaat is *het Verbond van ijver*. Maar de ijver is niets anders dan de vlam der liefde. En om dus die vlam in de harten van al onze leden te ontsteken, kunnen wij ze nergens beter heenvoeren, dan tot het Sacrament der liefde.

Ten slotte: het Apostolaat is het *Verbond des Gebeds*. En vertoont nu het Hart van Jezus zich in het geheim des Altaars niet aan ons als de hoogste type, als het volmaakste toonbeeld van het gebed naar Gods geest? Van het Hart van Jezus, levend in het Tabernakel om voor ons ten beste te spreken, moeten dus de leden van het Apostolaat dit *levende* gebed leeren, dit gebed van elk oogenblik, hetwelk, indien de opdracht van 's morgens goed is geschied, onze meest gewone werken verandert in het zuiverste goud der liefde.

Artikel II. DE VERHERSTELLENDEN COMMUNIE, TOT WELKE DE LEDEN VAN HET APOSTOLAAT ZICH VERBINDEN.

Uit de beginselen, die wij boven aanvoerden, volgt de treffende verwantschap van het Apostolaat des Gebeds met de

vereering van het H. Sacrament in 't algemeen, maar vooral met de uitmuntende oefening *der eerherstellende Communie*.

Welke is de *oorsprong* dier oefening? De bepaalde en uitdrukkelijke begeerte van Jezus' Harte zelf.

De eerherstellende Communie beoogt inderdaad de wenschen van den goddelijken Meester te vervullen. Zekeren dag verscheen Hij aan de gelukzalige Margareta Maria, en zeide haar:

„Ik heb een brandenden dorst, om door de menschen in het *H. Sacrament* vereerd en bemind te worden; en toch vind Ik bijna niemand, die Mij, naar Mijn verlangen, tracht te laven, door Mij wederliefde te toonen. — Zij stellen slechts koudheid en afwijzingen tegen al Mijn aandrang, om hun wel te doen. Geef gij Mij ten minste dien troost, om naar uw best vermogen hunne ondankbaarheid te vergoeden. Om dit te doen, *zult gij Mij in het H. Sacrament zoo dikwijls ontvangen als de gehoorzaamheid het U zal toelaten.*”

Het is te begrijpen, dat Jezus zich in de persoon der Gelukzalige tot alle vrienden van Zijn Hart richt. Overigens noodigt

Hij *uitdrukkelijk* al Zijne aanbidders tot de *eerherstellende Communie* en zegt: „*Het is Mij zoo aangenaam te zien, dat men Mij in het H. Sacrament verlangt te ontvangen, dat Ik telkens wanneer een hart die begeerte koestert, er met liefde op neerzie, om het tot Mij te trekken.*” En verder: „*Laten de aanbidders van Mijn goddelijk Hart hunne liefde toonen door zich ten doel te stellen, Mijn Hart vergoeding aan te bieden voor de ondankbaarheden, waarmee Het in het H. Sacrament wordt overstelpt.*” Wanneer Hij eindelijk vraagt, dat er een feest ter eere van Zijn H. Hart worde ingesteld, dan wil Hij dit feest gevierd zien „*door de Communie en door eene vereboete, om de beleedigingen te herstellen, Hem aangedaan gedurende Zijne tegenwoordigheid op de altaren.*” Duidelijker kan men niet spreken.

Wat het denkbeeld betreft, om de dagen der week te verdeelen, ter bijzondere vereering van Jezus' Hart en tot herstel der onteeringen, Hem in het H. Sacrament aangedaan, men vindt dit duidelijk neêrgelegd in de twee kleine geschriften der Gelukzalige: „*Demeures dans le Coeur de Jésus pour chaque jour de la Semaine,*” en

„*Les diverses vies de Notre Seigneur au Saint-Sacrement.*”

De eerherstellende Communie beoogt derhalve:

1e. Het Hart van Jezus te *troosten* over de beledigingen, waarmede Het overladen wordt, en bijzonder over de verachting en de koudheid, allerwege door de menschen jegens het Sacrament Zijner liefde aan den dag gelegd;

2^e. Door de uitmuntendste daad van het Christelijk leven eerherstel te geven voor de misdaden, die zulke groote rampen over de wereld hebben gebracht.

Bovendien bewerkt de eerherstellende Communie:

1^e. Dat de gevaren, die den H. Stoel, de Kerk en de geheele maatschappij bedreigen, worden afgewend;

2^e. Dat de zondaars zich bekeeren, en het geloof over de gansche wereld worde verspreid.

Want Jezus zegt ons door de Gelukz. Margareta Maria: „Wanneer Ik zoo vurig verlang geëerd te worden, dan is het om in de zielen de vruchten der Verlossing *te vernieuwen* en Mijn *nieuw rijk* onder u te vestigen.” En verder: „Met Mijn Hart

te openbaren, wil Ik op nieuw middelaar worden tusschen God en de menschen."

Maar is het niet juist de roeping van het Apostolaat des Gebeds om door een heiligen Bond der zielen het rijk van Jezus' Hart te vestigen? Is zijn doel niet *de herstelling* der beleedigingen, dit goddelijk Hart aangedaan? En brengt het niet elken dag op de lippen der leden dit treffende gebed: „Goddelijk Hart van Jezus, ik offer U door het onbevlekt Hart van Maria de gebeden, de werken en het lijden van dezen dag, tot *herstel* onzer beleedigingen, en tot al Uwe andere intenties"?

En waarlijk met recht zeide P. RAMIÈRE: „de Communie is *van alle gebeden het krachtigste*, en van alle geestelijke wapenen het machtigste". (*Messenger* D. XXVII. bl. 534.) En reeds had die hoogvereerde Pater, in zijn grondwerk van het Apostolaat, aan het artikel vóór het *slot* van het eerste deel ten opschrift gegeven:

„Over de H. Communie, als middel om het leven van Jezus in ons te vernieuwen, en onze gebeden inniger met de Zijne te vereenigen".

Eerst door P. DREVON s. j. ingevoerd

en later door het Apostolaat des Gebeds aangenomen, is de eerherstellende Communie, ten gevolge der Pauselijke gunsten, waarover wij gaan spreken, ten nauwste met het Apostolaat verbonden.

De derde Graad van 't Apostolaat des Gebeds omvat dus die leden van het heilig Verbond, die, behalve DE OPDRACHT HUNNER DAGELIJKSCHE WEKREN, op zich nemen, om *door het onberlekte Hart* van Maria aan het *H. Hart* van Jezus de *wekelijksche* of *maandelijksche* eerherstellende COMMUNIE aan te bieden.

't Is vooral in dezen derden Graad, dat de Apostelen van Jezus' Hart door de sacramenteele vereeniging met dit Hart en diensengevolge ook door eene innigere vereeniging met elkander, *door Hem, met Hem en in Hem* waarlijk slechts één hart en één ziel uitmaken.

Artikel III. GOEDKEURINGEN EN AFLATEN.

Behalve de goedkeuringen door een groot aantal Aartsbisschoppen en Bisschoppen aan deze oefening geschonken, heeft zij nog de kostbaarste gunsten van den Heiligen Stoel ontvangen.

1°. Door eene eerste Breve, gegeven te

Rome 9 Augustus 1861, verleent Z. H. Pius IX een VOLLEN AFLAAT, *op een dag in elke maand* te verdienen, aan de geloovigen die zich vereenigen om de beledigingen tegen de goddelijke Majesteit begaan uit te boeten, en de hemelsche gunsten af te smeeken door de godvruchtige oefening der voortdurende en eerherstellende Communie.

2°. Een tweede Breve, van 19 Mei 1863, vergunt aan de leden EEN VOLLEN AFLAAT, niet slechts eens in de maand, maar *elke week*, dat wil zeggen, twee en vijftig maal in het jaar.

3°. „*In zijn vurig verlangen, om deze zoo godvruchtige en heilzame oefening dagelijks meer en meer over de geheele wereld verbreid en beoefend te zien*”, heeft Pius IX zich niet daartoe bepaald. In eene Breve van 7 Juli 1864, heeft deze groote Paus den geloovigen een nieuwe gunst geschonken om hun de oefening, die zij op zich hebben genomen en als blijk hunner bijzondere liefde jegens het goddelijk Hart van Jezus verrichten, gemakkelijker te maken. Hij stond namelijk toe, dat de leden, die *wettig verhinderd* zijn de H. Communie op den hun aan-

gewezen dag te ontvangen, alle aflaten der Vereeniging kunnen verdienen, wanneer zij *op eenigen anderen dag* in dezelfde week of in dezelfde maand, naargelang van de afdeeling, waarin zij zijn opgenomen, te Communie gaan

4°. In eene Breve van 10 Februari 1882, schrijft de glorievolle opvolger van Pius IX, Z. H. LEO XIII, het volgende: „Onze welbeminde Zoon, HENRI RAMIÈRE van de Societeit van Jezus, Directeur van de godvruchtige Vereeniging, genaamd het Apostolaat der Gebeds, heeft Ons een verzoekschrift aangeboden, waarin hij Ons vraagt om alle aflaten van de Romeinsche Vereeniging der gedurige en eerherstellende Communie te schenken aan alle leden van deze godvruchtige Vereeniging van het Apostolaat des Gebeds, waar ter wereld zij ook moge gevestigd zijn; op voorwaarde wel te verstaan, dat zij de eerherstellende Communie volgens de Statuten der Vereeniging zullen doen. Derhalve in Ons verlangen om, naar Ons vermogen, in den Heer het veelvuldig gebruik der H. Sacramenten, waaruit een onmetelijk voordeel voor de zielen voortvloeit, te doen toenemen,

stemmen Wij van ganscher harte het verzoek van dien welbeminden zoon toe".

5°. Deze handelingen van den H. Stoel zijn bovendien even aanmoedigend door de beschouwingen, waarop zij steunen, als door de gunsten die zij verleenen. Zoo bv. richtte Pius IX in de Breve van 7 Juli 1864 deze dringende opwekking tot alle geloovigen:

„Voorzeker was het voor Ons geen geringe reden tot blijdschap te mogen vernemen, dat de godvruchtige oefening der eerherstellende Communie steeds vooruitgaat. Deze tijding veroorzaakt Ons eene zeer groote vreugde. *Levendig verlangen Wij* ALLE GELOOVIGEN dagelijks meer en meer ontvlamd te zien van eene brandende liefde tot Onzen beminrenden en goddelijken Verlosser Jezus Christus, en hen DIKWILS MET GODSVRUCHT EN PASSENDE STEMMING TE ZIEN NADEREN *tot Zijn hemelsch gastmaal*. Zeer vurig wenschen Wij, DAT EENE ZOO GODVRUCHTIGE EN HEILZAME OEFENING DAGELIJKS MEER EN WIJDER VERSPREID WORDE over de gansche wereld".

Artikel IV. VOORWAARDEN EN INRICHTING.

Voorwaarden. De voorwaarden, die men vervullen moet, om aan de voorrechten der eerherstellende Communie deelachtig te worden, zijn zeer gemakkelijk en onder het bereik van alle geloovigen. Men moet:

1°. LID ZIJN VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS. (Indien men alleen lid is van een Broederschap van het H. Hart van Jezus kan men echter ook de aflaten van de eerherstellende Communie verdienen.)

2°. BELOVEN, *om elke week of elke maand* op een aangewezen dag TE COMMUNICEEREN (zonder zich daartoe onder zonde te verplichten en behoudens het gezag van den Biechtvader).

Wat is nu, na het volbrengen dier voorwaarden, voor den ijverigen vereerder van Jezus' H. Hart gemakkelijker en aangener, dan getrouw te zijn in die godvruchtige samenkomst aan de 'Tafel des Heeren, waartoe hij wordt genoodigd?

Inrichting. — 1°. Zij bestaat in de indeeling der leden in zeven- of dertigtallen, en in de aanwijzing van een dag aan elkeen voor de wekelijksche of maandelijksche Communie; hoofden dier afdeelingen zijn Zelateurs of Zelatricen.

2°. Daar in de eerherstellende Communie het wezen van den derden Graad van het Apostolaat des Gebeds gelegen is, zoo zijn de centraal-directeuren en de locaal-directeuren van het Apostolaat door hunne aanstelling als dusdanig ook van zelf *Bestuurders van de eerherstellende Communie*. Aldus in de Breve van 30 Maart 1886: „De algemeene Bestuurder van het Apostolaat des Gebeds heeft wettig de zending ontvangen om overal met alle kracht eene zoo heilzame oefening te verspreiden; deze zending tot uitbreiding schijnt des te meer aan den algemeenen Bestuurder van het Apostolaat des Gebeds te passen, wijl de leden dezer Vereeniging reeds sinds vele jaren met grooten ijver deze eerherstellende Communie hebben aangenomen, en daarvan den derden Graad van dit werk des Apostolaats hebben gemaakt. Wij zelven hebben in Onzen Brief, onder den Visschersring gegeven 10 Februari 1880, de aanneming dier eerherstellende Communie als derden Graad van het Apostolaat bekrachtigd en goedgekeurd.”

3°. 't Is zeer wenschelijk dat in elken Zelateur en in elke Zelatrice van het Apostolaat des Gebeds *een hoofd eener*

afdeeling van de eerherstellende Communie gevonden worde, vol ijver voor deze bewonderenswaardige oefening. Een der beste werken van ijver voor het goddelijk Hart is te zorgen, dat men altijd eenige voltallige afdeelingen hebbe en onderhoude van „die troosters van Jezus' Hart.” En daar onze leden meestal in *dertigtallen* verdeeld zijn, is het zeer gemakkelijk in ieder dertigtal een of meer *wekelijksche*, of althans, met twee vijftientallen, eene *maandelijksche afdeeling* te vormen.

Vele Zelateurs en Zelatricsen van Jezus' Hart hebben reeds onder de leden *wekelijksche* en *maandelijksche afdeelingen* opgericht.

Om deze inrichting te vergemakkelijken en tevens aan te moedigen, is er op de maandbriefjes een afzonderlijke plaats, waarop de dag *der eerherstellende Communie* aan ieder *lid van den derden Graad* in het geheugen wordt geroepen.

In vele zetels van het Apostolaat geeft men aan de leden der afdeelingen van dertig niet den eersten, tweeden, derden enz. dag van iedere maand; maar men is op het gelukkige denkbeeld gekomen,

om voor ieder lid den dag der eerherstellerde Communie te bepalen, op het feest van den *Maandpatroon*, die hem te beurt valt. Deze wijze van doen is tevens gewettigd door een nieuwen vollen aflaat, dien de H. Stoel er aan heeft verbonden; zoodat men met die wijze te volgen, twee volle aflaten kan verdienen op den dag, door het maandbriefje aangewezen.

4°. De hoofden van wekelijksche afdelingen moeten zorg dragen, dat zij voor elk dier leden den dag van de week, dien zij gekozen hebben, op het briefje aanteekenen.

Artikel V. ALGEMEENE EERHERSTELLEND COMMUNIE.

1°. Een andere volle aflaat, door onzen Heiligen Vader Paus Pius IX, op verzoek van den algemeenen Bestuurder van het Apostolaat des Gebeds, toegestaan, heeft de heilzame oefening der eerherstellende Communie meer onder het bereik gebracht van alle leden van dit Verbond van Jezus' Hart, en meer in 't bijzonder van de *mannen*. Tot dan toe (14 Juni 1877) kon men den aflaat voor deze oefening verleend slechts verdienen, als men zich

verbond, om op bepaalde dagen *van elke week of van elke maand* te Communie te gaan. Voortaan kan deze voorwaarde, maar *alleen* voor de leden van het Apostolaat des Gebeds, vervangen worden door eene andere, die gemakkelijker kan worden nagekomen en daarbij meer tot onderlinge stichting medewerkt. *Buiten den aflat, die gehecht blijft aan de Communie, gedaan door afdeelingen voor de wekelijksche of maandelijksche Communie, kunnen de leden van het Apostolaat elke maand een anderen VOLLEN AFLAAT verdienen, wanneer zij tezamen op den dag, door de plaatselijke Bestuurders van het Apostolaat aan te wijzen, tot de H. Tafel naderen.* (Rescript van 14 Juni 1877.)

Die *algemeene eerherstellende Communies* zijn op dubbele wijze *eerherstellend*, juist omdat zij *algemeen* zijn. De vrienden van Jezus' Hart zijn niet tevreden met door den ijver, waarmede zij tot de H. Tafel naderen, de heiligschennissen te herstellen, die zoo dikwijls het Sacrament der Liefde ontheiligen. Zij willen ook door de stichting hunner samenwerking voorzien in de verlatenheid, waartoe Jezus door de

onverschilligheid van zoovele Christenen veroordeeld is in dit H. Sacrament.

2°. Als het kan, is zeker de beste dag voor de algemeene eerherstellende Communie *de eerste Vrijdag van iedere maand*; wijl die dag door Onzen Heer zelf aan de Gelukzalige Margareta Maria is aangewezen. De Communie van *den eersten Vrijdag der maand* brengt wonderbare vruchten van genade voort, en het is buiten twijfel, dat het Hart van Jezus door de ¹/₂ kostbaarste zegeningen eene devotie beloonen zal, die Hij zelf zoo nadrukkelijk aan de ijverige zielen heeft voorgehouden.

In Communauteiten en Pensionaten is het even gemakkelijk als nuttig om den eersten Vrijdag voor de algemeene eerherstellende Communie aan te wijzen.

In de parochies wijzen de plaatselijke Bestuurders, tot meerdere stichting en ook voor het gemak, gewoonlijk voor de algemeene eerherstellende Communie *een Zondag of een plechtig feest* aan. Vele leden dragen in die bijeenkomsten boven hunne kleederen *het Schapulier van het H. Hart*, bijzonder onderscheidingsteeken van het Apostolaat des Gebeds. (Bij-

zondere aflaten zijn verleend voor het zichtbaar dragen van dit Schapulier. (Zie bl. 37.)

Onze Zelateurs worden verzocht, den plaatselijken Bestuurder van het Apostolaat des Gebeds te vragen, welken dag hij voor iedere maand aanwijst, waarop hij wil, dat de volle aflat der algemeene echerstellende Communie verdiend worde. Zij maken dan dien dag bij het overreiken der maandbriefjes aan alle leden hunner afdeeling bekend. In groote steden kan het nuttig zijn, de aanwijzing van dien dag in dagbladen of godsdienstige tijdschriften bekend te maken.

Artikel VI. MAANDELIJSCH E EN ALGEMEENE COMMUNIE DER KINDEREN IN DE PAROCHIEËN.

In de beide *Messagers* van het Apostolaat zijn onder bovenstaand opschrift verscheidene artikelen verschenen, die onzen leden veel belang hebben ingeboezemd, en zeer tot de verspreiding dezer eenvoudige en vruchtbare oefening hebben medegewerkt. Ziehier een korte en zaakrijke samenvatting dier artikelen, welke

onzen Bestuurders, Zelateurs en Zelatricen van dienst kan zijn :

1°. Het DOEL van deze oefening is : den rampzaligen invloed der scholen zonder God krachtdadig te bestrijden, waar dit noodig is; de onschuld der kinderen te beveiligen en een oprecht Christelijke jeugd te vormen; geheele parochies, en vooral *de mannen*, tot het meer veelvuldig gebruik der Sacramenten te brengen. Deze oefening is zeer gemakkelijk en zeer krachtig om overal het goede te bevorderen.

2°. Om alle kinderen eener parochie aan de algemeene maandelijksche Communie te doen deelnemen, moet men somtijds verschillende middelen aanwenden. Ziehier eenige dier middelen, waarvan de ondervinding de deugdelijkheid heeft bewezen :

Invoering. Het beste tijdstip is bij gelegenheid der eerste H. Communie; dan verkeerden de kinderen onder den besten indruk, en is het gemakkelijk, ze *mondelings of schriftelijk* te doen besluiten om samen elke maand te Communie te gaan; en zij zullen zich lichtelijk aan dit besluit houden.

De dag der Communie. Men kan

daartoe een gewonen Zondag kiezen, zorgende een vasten Zondag van iedere maand aan te wijzen; of ook kan men een Zondag nemen, waarop een feest valt, mits de tusschenruimte van den eenen Communiedag tot den anderen niet veel meer zij dan een maand. Een vaste Zondag bevordert de regelmatigheid; de plechtigheid van een feest vermeerdert de godsvrucht. Men moet in de keuze van dien dag letten op de eischen en gewoonten der parochie. In elk geval moet men acht dagen, dat is 's Zondags te voren, in alle HH. Missen den dag der maandelijksche Communie en het nur waarop voor de kinderen 's Zaterdags biecht gehoord wordt, aankondigen. De ouders en meesters zijn dan gewaarschuwd en kunnen den Pastoor helpen; 't is zelfs raadzaam hen zelven ook tot die Communie uit te noodigen; dan zullen velen met de kinderen tot de H. Tafel naderen. Langzamerhand zullen de kinderen hunne ouders en andere personen meevoeren.

Communie-mis. Vooreerst moeten de jeugdige Communicanten dien dag een eereplaats in het schip der kerk innemen: de jongens rechts, de meisjes links. Ver-

volgens moet hun ijver door een opwekkend woord van hoogstens tien minuten bij het Evangelie aangevuurd worden; godvruchtige en schoonklinkende gezangen moeten hunne zielen stemmen van de Offerande tot den *Sanctus*, van de Consecratie tot den *Pater noster*, en onder het uitdeelen der Communie.

Een jongen en een meisje, of misschien nog beter alle kinderen te zamen, bidden de oefeningen vóór en na de H. Communie; en na de Mis bidde de Priester zelf aan het altaar het aflatgebed voor: „*Zie mij hier, o goede en liefdevolle Jezus*”, waarbij hij andere gebeden voege, naar de behoefte van zijne parochie, het vaderland en de Kerk.

Om den kinderen de dankzegging gemakkelijker te maken en tevens de plechtigheid meer luister bij te zetten, is het goed haar te sluiten met een solemneel lof ter eere van het H. Sacrament, bestaande b. v. uit: *O salutaris*, *Ave maris stella* of *Magnificat*, *Tantum ergo*, en daarna een toewijding aan Jezus of Maria, gevolgd door den zegen. Men zorge dien dag het altaar goed te sieren en te verlichten, en tijdens de Mis en het Lof het orgel te

doen spelen. Laten wij in één woord alles aanwenden om den ijver der zielen op te wekken; dat is Gods verlangen.

Gedachtenis aan de Communie. Van tijd tot tijd zal het goed zijn, eene kleine gedachtenis aan de kinderen uit te reiken: een medaille, een plaatje of een boekje; daardoor worden hunne harten gewonnen. Een waardig priester schreef aan P. Régault.

„Wilt gij weten door welk middel ik *al mijne kinderen* tot de maandelijksche Communie heb getrokken? Ik heb hun driemaal in het jaar een kleine gedachtenis gegeven. Den eersten keer gaf ik aan elk de miraculeuze medaille; wat waren zij trotsch die op hun borst te dragen! Een ander maal een gewijd broodje... wat waren zij blij! Een derde maal, op het feest van den H. Jozef, een mooi prentje van dien H. Aartsvader; zij beloofden mij allen, het in een lijstje te zetten en het aan het voeteinde van hun bed te hangen.”

Wat is er toch weinig noodig om kinderen blij te maken en ze te trekken tot Onzen Heer!

3°. De maandelijksche en algemeene

Communie der Kinderen kan geschieden, zonder dat er eene congregatie of vereeniging bestaat. Het is een *uilmuntend middel* om zachtjes aan en zonder geweld alle kinderen eener parochie aan het geregeld gebruik der Sacramenten gewoon te maken.

Maar zeker is het veel beter van die maandelijksche Communie eene *eerherstellende Communie* te maken, door alle kinderen in het Apostolaat des Gebeds op te nemen. Dit Verbond, zoo eenvoudig en toch zoo machtig, is geëigend voor *alle kinderen zonder uitzondering*, en zij kunnen in de school en in de kerk er gezamenlijk de drie graden van beoefenen: in de school de dagelijksche Opdracht en het Tientje; in de kerk de maandelijksche eerherstellende Communie.

Dit Verbond geeft aan de maandelijksche Communieën een *bijzonder en zeer schoon doel*, deelt aan de kinderen *den geest van éénheid* mede, die zoozeer door Z. H. Leo XIII is aanbevolen, trekt over die jeugd de zegeningen der HH. Harten van Jezus en Maria af, stelt hen in staat, de rijkste aflaten te verdienen, maakt hen deelachtig aan de goede werken van alle

groote Orden en van 120 Religieuze Congregaties, en schenkt ten slotte meer duurzaamheid en leven aan die godvruchtige oefening. De Vereeniging is inderdaad een uitstekend middel, om ook op de *meer in jaren gevorderden* te werken, en hen mondelings of per brief tot de maandelijksche Communie op te roepen, krachtens hun lidmaatschap van het Apostolaat des Gebeds. Dat lidmaatschap wordt gemakkelijk en zeker verkregen wanneer men op *de Katholieke scholen* een diploma heeft en een register van aggregatie aanlegt.

Dikwijls wordt alzoo de maandelijksche Communie der kinderen in de parochies eene voorbereiding van ons Heilig Verbond, waaraan zij voortdurend nieuw leven mededeelt.

4°. De maandelijksche en algemeene Communie der kinderen heeft de hooge GOEDKEURING verkregen van de hoogste autoriteiten in Rome en elders; 't zij voldoende er hier twee aan te halen:

Na een bijzonder gehoor, door Z. H. LEO XIII aan den algemeenen Bestuurder van het Apostolaat verleend, schrijft deze:

„Het lot van de jeugd in Frankrijk,

die men van God zou willen vervreemden, schijnt meer dan al het andere de teederheid van 's Pausen hart droevig aan te doen. Ook konden wij voor Z. H. niets aangenamers doen dan Hem op de hoogte te brengen van de poging, door den *Messenger* ondernomen, om in vele bisdommen de maandelijksche Communie der kinderen in te voeren. Onmogelijk de uitdrukking weer te geven, waarmede alstoen de Paus in zijn antwoord op deze woorden drukte:

„O zeker, dat keur ik goed! dat keur ik goed! dat keur ik goed!”

Na zulk eene uitdrukkelijke goedkeuring, heeft het Bisdom van Puy een zendbrief uitgevaardigd, waarin dit *Werk* op eene bijzondere wijze wordt aanbevolen; er staat:

« Monseigneur geeft aan alle Pastoors, die het hebben ingevoerd of nog zullen invoeren, machtiging om een plechtig Lof te houden. Dit Lof kan eens in de maand gedaan worden, onmiddellijk na de Mis voor de Communie der kinderen aangewezen.

Terwijl wij eindigen drukken wij het verlangen uit van dit eenvoudige en

vruchtbare werk uitgestrekt en geregeld te zien in al onze Parochiën, naast het werk der Kindsheid, waarvan het de gelukkige bekroning is.»

In *pensionaten* kan men zeer gevoelig die algemeene Communie stellen op den eersten Vrijdag der maand.

Dat alle leden, maar vooral de *plaatselijke* en *diocesaan* Bestuurders, zich beijveren om deze godsvrucht in alle Parochiën in te voeren en te regelen ter eere van Jezus en tot heil der zielen!

Tot nadere inlichting kan men raadplegen den *Manuel des Prêtres* en den *Manuel des enfans*, uitgegeven door de Directie van den *Messenger*, en aldaar (of door bemiddeling van den Hoofdbestuurder) te verkrijgen voor 35 cents.

**Artikel VII. — GEEST EN VOORNAAMSTE
OEFENINGEN VAN DEN DERDEN
GRAAD VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS.**

1°. Verlangend om de eerbewijzen aan de *wezenlijke tegenwoordigheid* van den Zaligmaker onder de menschen te vermenigvuldigen, hebben de leden van den derden Graad van het Apostolaat des Gebeds zich beijverd om in hunne omgeving de godvruchtige oefeningen van *aanbedding* van het II. Sacrament te doen

bloeien. In zeer vele parochiën is het hun gelukt nieuwe aanbiddingsdagen in te voeren, voornamelijk op de eerste Vrijdagen der maand; zelfs worden alle Vrijdagen in de maand van het H. Hart op sommige plaatsen als dagen van aanbidding gevierd. Maar om die uitmuntende devotie voor al onze leden «zelfs die het meest gebonden zijn, zooals werklieden en dienstboden» gemakkelijk te maken, heeft Z. H. LEO XIII hun wel willen toestaan, dat zij eens in de week den vollen afluat van *het heilig Uur* kunnen verdienen, op welk uur of op welken dag zij ook tot dit doel in eene kerk of kapel door de Bestuurders van het Apostolaat worden bijeengeroepen. (Breve van 30 Maart, 1886. Zie in Hoofdstuk VII Art. I eene wijze om het heilig Uur gezamenlijk te houden.)

De ijver onzer Leden voor de *eerherstellende aanbidding* deed den waardigen President van de vereenigingen tot nachtelijke aanbidding besluiten, om den 20ⁿ Mei 1875 op het Congres van Douai den wensch te doen uitspreken, om alle Werken van aanbidding dringend uit te noodigen, zich door het Apostolaat des

Gebeds onder den standaard van het Heilig Hart te scharen.

2°. Herinneren wij bij deze gelegenheid aan de trouwe opkomst onzer leden bij de *Processiën* van het II. Sacrament; aan de oproepingen, door de Zelateurs zoo dikwijls aan de leden hunner dertigtallen gericht; aan den luister door onze Zelatrices in vele steden en dorpen bijgezet aan de gedurige vereering van het H. Sacrament, hetzij door milde gaven aan de arme kerken, hetzij door versieringen, priestergewaden, heilige vaten, schilderijen, beelden van het H. Hart en honderd andere zaken van dien aard.

3°. Herinneren wij voorts aan de *Vereeniging met het Altaar* of aan de *Vereeniging met het voortdurend Offer van Jezus' Hart*, ⁽¹⁾ dat wil zeggen, de vereeniging in den geest en met het hart met de Heilige Missen, die elk oogenblik van den dag en den nacht ergens ter wereld worden opgedragen.

(1) Het voorwerp, de beweegredenen en de oefening d'zer treffende en degelijke devotie, die zoo dierbaar is aan de leden van het Apostolaat, vindt men breeder uiteengezet in een werkje van Pater PIERRE MAILLET S. J.: *L'union à l'autel*: en kort, in een briefje van 4 bladzijden met hetzelfde opschrift.

Naardien elk dier Missen de vernieuwing is van het Kruisoffer en door Jezus Christus tot dezelfde intentie als dit verhevene offer wordt opgedragen, kunnen de leden geen krachtadiger middel aanwenden, om onophoudelijk die intentie te vernieuwen, dan door zich zoo dikwijls mogelijk in den geest met het Offer des Altaars te vereenigen.

4°. Vergeten wij daarbij niet de toeneming van het geregeld bijwonen der *Mis*, waarvan onze ijveraars op de meeste plaatsen door hun voorbeeld het heilzame gebruik krachtig hebben bevorderd. Het voegt inderdaad onzen leden van den derden Graad niets na te laten, wat, onder den zegen van het Goddelijk Hart, *de dagelijksche tegenwoordigheid bij het H. Misoffer* kan doen toenemen; zij moeten *dit niet alleen trachten* te bewerken bij diegenen, die zich door het Heilig Sacrament met het Hart van Jezus komen vereenigen, maar ook bij een menigte andere geloovigen, opdat zij zich gewennen, elken morgen een half uurtje te vinden, dat zij geheel en al aan den God der Eucharistie toewijden.

5°. Ten slotte. Is de *minste eisch* van

den derden Graad, dat men eens in de maand, of zelfs eens in de week uit liefdeijver eene H. Communie opdraagt: de *geest* van dien graad spoort de leden aan, om die aan Jezus' Hart zoo aangename Communiën zooveel mogelijk te vermeerderen.

De veelvuldige en zelfs dagelijksche Communie harer kinderen is het verlangen der Heilige Kerk, in het Concilie van Trente uitgesproken. En juist om die reden werd onze gedurige en eerherstellende Communie zoo levendig door Z. H. Pius IX toegejuicht. (Breve van 7 Juli 1864.)

VIERDE HOOFDSTUK.

Het Apostolaat des Gebeds en zijne aanvullende oefeningen.

Er zijn zielen, die niet houden van veelvuldige oefeningen, en die door neiging of door hun levensstaat er toe gebracht worden, de grootst mogelijke eenvoudigheid in hunne godsvrucht te betrachten. Zij zullen bevonden hebben, dat het Apostolaat volkomen aan die neiging beantwoordt; want niets is zeker eenvoudiger dan het dagelijksch vormen der intentie, hetwelk den leden als eenige voorwaarde wordt gesteld om de kostbare voorrechten van het Apostolaat te verkrijgen.

Maar met het oog op de menschelijke zwakheid is het licht te begrijpen, dat deze volstrekt noodzakelijke oefening gewoonlijk versterkt en onderhouden moet worden door eenige andere oefeningen. Want het is zeker te vreezen, dat de dagelijksche Opdracht, tot hare eenvoudigste en daardoor eentonige uitdrukking teruggebracht, weinig indruk op het hart maken, en zelfs geheel uit het geheugen zou worden weggewischt.

Onder de middelen dan, die de Hoofd-oefening aldus moeten onderhouden en versterken, hebben wij natuurlijk op de eerste plaats die genoemd, welke van groot nut zijn om het Werk te regelen, en er den tweeden en derden Graad van uitmaken. (Zie hoofdstuk II en III.)

Wij moeten thans die vermelden, welke, zonder tot eene bepaalde regeling te behooren, het meest met den geest van het Apostolaat overeenkomen.

De meeste ervan zijn overigens, om juist te spreken, slechts een duidelijker weerklink of een natuurlijke ontwikkeling van de eigenlijke oefening. Wil men toch in al haar omvang de vruchten van het Apostolaat oogsten, dan moet men er zijn levenstaak van maken, er zich mee omgorden als met een kleed dat men nimmer aflegt, er zijn dagelijksche spijs van maken, het in- en uitademen als de lucht. Wijl de intenties van het Apostolaat geen andere zijn dan de intenties van het goddelijk Hart, zoo zal men door aldus deze devotie te beoefenen, in al zijne volmaaktheid het groote gebod van den Apostel na-

komen: „*Hebt dit gevoelen in U, dat ook in CHRISTUS JEZUS was*”. (Philip II. 5.)

I. Oefeningen voor elken dag.

1. HERNIEUWING VAN DE OPDRACHT. De beste onder de aanvullende oefeningen van het Apostolaat is al aanstonds *de hernieuwing zoo dikwijls en zoo vurig mogelijk van de eigenlijke oefening* des Heiligen Bonds, de opdracht van onze gebeden, werken en ons lijden aan het goddelijk Hart. Het lijdt inderdaad geen twijfel of de verdienste dier opdracht neemt toe naarmate van de grootere vurigheid, en veelvuldigere hernieuwing der intentie. Hoe meer wij onze intenties met die van Jezus' Hart vereenigen, des te inniger zullen wij al onze werken van den dag met den geest en de dengd van dit goddelijk Hart door-dringen.

2. PRACTISCHE TOEWIJDING Om deze opdracht van onzen dag aan het goddelijk Hart, die gelijk wij boven zeiden, een ware *toewijding* is, meer en meer *practisch* te maken, zal het nuttig zijn, dikwijls na onze Communiën of bij ons dagelijksch bezoek aan het H. Sacrament de schoone

Acte van Toewijding te herhalen, door Pius IX aan de Katholieken der gansche wereld voorgesteld. Deze toewijding is uitmuntend geschikt voor onze leden. Zooals men weet, heeft het Apostolaat des Gebeds deze toewijding vanden Heiligen Stoel verkregen, en werd deze Vereeniging officieel belast met de zending, haar aan alle Bisschoppen der wereld bekend te maken. Ziehier deze toewijding :

ACTE VAN TOEWIJDING AAN HET
H. HART VAN JEZUS.

Goedgekeurd bij Besluit van de Congregatie der Kerkgebruiken (22 April, 1875) en aanbevolen door Z. H. Paus Pius IX. (16 Juni 1875.)

O Jezus, mijn Verlosser en mijn God! ondanks de groote liefde, die U bewogen heeft al Uw kostbaar bloed voor de menschen te vergieten, weigeren zij U niet alleen hunne liefde, maar beleedigen en versmaden zij U, lasteren zij Uw heiligen Naam en schenden zij de dagen aan Uw dienst gewijd. Ach! kon ik eenige voldoening aan Uw

goddelijk Hart schenken! Kon ik de ondankbaarheid herstellen, die Gij van het grootste gedeelte der menschen te verduren hebt! Ik zou wenschen U te kunnen bewijzen, hoezeer ik verlang ten aanschouwen van allen Uw aanbiddelijk Hart te vereeren, door wederliefde aan Zijne onmetelijke liefde te beantwoorden en meer en meer Uwe glorie te bevorderen. Ik zou willen verkrijgen, dat de zondaars zich bekeerden en dat zoovele andere Christenen hunne onverschilligheid aflegden, die weinig dankbaar voor het geluk, van kinderen der H. Kerk, Uwe Bruid, te zijn, noch hare belangen, noch die Uwer glorie ter harte nemen.

Ik zou die Katholieken tot betere gevoelens willen brengen, welke zich wel onderscheiden door uiterlijke liefdewerken, maar toch te zeer aan hunne meeningen gehecht blijven, en daarom weigeren zich

aan de besluiten van den H. Stoel te onderwerpen of met zijne leering weinig overeenstemmende gevoelens koesteren. Ik zou willen, dat zij eindelijk eens begrepen, dat hij, die de Kerk niet in alles hoort, ook God niet hoort, die altoos met Haar is.

Om deze heilige doeleinden te bereiken, om te bewerken den triomf en den duurzamen vrede der H. Kerk, Uwe onbevleete Bruid, het welzijn en den voorspoed van Uwen Plaatsbekleeder op aarde, de vervulling zijner heilige intenties, de heiligwording en steeds toenemende volmaaktheid der Priesterschap, — tot zoovele andere doeleinden, door U zelve, o mijn Jezus, beoogd volgens Uw goddelijken wil, en op eenige wijze helpend tot de bekeering der zondaren en de heiligmaking der rechtvaardigen, — opdat wij allen er eens de eeuwige zaligheid onzer zielen door ver-

werven; eindelijk omdat ik weet, o mijn Jezus, eene aan Uw allerminnelijkst Hart aangename zaak te doen; neergeknield aan Uwe voeten, in de tegenwoordigheid der Allerheiligste Maagd Maria en van geheel het hemelsch Hof, erken ik plechtig, dat onder alle titels van rechtvaardigheid en dankbaarheid ik U geheel en U alleen toebehoor, o Jezus mijn Verlosser, eenige bron van mijn geestelijk en tijdelijk welzijn; en wijd ik, mij vereenigende met de intentie van Z. H. den Paus, mij zelven met al wat mij toebehoort aan Uw Heilig Hart toe, en verbind mij Het uit geheel mijne ziel, uit geheel mijn hart en uit al mijne krachten te beminnen, door Uwen wil tot den mijnen te maken, en al mijne begeerten met de Uwe te vereenigen.

Om U een openlijk bewijs van de oprechtheid dezer toewijding te geven, verklaar ik plechtig voor U,

o mijn God, dat ik voortaan Uw goddelijk Hart wil vereeren, door de geboden Feestdagen, volgens de voorschriften der H. Kerk te onderhouden, en door al mijn gezag te gebruiken, ten einde die door mijne omgeving te doen onderhouden.

In Uw beminnelijk Hart, o Jezus, leg ik al deze heilige begeerten en voornemens, door Uwe genade mij ingegeven, neder, in de hoop van daardoor eenigermate de beleedigen, door de ondankbaarheid der menschen U aangedaan, te vergoeden en voor mijne ziel en voor de zielen van al de mijnen, mijn geluk en het hunne te vinden, in dit en in het andere leven. Amen.

ANDERE FORMULE.

De schoone toewijding van PIUS IX, hierboven aangegeven, bevat *uitdrukkelijk* den eersten Graad van het Apostolaat des Gebeds. Dit is veel voor onze Devotie. Doch het was het verlangen onzer leden,

eene toewijding te bezitten, die geschoeid op de officiële formule van PIUS IX, *uitdrukkelijk* de drie Graden van het Apostolaat behelsde. Daarom stellen wij aan hunne godsvrucht de volgende formule voor, die volgens de Toewijding van PIUS IX en de daarop gemaakte en goedgekeurde uiteenzetting van Pater RAMIÈRE, is opgesteld.

PRACTISCHE TOEWIJDING EN VERBOND
VAN GEDURIGE VEREENIGING MET HET
H. HART VAN JEZUS.

O Jezus, mijn Verlosser en mijn God! ondanks de groote liefde, die U bewogen heeft al Uw kostbaar bloed voor de menschen te vergieten, weigeren zij U niet alleen hunne liefde, maar beledigen en versmaden zij U, lasteren zij Uw Heiligen Naam en schenden zij de dagen aan Uwen dienst gewijd. Ach! kon ik eenige voldoening aan Uw Goddelijk Hart schenken! Kon ik de ondankbaarheid herstellen, waaraan Gij blootstaat, door wederliefde aan Uwe

onmetelijke liefde beantwoorden en meer en meer Uwe Goddelijke glorie verbreiden.

Om dit verhevene doel te bereiken, om te bewerken den triomf der Kerk, *het welzijn en den voorspoed van den Paus*, de algeheele vervulling Uwer goddelijke inzichten, o mijn Jezus, om eindelijk aan Uw goddelijk Hart te behagen, maak ik deze drie voornemens:

Eerste voornemen. — Neerknielend aan Uwe voeten, in de tegenwoordigheid der allerheiligste Maagd en van geheel het hemelsch Hof, erken ik plechtig, dat ik onder alle titels van rechtvaardigheid en dankbaarheid, U geheel en U alleen toebehoor, o Jezus, mijn Verlosser, eenige bron van mijn geestelijk en tijdelijk welzijn. Derhalve, mij vereenigende met de intenties van Z. H. den Paus, wijd ik mij zelve met al wat mij toebehoort aan Uw heilig Hart en

verbind mij Het uit geheel mijne ziel, uit geheel mijn hart en uit al mijne krachten te beminnen en te dienen; *ik wil elken dag al mijne begeerten met de Uwe vereenigen en al Uwe intenties tot de mijne maken*, o heilig Hart van Jezus!

Tweede voornemen. -- Met U, o Jezus, zegt ons de Paus: «Hij die niet in alles de Kerk hoort, hoort God niet, die altijd in Haar tegenwoordig is.» Derhalve begrijpend, dat ten aanzien van een goddelijk gezag de eerste voorwaarde van getrouwheid in de *gehoorzaamheid* bestaat, zal ik mij altijd met geest en hart aan de besluiten des H. Stoels onderwerpen, nooit zal ik gevoelens verdedigen, die weinig met hare leering overeenkomen; en om deze verbintenis van echt kinderlijke onderwerping te vernieuwen, zal ik dagelijks aan het onbevleete Hart van Maria *een tientje van den*

Rozenkrans opgedragen voor het welzijn en den voorspoed van den Paus.

Derde voornemen. — Om U een openlijk bewijs van de oprechtheid dezer toewijding te geven, verklaar ik plechtig voor U, o mijn God, dat ik voortaan Uw goddelijk Hart wil vereeren, door het vieren der *Zondagen* en der *gebodene Feestdagen* met het bijwonen der *heilige diensten*, het hooren van *Gods woord*, en het zoo veelvuldig mogelijk *ontvangen van het H. Sacrament*, altijd in den geest van *eerherstel* en *liefde*. Ik zal ook al mijn gezag gebruiken, om in mijne omgeving Uwe heilige wet en de voorschriften der Kerk te doen onderhouden.

In Uw beminnelijk Hart, o Jezus, leg ik al deze heilige begeerten en voornemens, door uwe genade mij ingegeven, neder; en ik hoop, daardoor eenigermate de belee-

digingen, U door de ondankbaarheid der menschen aangedaan, te vergoeden, en voor mijne ziel en de zielen van al de mijnen, mijn geluk en het hunne te vinden in dit en in het andere leven. Amen.

3. **HET WEL VERRICHTEN VAN HET MORGENGEBED.** Door de Statuten van het Apostolaat is dat gebed in uitdrukkelijke beoordingen aan alle leden voorgeschreven. Geen bepaalde formule wordt daartoe vereischt; men raadt het gebed aan, dat in elk Bisdom gebruikelijk is. Het *Onze Vader*, het *Wees Gegroet* en het *Geloof in God den Vader* kunnen tegelijkertijd dienen om onze leden de zoo rijke aflaten van het Romeinsche Broederschap van het H. Hart te doen verdienen (zie boven bl. 38). Men moet er dan de verzuchting van het Aartsbroederschap bijvoegen: *Beminnelijk Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer liefhebbe.* Men zal zich herinneren, dat die aflaten gemakkelijk door onze leden kunnen verdiend worden, dewijl al onze Bestuurders de macht hebben om leden in het

Romeinsche Aartsbroederschap van het H. Hart op te nemen.

4. HET APOSTOLAAT VAN 'T WERK. —

In de dagelijksche opdracht van het Apostolaat komen opzettelijk en uitdrukkelijk drie zaken voor: Het *Gebed*, de *Werken* en het *Lijden*. Goed beoefend, maakt derhalve ons Apostolaat, zooals de Statuten zeggen (art. 1), niet alleen dat, volgens de verlangens en naar het voorbeeld van het Allerheiligst Hart van Jezus, altijd levend om voor ons te bidden, de ijver voor het gebed in ons toeneemt, maar ook dat onze *werken* en ons *lijden* van elken dag in *levendige en Apostolische gebeden* veranderd worden. — En al aanstonds moeten wij niet vergeten, dat in het Christelijke leven de *arbeid*, of met andere woorden *de werken*, en vooral die eenvoudige, gewone en zelfs onbeduidende werken, die wij de «dagelijksche bezigheden» noemen, een zeer groote plaats innemen. Wij moeten ons dus beijveren om aan het werk van onze handen, onzen geest en ons hart al zijne Apostolische vruchtbaarheid te verschaffen, door dit werk waarlijk *vol*, dat wil zeggen bovennatuurlijk en ijverig te doen

zijn; zoo zullen wij inderdaad het Apostolaat van 't werk betrachten.

5. HET APOSTOLAAT DES LIJDENS. Het lijden met Jezus Christus, in Jezus Christus en voor Jezus Christus ondergaan, zeide P. RAMIÈRE, is onder alle Apostolaten het meest heiligmakende, het vruchtbaarste, het verdienstelijkste voor de ziel, die het uitoefent, het meest eervolle voor God en het nuttigste voor de Kerk, vooral in onze dagen van verslapping en weekelijkheid. Daarom is het nuttig om in de dagelijksche opdracht van onze gebeden, onze werken en ons lijden, vooral op het LIJDEN te drukken. (1) 't Is ook aan te bevelen in den *Schat van Jezus' Hart* (zie onder) niet alleen op het lijden en de kwellingen, maar ook vooral op de VRIJWILLIGE VERSTERVINGEN te letten. De vrijwillige boeteoefeningen, vereenigd met het gebed, moeten vooral in onze dagen de wereld redden. In al haren omvang begrepen, bevatten die boetewerken alles wat het lichaam of de ziel kan doen

(1) *L'Apostolat de la Souffrance* par le R. P. LYONNARD S. J. is een schoon werk, voor onze leden zeer geschikt, en als het ware een vervolg op *l'Apostolat de la Prière* door P. H. RAMIÈRE.

lijden: vrijwillige ontbering van geoorloofde vermaken, vernederingen, versterkingen, pijnen, gestrengheden, vasten, onthoudingen, lijfskastijdingen enz., en zelfs als God er toe uitnoodigt, *oprechte opoffering van het leven*. Alles, vergeten wij het niet, in vereeniging met het heilig Offer van Gethsemane, van den Calvarieberg en van het Altaar. (Statuten art. 4.)

6. DE SCHAT VAN JEZUS' HART. — Deze oefening bestaat daarin, dat men *uitdrukkelijk* eenige bepaalde goede werken tot de intentie van Jezus' Hart en van het Apostolaat opdraagt. (Een aflat van 100 dagen is verleend voor elk werk, dat alzoo wordt opgedragen. — Breve van 26 Febr. 1861) (1). Men wordt uitgenoodigd om dagelijks, of althans op vastgestelde tijden, op daartoe ingerichte lijstjes het getal zijner goede werken aan te teekenen, en op het einde der maand dat ingevulde lijstje in een daartoe bestemde bus te doen; dan is het gemakkelijk voor de Zelateurs of Zelatricsen, de bus

(1) De verschillende oefeningen, in dit Hoofdstuk aangegeven, zijn natuurlijk geheel vrij; en aan het oordeel der Bestuurders zij het overgelaten, wat in hun kring het meeste is aan te raden.

te lichten en alle aangeteekende goede werken op één lijst in te vullen. Deze oefening levert in parochiën en vooral in communauten en pensionaten de beste vruchten op.

Op sommige plaatsen leest men plechtig de goede werken voor, die iedere maand zijn opgedragen, met bijvoeging van den vooruitgang of achteruitgang sinds de vorige maand.

In 1865 werd aan het Hoofdbestuur van het Verbond van Jezus' Hart, te Toulouse, over een tijdsverloop van zes maanden de opgave gedaan van 650,000 Communieën en H.H. Missen en van 190,000 andere goede werken, tot intentie van Z. H. den Paus opgedragen. Alle die werken werden door een eerbiedwaardig tusschenpersoon den H. Vader aangeboden, en brachten over de leden van het Apostolaat, die daartoe bijgedragen hadden, een zegen evenredig aan hunne geestelijke offergaven.

Het is zeker van belang die godvruchtige inzameling te bestendigen; en daarom worden de Zelateurs en Zelatrices verzocht, vóór het einde van elke maand, de geestelijke offergaven, die zij inzamelen,

zooveel mogelijk op te zenden aan het Hoofdbestuur te Toulouse of aan den Centraal Bestuurder, den Eerw. Pater M. H. Reuser te Rotterdam (Wijnhaven).

Om de verzending en aanteekening der goede werken, die den *Schat van Jezus' Hart* uitmaken, te vergemakkelijken, bestaan er lijstjes met opgave van de voornaamste soorten van goede werken. De Zelateurs en Zelatrices, die zich met de verzameling belasten, behoeven slechts op die lijstjes het cijfer aan te teekenen van elk soort van goed werk, en die dan op te zenden. Degenen, die zich niet van die lijstjes wenschen te bedienen, worden toch verzocht, in hunne opgave der goede werken dezelve orde te onderhouden.

SCHAT VAN JEZUS' HART.

Werken, opgedragen tot de intenties, die elke maand en eiken dag aan de leden van het Apostolaat des Gebeds worden aanbevolen.

1. Acten van liefde
2. Rozenhoedjes
3. Kruiswegoeefeningen
4. Communieën
5. Geestelijke Communieën
6. Gewetensonderzoeken
7. Uren van arbeid
8. Uren van stilzwijgen
9. Geestelijke lezingen
10. Opgedragen Missen
11. Bijgewoonde Missen
12. Vrijwillige verstervingen

13. Werken van lichamelijke barmhartigheid
14. Werken van ijver
15. Verschillende gebeden
16. Uitspanningen of vriendschappelijke omgang
17. Lijden of kwellingen
18. Overwinningen op het hoofdgebrek
19. Bezoeken aan het H. Sacrament .
20. Verschillende goede werken . . .
te zamen

N.B. Hoewel de Opdracht, die 's morgens *werkelijk* gedaan wordt en welker *kracht*, zooals de godgeleerden zeggen, geheel den dag blijft voortbestaan, zeker voldoende is om de verdienste en de kracht van het Apostolaat aan alle werken mede te deelen, zoo is het toch wenschelijk alleen die werken aan te teekenen, die in 't bijzonder en uitdrukkelijk tot de aangegeven intentiën zijn opgedragen.

7. DE BIJZONDERE INTENTIE DEN LEDEN AANBEVOLEN. Van het begin af heeft in het Heilig Verbond des Apostolaats het gebruik bestaan, en dit gebruik stemt volkomen overeen met de broederlijke liefde welke de leden verbindt, om aan aller gebeden de *bijzondere intenties* aan te bevelen, waarvoor een ieder den dagelijkschen bijstand zijner medeleden inroept. Wanneer men denkt aan het groote getal heilige zielen en ijverige

communauteiten, die hare gebeden met de onze vereenigen, dan gevoelt men zich hoogst gelukkig, altijd zulke machtige helpers tot zijn dienst te hebben.

't Is daarom te wenschen, dat de plaatselijke Bestuurders, of ten minste eenige Zelateurs en Zelatrices, zich belasten met de opneming der *bijzondere intentiën* der leden, om die aanstonds in de parochie of de communauteit aan te bevelen, en ze voorts naar den Centraal-Bestuurder of naar Toulouse op te zenden. Dan worden zij aan het algemeen Bestuur des Apostolaats aanbevolen en opgenomen in de maandelijksche opgaven van den *Messenger du Coeur de Jésus*, van den *Petit Messenger* en van de *Muandrozen*. De korte lijst voor de *formulen der bijzondere intentiën* maakt deze opzending voor de Directeuren van het Apostolaat en voor andere correspondenten zeer gemakkelijk. Ziehier een model, dat men aanraadt te gebruiken:

BIJZONDERE INTENTIËN:

1. Dankgebeden
2. Bedrukten
3. Overledene leden van het Apostolaat
4. Christengemeenten

5. Communauteiten
6. Eerste Communiën
7. Overledenen
8. Overledene waardigheidsbekleeders
van het Apostolaat
9. Geestelijke personen
10. Kinderen
11. Huisgezinnen
12. Gebeden om volharding
13. Genade van vereeniging met God.
14. Geestelijke gunsten
15. Tijdelijke gunsten
16. Ketters en Scheurmakers
17. Jonge lieden en jonge dochters .
18. Huizen van opvoeding
19. Zieken of zwakken
20. Missies en retraites
21. Geestelijke ondernemingen
22. Parochiën
23. Zondaars
24. Ouders
25. Religieuzen
26. Seminaries en noviciaten
27. Oversten
28. Roepingen, levensstaat
29. Zelateurs en Zelatrices
30. Bijzondere intentiën

In vele parochiën en communauteiten worden deze intentiën bij gedeelten, elke week of elken dag vóór de Mis of na den maaltijd, luide voorgelezen; daarna bij het diploma der aggregatie of bij de deur

der kerk opgehangen, opdat ieder ze gemakkelijk kunne lezen en er voor bidden. Wanneer men ze luide voorleest, kan men tegelijkertijd de bijzondere behoeften der parochie of der communautiteit mede aanbevelen.

Aan het Hoofdbestuur des Apostolaats worden dagelijks de *goede werken*, die den vorigen dag zijn ingekomen, aan het Hart van Jezus aangeboden, en met de *bijzondere intenties* neergelegd op het altaar, waar iederen dag de Mis voor die intenties gelezen wordt.

Men ziet licht het nauwe verband tusschen deze twee oefeningen. In den *Schat* bieden wij een nederig offer; door de *intentie* vragen wij nieuwe gunsten. De goede Meester zelf heeft ons deze handelwijze geleerd, toen Hij zeide: „GEEFT EN U ZAL GEGEVEN WORDEN.”

S. APOSTOLISCH BESLUIT. Bij de algemeene intentie, iedere maand in de gebeden der leden aanbevolen, wordt op de maandbriefjes van het Apostolaat in 't kort een *apostolisch besluit* gevoegd, dat verder in de Maandschriften van het Apostolaat wordt uiteengezet. Tegelijk met de maandelijksche intentie voorge-

steld, is het *apostolisch besluit* in den regel slechts de uitvoering dier intentie. Wel beoefend, is dit *besluit* een onderpand voor de oprechtheid onzer gebeden; het is de Christelijke toepassing van het spreekwoord: „Help U, en de Hemel zal u helpen”; het is de naleving van de grondstelling der Heiligen: „Bidt, alsof alles alleen van God afhing, maar werkt alsof alles alleen van u zelve afhing.”

9. VERZUCHTINGEN MET AFLATEN. Eindelijk is het raadzaam, van tijd tot tijd elken dag de volgende verzuchtingen te doen, waaraan, op verzoek van het Apostolaat des Gebeds, de H. Stoel aflaten heeft toegevoegd: „Jezus, zachtmoedig en ootmoedig van Harte, maak mijn hart gelijk aan het Uwe!” (telkens 300 dagen aflat; Pius IX 25 Jan. 1868.) „Zoet Hart van Jezus, wees mijne liefde!” (telkens 300 dagen aflat; Pius IX 10 Dec. 1868.)

„Laat toekomen Uw rijk!” (telkens 100 dagen voor de leden, die het Schapulier van het H. Hart dragen; Pius IX 14 Jun. 1877.)

II. OEFENINGEN VOOR ELKE WEEK.

1. HET HEILIG UUR. — Eene der meest

aanbevelingswaardige oefeningen van godsvrucht tot het H. Hart van Jezus, eene der oefeningen, door Onzen Heer zelven aan de Gelukz. Margareta Maria aangewezen als geschikt om Zijn goddelijk Hart te troosten en de rechtvaardige gramschap Zijns Vaders te verbidden, is de oefening van het *Heilig Uur*. Zij bestaat, gelijk men weet, daarin, dat men gedurende den nacht van Donderdag op Vrijdag een uur in overweging of mondgebed doorbrengt, vereenigd met het gebed des Zaligmakers in den hof van Olijven. Pius IX heeft (13 Mei 1875) een vollen aflat verleend aan de leden van het Apostolaat, welke deze godvruchtige oefening volbrengen gedurende den nacht van Donderdag op Vrijdag, van 6 uur 's avonds tot 6 uur 's morgens, vóór het H. Sacrament, of ten minste in den geest aan den voet van het H. Tabernakel. Om verder de oefening van het *Heilig Uur* voor onze leden gemakkelijker te maken, heeft Z. H. Leo XIII vergund, dat zij iedere week dezen vollen aflat kunnen verdienen, op elken dag en elk uur door den Bestuurder van het Apostolaat aangewezen voor de gemeenschappelijke oefening van

het *Heilig Uur* in eene kerk of kapel. (Breve van 30 Maart 1886.) Zie verder beneden eene wijze *om het Heilig Uur gezamenlijk te houden* (hoofd VII, art. 1. n. 6.)

2. DE MIS VAN VRIJDAG. — Men wordt uitgenoodigd, om de *Mis van Vrijdag* bijzonder op te offeren voor de intenties van het Apostolaat en zich dien dag eenige versterving tot diezelfde intenties op te leggen.

3. DE KRUISWEG. Vele leden doen elke week afzonderlijk of gezamenlijk, maar altoos in den geest van ijver voor het zielenheil, de oefening van den *Kruisweg*. Laten wij die godvruchtige oefening opdragen aan *het lijdende en stervende Hart* van Jezus op Calvarië; daardoor zullen wij volkomen aan den geest van ons Verbond beantwoorden.

III. OEFENINGEN VOOR ELKE MAAND.

1. DE EERSTE VRIJDAG VAN DE MAAND. Vele leden besteden dien dag voornamelijk, met zich in den geest van het Apostolaat te vernieuwen, in zich zelven na te gaan en te verbeteren al, wat de vereeniging van hun hart met

het Hart van Jezus in den weg staat. Tot dat einde houdt men een overzicht over de maand en bereidt men zich voor tot het stervensuur. Men stelt de goede werken vast, die men in den loop der maand tot de verschillende intenties van het Apostolaat verrichten wil, hoewel men ook tegelijkertijd al zijne werken aan het Hart van Jezus en aan het onbevleete Hart van Maria geven kan, aan die Goddelijke Harten overlatende er naar hun welbehagen over te beschikken.

2. DE MAANDPATROON. Deze oefening van *Maandpatronen* of *Maandheiligen* in de meeste religieuze huizen, in de seminariën en vooral in de congregatiën der H. Maagd gebruikelijk, is ook zeer geschikt voor Christelijke gezinnen. De H. FRANCISCUS BORGAS, onderkoning van Catalonië, voerde haar het eerst in in zijn paleis; zij bestaat daarin, dat men op eene bijzondere wijze, voornamelijk op zijn *feestdag*, den heiligen Patroon vereert, die ons elke maand door de Voorzienigheid wordt aangewezen. Waar die oefening in zwang is, worden door de Zelateurs en Zelatrics maandbriefjes rondgedeeld,

waarop voor elk lid de hemelsche beschermmer is aangegeven voor de volgende maand; op zeer vele plaatsen is de *feestdag van den Maandpatroon* tevens de aangewezen dag voor ieders *maandelijksche eerherstellende Communie*. Deze Communie is dan ook het aangenaamste offer, dat wij onzen hemelschen Beschermmer op zijn feest kunnen aanbieden.

Deze uitmuntende oefening is overigens door den H. Stoel krachtig aanbevolen door een vollen aflat, welken Z. H. LEO XIII verleent aan ieder lid van het Apostolaat, die op den dag van zijn Maandpatroon te Communie gaat.

IV. OEFENINGEN VOOR ELK JAAR.

Met bijzondere godsvrucht vieren:
 1°. de geheele *maand van het H. Hart*;
 2°. *het feest van het H. Hart* en dat van de *Onbevleete Ontvangenis van Maria*. Op die dagen vernieuwt men afzonderlijk of gezamenlijk de toewijding aan het goddelijk Hart en aan het Onbevleete Hart van Maria en daarbij het krachtige voornemen om uit alle macht hunne belangen en begeerten te bevorderen.

VIJFDE HOOFDSTUK.

De Zelateurs en Zelatrices van het Apostolaat des Gebeds.

ART. I. — GEWICHT HUNNER BEDIENING.

Artikel der Statuten. — Uit al het voorafgaande kan men gemakkelijk opmaken, dat de inrichting van het Apostolaat des Gebeds hoofdzakelijk berust op de Zelateurs en Zelatrices. De Statuten, door de H. Kerk goedgekeurd behelzen het volgende (art. 5) :

„De geloovigen, in het godvruchtig Verbond opgenomen, die zich op bijzondere wijze op de godsvrucht toeleggen en door zielenijver ontvlamd zijn (waarom zij ook Zelateurs en Zelatrices worden genoemd), moeten uit alle kracht er naar streven om dagelijks meer en meer de glorie van God, de zaligheid der zielen en de vereering van Jezus' allerheiligst Hart te bevorderen en medewerken tot den bloei der andere, door de Kerk goedgekeurde devoties, volgens de machtiging, hun daartoe door hunne respectieve Oversten verleend. Zij zullen daarom op gezette

tijden vergaderen om al die maatregelen te treffen, welke hun geschikt voorkomen.”

Er is geen stad, er is schier geen dorp, waar men niet eenige van die zielen vol toewijding ontmoet. Het Apostolaat des Gebeds geeft haar het middel aan de hand, om hare godvruchtige verlangens te voldoen. Het strekt haar tot een band en, haar nauw vereenigend, pleegt het hare krachten te verhonderdvoudigen. En daar de personen, van wie hier sprake is, in elke plaats, de meest werkzame leden van verschillende Vereenigingen van godsvrucht of liefde uitmaken, geeft hunne vereeniging in één lichaam, namelijk in den *Raad van het Apostolaat* het voordeel, dat men zekere wrijvingen voorkomt, die somtijds het goed, door die verschillende vereenigingen bewerkt, zou kunnen verminderen.

ARTIKEL II. VORMING DER RADEN.

Raden van het Apostolaat. — Overal, tot zelfs in de geringste en kleinste plaatsen, moet men een *Raad van het Apostolaat* instellen; want overal zal men een of twee zielen vol toewijding vinden, die minstens een of twee personen van

goeden wil zullen aantreffen, om met hen mede te werken. Mocht er reeds ergens een dergelijke vereeniging bestaan, die tevens *Raad van het Apostolaat* worden wil, dan is de zaak nog al eenvoudiger.

Recht tot vorming van een Raad.

Rechtsens komt het den Pastoor toe, een *parochieelen* raad van het Apostolaat te vormen; maar wanneer de vele verplichtingen zijner bediening hem niet zouden veroorloven, er zich onmiddellijk mede te bemoeien, kan ook een andere geestelijk of kunnen zelfs godvruchtige leeken, met toestemming des Pastoors, zich met deze regeling belasten.

Vereischte hoedanigheden in de Zelateurs en Zelatrieen. De meest invloedrijke personen, als Presidenten en andere waardigheidsbekleeders van reeds bestaande katholieke stichtingen, zijn de meest geschikte voor dezen Raad. Maar wat het Hart van Jezus bovenal verlangt, is werklust en ijver, door voorzichtigheid en zachtheid gematigd.

Lokaal van bijeenkomst. Een plaats behorende bij de kerk of een Religieus

huis is de geschiktste plaats om den Raad bijeen te doen komen.

Bedieningen en plichten. De voornaamste bedieningen zijn, naargelang van het aantal der leden: een President of Presidente, één of twee Vice-Presidenten, een Secretaris(resse), een Schatbewaarder(ster).

Deze waardigheidsbekleeders vormen het bureau of den *bijzonderen Raad* van het Apostolaat. Hun taak is het, beslissingen te nemen omtrent de administratie, het beheer der fondsen enz.; daartoe komen zij zoo dikwijls het noodig is te zamen. — De leden van den Raad kunnen, vooral als zij weinig talrijk zijn, verschillende betrekkingen te gelijk waarnemen. — De leden van een *Raad* moeten vooral zorgen *Zelateurs* en *Zelatricen* te vinden, en ze te doen werken om het Verbond van Jezus' Hart, met zijne verschillende middelen van regeling en bronnen van Katholiek leven, te vestigen en uit te breiden.

Artikel III. WERKKRING DER ZELATEURS EN ZELATRICEN.

Zij verdeelen onder elkaar de verschillende wijken eener stad of de verschil-

lende buurten op het land; en ieder tracht in zijn wijk of buurt alle Christenen in het Heilig Verbond op te nemen, in wier hart ook maar een weinig liefde heerscht voor Jezus en Zijne Kerk; en volgens de gesteltenis van een ieder, stellen zij hun of wel te gelijk of achtereenvolgens de drie Graden van het Apostolaat voor, altijd beginnende met den eersten Graad, die de grond van het Apostolaat is en alleen tot het wezen van het Verbond van Jezus' Hart behoort.

EERSTE GRAAD. — Zij nemen de voor-
namen en de familienamen op van degenen,
die lid van het APOSTOLAAT willen wor-
den en verklaren hun, dat de eenige
voorwaarde om aan de voordeelen van
het Apostolaat deelachtig te worden,
bestaat in de OPDRACHT VAN HUN DAG
aan Jezus' Hart, bij het morgengebed. Die
opdracht kan geschieden door een korte
verzuchting, bij voorbeeld: *Goddelijk Hart
van Jezus, ik offer U dezen dag, door het
Onbevlekt Hart van Maria, tot al Uwe
intentien.*

Hierdoor begrijpt men, dat men in het
Verbond van Jezus' Hart alle menschen

van goeden wil kan opnemen, ook al zouden zij eenige plichten verwaarloozen. De vrijmetselarij en andere geheime secten vangen in hunne netten alle personen, die hun getal kunnen vermeerderen; zij doen dit eerst op vrij onschuldige voorwaarden; daarna weten zij die ongelukkigen als met onweerstaanbaar geweld tot opstand te brengen en tot een slechten dood. Waarom zouden wij dan altijd het verwijt moeten verdienen, dat de goddelijke Meester aan *de kinderen des lights* deed, van minder voorzichtig te zijn, dan *de kinderen der wereld*? En waarom zouden wij de zwakste Christenen dan ook niet aanzetten om zich in het Katholieke *Verbond van Jezus' Hart* te gaan versterken?

Men geeft aan elk een *inschrijvingsbiljet* en *laat hem inschrijven* op het register van het Apostolaat. ('t Is nuttig op het register ook het adres van het nieuwe lid aan te teekenen.)

Wil men nu niet, dat velen van die inschrijvingen dra zonder vrucht zullen blijven, dan is het van belang, dat men den leden, ook al houden zij zich alleen aan den eersten Graad, bij wijze van een

nuttige *herinnering* aan hunne verbintenis, geregeld het maandelijksche briefje van het Apostolaat bezorge. Dit briefje helpt hen om hun dagelijksche opdracht beter te doen, en het bezorgen daarvan verschafft den Zelateurs een geregelde gelegenheid om een liefdebezoek te brengen. Men kan al aanstonds onder de leden van den eersten Graad *dertigtallen* vormen, of, bij gering aantal, *onvoltallige afdeelingen*, waardoor zij deel uitmaken van de *georganiseerde* leden, die langzamerhand, volgens den geest des Apostolaats, van den eenen Graad tot den anderen kunnen worden opgevoerd.

Deze organisatie of regeling maakt ook, dat de leden gemakkelijk kunnen worden opgeroepen tot Katholieke bijeenkomsten en feestelijkheden, die aller ijver moeten opwekken, bij voorbeeld tot een algemeene Communie, eene processie, eene illuminatie, een bedevaart enz. De Bestuurders van het Apostolaat gebruiken meestal de tuschenkomst der Zelateurs, om de leden van elken Graad uit te noodigen tot de *maandelijksche bijeenkomst*, die, volgens het Pauselijk Rescript van 24 Aug. 1884, *in eene kerk of kapel* moet plaats hebben,

indien de Bestuurder de kostbare voorrechten, hem onder die voorwaarde door den Paus verleend, genieten wil.

TWEEDE GRAAD. — De tweede oefening, volstrekt niet noodig, maar van zeer groot nut, is het *dagelijksche* **TIENTJE VAN DEN ROZENKRANS.**

Aan de leden van den tweeden Graad wordt alleen gevraagd, dat zij dagelijks aan het onbevleete Hart van Maria een Tientje van den Rozenkrans aanbieden tot eene bijzondere intentie, te weten: het behoud van den Roomschen Opperpriester en de andere intentiën van het Apostolaat des Gebeds. Zoo toch luiden de woorden der Statuten van het Apostolaat, door Z. H. LEO XIII goedgekeurd.

Het gewicht van dezen Graad kan men afleiden uit de eer, die aan het Onbevleete Hart van Maria te beurt valt wegens het dagelijksche gebed van het Tientje door millioenen leden over de gansche wereld verspreid, alsmede uit de groote belangen aan dit gebed verbonden, zooals het behoud van den Paus, de groote noodwendigheden der Kerk, en alle

maandelijksche intentiën van het Apostolaat des Gebeds.

Het spreekt van zelf, dat het Onbevlekt Hart van Maria zulke eerbewijzen niet kan laten voorbijgaan, zonder er door uitstekende weldaden aan te beantwoorden. Het Hart van Maria verkrijgt van Jezus' Hart tallooze gunsten, en aan haar Moederhart brengen wij hulde door de duizenden en duizenden dankzeggingen die elke maand in de *Messagers* en de verschillende *Zendboden* worden geboekt.

DERDE GRAAD. — De derde oefening van het Apostolaat is de wekelijksche of maandelijksche *eerherstellende Communie*. Men moet haar aan de leden van het Apostolaat voorstellen als eene uitstekende godsvrucht-oefening door het Hart van Jezus zelf aan de Gelukzalige **MARGARETA MARIA** gevraagd. Die *wekelijksche* of *maandelijksche* **EERHERSTELLENDEN COMMUNIE** wordt georganiseerd door afdelingen van *zeven* of *dertig* personen, die eens in de week of eens in de maand op een dag naar keuze communiceeren. Overigens kunnen ook de leden te zamen de eerherstellende Communie doen op een dag, door den Bestuurder aan-

gewezen; zij verdienen dan nog een bijzonderen vollen aflat.

RELIGIEUZE GESTICHTEN. — De Zelateurs en Zelatrices zorgen ook, het Apostolaat te doen kennen in de *religieuze gestichten*, waar het nog niet zou bestaan. Zij moeten vooral daar doen begrijpen, dat het bijzondere karakter van het Apostolaat toelaat het in te voeren in alle Communauteiten, ook in die, welke alle andere vereenigingen en stichtingen krachtens hunne statuten uitsluiten.

Nog van meer belang is het Apostolaat in te voeren in de *Seminaries*, waar het den geest van ijver vermeerdert, en waaruit het zich verder over geheele Bisdommen zal verspreiden.

ZENDBODEN. — Men wordt ook uitgenoodigd, zooveel mogelijk de geschriften te verspreiden, die geschikt zijn om de Harten van Jezus en Maria te doen beïnvloeden. Men zal dit doel vooral trachten te bereiken door de verspreiding van den *Messenger du Coeur de Jésus*, en van den *Petit Messenger du Coeur de Marie*, die elke maand komen aankloppen aan de huizen, waar zij toegelaten worden, om aan de leden de begeerten dier Heilige Harten

in 't geheugen te roepen, hun de belangen der Kerk en der zielen aan te bevelen, hunne vurigheid aan te wakkeren, en hun ijver te vermeerderen. Door de leden over te halen, die stichtende geschriften te nemen en uit te deelen, bewerken de Zelateurs in hen bijna hetzelfde goed, als wanneer zij persoonlijk zouden rondgaan, om overal te herhalen wat die *Zendboden* der Heilige Harten hun verkondigen. In onze taal verschijnt een maandschrift, «de Maandrozen», dat de kennis en de liefde tot de H. H. Harten tracht te vermeerderen.

BIJDRAGEN. — De aanneming in het Apostolaat geschiedt geheel kosteloos. Het is echter zeer wenschelijk, dat de leden, ook die alleen tot den eersten Graad behooren, zich jaarlijks, of nu en dan, een *kleine vrijwillige bijdrage* opleggen, om de onkosten te bestrijden van de maandbriefjes, en de verspreiding van bovenvermelde geschriften, van afbeeldingen, schapulieren enz. te bevorderen.

OPENBARE OEFENINGEN VAN HET APOSTOLAAT. — Behalve de oefening der drie Graden door de leden afzonderlijk, moeten de Zelateurs en Zelatrices ook, met goed-

vinden der Bestuurders, uit alle krachten de *openbare oefeningen* van het Apostolaat trachten te bevorderen. Vooral moeten zij met ijver werken voor de *algemeene en eerherstellende Communiën van elke maand*, voor de plechtige viering der *eerste Vrijdagen*, en voor de overige oefeningen, die breeder behandeld zullen worden in dit handboek. (hoofd VII art. 1.)

BEELDEN VAN HET H. HART. — Een middel om de vereering van Jezus' Hart door het Apostolaat krachtig te verbreiden, bestaat in *het geven van een beeld of schilderij van het Hart van Jezus*, door de Zelateurs of Zelatrices aan te bieden aan de Pastoors, die het Apostolaat des Gebeds in hunne parochiën willen invoeren. Die invoering te gelijk met de plaatsing van het beeld of de tentoonstelling der schilderij, geschiedt op vele plaatsen met groote plechtigheid. Als het kan, wordt een redenaar, die het Apostolaat goed kent, uitgenoodigd, om twee of drie dagen, of ten minste één dag te komen preeken, de beteekenis van dit feest goed uit te leggen, het werk des Apostolaats grondig te doen kennen, en de kostbare voordeelen, met de gemakkelijke voorwaarden

om ze deelachtig te worden, uit een te zetten. Bijna altijd wordt deze plechtigheid met den troostvolsten uitslag bekroond.

PRENTJES VAN HET H. HART. — Vele Zelateurs en Zelatrices op verschillende plaatsen zijn zeer blijde, dat zij *aan de huisgezinnen prentjes en platen van het H. Hart van Jezus*, in kleurendruk en in lijsten gezet, ten geschenke hebben gegeven. Sommige Raden van het Apostolaat hebben meer dan honderdduizend van die beeltenissen van de Heilige Harten van Jezus en Maria rondgedeeld; en het gevolg daarvan is geweest, dat het ophangen dier platen in vele huisgezinnen eene gelegenheid is geworden om de Christelijke, maar helaas in onzen tijd zoo zeldzame gewoonte van het gemeenschappelijke gebed weer te herstellen. Men vergete ook de belofte niet van Jezus: «Ik zal de plaatsen zegenen, waar de beeltenis van mijn Hart zal geplaatst zijn».

VERDEELING DER WERKZAAMHEDEN. De werkzaamheid der Zelateurs moet zich niet beperken tot de uitbreiding van het Apostolaat; zij moet zich uitstrekken tot alles wat de glorie van God bevordert.

Maar om *gemakkelijker* en *zekerder* te

slagen, moeten zij, vooral in groote plaatsen, het werk splitsen en de bezigheden onder elkaar verdeelen. De splitsing van het werk is in ondernemingen van ijver, evenzeer als in industrieele ondernemingen, een machtig middel om goed te slagen.

Ziehier een voorbeeld, waarnaar de Zelateurs zich min of meer kunnen richten. In eene groote stad bevinden zich 70 Zelatrices van het Apostolaat; zij vergaderen tweemaal in de maand, en zijn verdeeld in vijf afdeelingen. De eerste zorgt voor aggregaties en brengt telkens lijsten van nieuwe inschrijvingen aan; de tweede is meer in 't bijzonder belast met het bijhouden en het vermeerderen der dertigtallen van den tweeden Graad; de derde werkt om de eerherstellende Communiën geregeld en in steeds grooter getal te doen houden; de vierde bezoekt iedere week de acht gasthuizen dier stad, en draagt zorg voor de zieken, vooral onder geestelijk opzicht; de vijfde eindelijk bemoeit zich met de jeugd, bezoekt ze in de scholen, maakt werk van de Communie der kinderen, en prent in die jeugdige zielen de liefde tot Jezus' Hart.

Allen zorgen zij overigens eenparig voor de aanbiddingsuren van het H. Sacrament en voor de godsdienstplechtigheden, die op de devotie van het H. Hart betrekking hebben. Allen zijn ingeteekend op het Maandschrift van het H. Hart, dat zij lezen en rondsturen. Zij verschaffen zich ook andere Katholieke geschriften en geven die rond, om zoo de voortbrengselen der kwade pers te weren. En niet tevreden met te werken in hunne stad, begeven zij zich ook daarbuiten, en weten door briefwisseling hun ijver zelfs tot ver verwijderde streken uit te strekken.

Wat deze Zelatrics doen, wordt in andere plaatsen met evenveel toewijding en denzelfden goeden uitslag door Raden van Zelateurs verricht. Maar bovenal verdient het opmerkling, dat het Apostolaat zich naar alle omstandigheden en naar alle behoeften weet te schikken. Zijn er, in plaats van 70, slechts 7 of 8 Zelateurs of nog minder, dan zal bijvoorbeeld ieder voor zich op kleine plaatsen trachten te doen, wat elders een dier *afdeelingen* doet. De ijver geput in het H. Hart en zich uitend

waar de behoefte het dringendst is, ziedaar de geest van ons werk; ziedaar wat het vruchtbaar en eervol maakt; ziedaar wat onze ijverige Zelateurs moeten begrijpen en in beoefening brengen, wanneer zij ten volle willen beantwoorden aan de barmhartige plannen van het H. Hart en aan de bekende verlangens van onzen Heiligen Vader den Paus.

De Zelateurs moeten dus de middelen vinden, waardoor de ijver der Christenen in eene stad, in een Bisdom, in een land kan worden verlevendigd. Hun taak is het om het houden van Missies, Retraites, Tridnums te bevorderen, en daardoor de groote Devotie tot het H. Hart meer te doen toenemen. Ook is het hun taak om, waar het nuttig is, die *apostolische bezoeken* in te voeren, gelijk die in vele parochies, steden zoowel als dorpen, bestaan; waarbij men nagaat of de leden der verschillende Graden hunne verplichtingen trouw nakomen, om zoo de nalatigen op te wekken, den goeden wil der anderen te steunen, en van allen den moed aan te wakkeren.

Met veel vrucht worden daarenboven 's Zondags na de raadsvergadering kleine

parochieele bijeenkomsten van gemeenzamen aard gehouden, waarin Bestuurders, Zelateurs en gewone Leden zich met elkander onderhouden over de verschillende middelen ter uitbreiding van het Verbond van Jezus' Hart, of over nieuwe leden, die voor het Apostolaat kunnen gewonnen worden, of over de wijze waarop men het beste het *Apostolische besluit* der maand kan vervullen.

Nog moeten wij wijzen op het nut der *briefwisseling* tusschen verschillende Zetels en Raden van het Apostolaat, en op de uitnemende oefening der *jaarlijksche geestelijke afzonderingen*, die zoo uiterst geschikt zijn om het heilig vuur des Apostolaats in de zielen te ontsteken.

Artikel IV. — VERGADERINGEN.

MAANDELIJSCH E VERGADERINGEN. — De Zelateurs, en van haar kant ook de Zelatricen, moeten elke maand samenkomen om over de belangen van het Apostolaat te beraadslagen, en zich van de noodige middelen ter uitbreiding te voorzien. Die vergadering moet vóór het einde der maand gehouden worden, omdat dan ieder tevens de maandbriefjes enz. in ontvangst kan

nemen, die hij vóór het begin der volgende maand moet bezorgen.

GEBEDEN. — De vergadering wordt geopend met het bidden van een Tientje, voorafgegaan door de opdracht der *maandelijksche intentie* en gevolgd door eenige schietgebeden.

Op het einde kan men bidden een *Onze Vader*, *Wees Gegroet* met deze drie verzuchtingen: *Zoet Hart van Jezus, wees mijne liefde!* — *Zoet Hart van Maria, wees mijn heil!* — *Heilige Jozef, vriend van het H. Hart, bid voor ons!*

BERAADSLAGING. — Men begint met eene lezing uit een boek of tijdschrift van het Apostolaat, of uit een ander werk, dat geschikt is om de liefde tot Jezus en den ijver voor Zijne eer op te wekken. Daarna verhaalt de Voorzitter, en na hem verhalen de andere leden, naarmate zij door den Voorzitter gevraagd worden, in alle eenvoudigheid welke middelen Jezus' Hart hun heeft ingegeven, en welke gelegenheden Het hun heeft verschaft om hun Apostolaat met het woord of in geschrift uit te oefenen. Men moedigt elkander aan om gedurende de volgende maand met dien winstgevenden handel

voort te gaan, en men beraamt de beste middelen om de vruchten ervan te vermeerderen. Wanneer de Bestuurder bij de vergadering tegenwoordig is, moet hij de beraadslaging leiden, en nadat allen hunne gedachte vrij hebben nitgesproken, haar sluiten met een practisch woord van toepassing, dat allen met kinderlijke leerzaamheid aannemen.

DRINGENDE BELANGEN. — De bijzondere belangen van het Apostolaat moeten niet zoozeer den ijver der Zelateurs van Jezus' Hart innemen, dat zij zich niet terzelfder tijde, naar de maat hunner krachten, zouden bezig houden met alles wat de glorie van den Goddelijken Zaligmaker betreft. Wanneer er dus in eene dringende noodwendigheid is te voorzien, wanneer er eene ergernis kan vermeden worden, wanneer er een zieke is die zijne plichten verwaarloost, wanneer een onwetende onderricht nodig heeft enz., dan biedt de vergadering der Zelateurs aan elk hunner een gunstige gelegenheid aan, om op den ijver van allen een beroep te doen, wat meestal door de genade van Jezus' Hart een gunstig gevolg heeft.

STRIJD TEGEN DE VRIJMETSSELARIJ. —

Onder de verschillende goede werken, die krachtig moeten gesteund worden, is er een, dat meer dan ooit de aandacht van onze Zelateurs en zelfs van onze Zelatrices vordert: het is namelijk *de strijd tegen de Vrijmetselarij*. Z. H. Leo XIII spoort er ons dringend toe aan. Het Verbond van Jezus' Hart moet alzoo de tegenvoeter worden van het Verbond der Vrijmetselaren.

De Christen vrouwen kunnen veel, om die gevloekte vereenigingen tegen te werken en te bestrijden. Onze Zelatrices moeten zich beijveren, om een zoo belangrijke zaak te steunen, en de Christen vrouwen aan te sporen tot den strijd tegen de Vrijmetselarij in het *huisgezin*, in de *school*, in de *parochie*, bij hunne *mannen*, hunne *kinderen*, hunne *verwanten*. Noodigen wij krachtig al onze leden, mannen en vrouwen, tot dien strijd uit. *Het is uw taak!* heeft Leo XIII aan ons, leden van het Apostolaat, gezegd. Vergeten wij nooit dat woord van vertrouwen in ons en in ons werk.

Om volgens den geest van de Statuten des Apostolaats volkomener aan de inzichten

van den H. Stoel, door Z. H. Leo XIII in de Encycliciek *Humanum geneus*, en later in Zijne Breve aan den algemeenen Bestuurder van het Apostolaat (14 Nov. 1885) uitgedrukt, te beantwoorden, heeft de algemeene Bestuurder alle Directeuren uitgenoodigd, om aan de nieuwe leden die zij inschrijven te vragen, en van de Zelateurs en Zelatrices zelfs te vorderen, dat zij beloven, nooit lid te zullen worden van een door de Kerk veroordeeld geheim genootschap, en er nooit eenige steun of medewerking aan te verleen.

Wanneer de Bisschoppen daartoe in hunne Bisdommen eene formule hebben voorgeschreven, dan spreekt het vanzelf dat men zich daaraan moet houden. Wanneer zij het niet hebben gedaan, dan kan men zich van deze formule bedienen:

Daar de Pausen meermalen de Vrijmetselarij en andere geheime genootschappen veroordeeld hebben, maak ik N. N., mij met kinderlijke liefde aan het gezag van den Plaatsbekleeder van Jezus Christus onderwerpende, het vaste voornemen, en verplicht ik mij, om mij nooit aan eene dier secten, hoe zij ook moge heeten, te verbinden; maar daarentegen overal en ten allen tijde hun

invloed, hun leer en hun toeleg moedig te bestrijden. Amen.

VERDEELING DER RADEN. — Mocht het groote aantal leden aan de orde en aan de vertrouwelijkheid der vergaderingen schaden, dan is het goed den Raad te splitsen. Men kan dan, de plannen der Voorzienigheid volgend, de personen bijeenbrengen, die door gelijkheid van opvoeding en stand gemakkelijker in de heilige vrijheid der kinderen Gods met elkander kunnen omgaan.

Artikel V. — BIJZONDERE AFLATEN.

1. VOLLE AFLATEN. — Krachtens de Apostolische vergunning van 13 April 1861, kunnen alle Zelateurs en Zelatrices van het Hart van Jezus en van het Apostolaat des Gebeds, die *zich geheel aan den dienst van God, van Zijne Heilige Kerk en van den Stoel van Rome toewijden*, op de volgende feestdagen een *vollen aflaat* verdienen, « *mits zij gemeenschappelijk de Communie opdragen voor den Paus, voor Gods Kerk en voor de noodwendigheden der zielen.* »

H. Genoveva	3 Januari.
H. Franciscus de Sales	29 „
H. Ignatius, <i>Martelaar</i>	1 Februari
H. Catharina de Ricci	13 „

H. Francisca, <i>Weduwe</i>	. . 9	Maart.
H. Jozef	. . 19	"
H. Vincentius Ferrerius	. . 5	April.
H. Catharina van Sena	. . 30	"
H. Monica, <i>Weduwe</i>	. . 4	Mei
H. Gregorius VII, <i>Paus</i>	. . 25	"
H. Clotilda, <i>Koningin</i>	. . 3	Juni.
H. H. Petrus en Paulus	. . 29	"
H. Maria Magdalena	. . 22	Juli.
H. Ignatius de Loyola	. . 31	"
H. Dominicus	. 4	Augustus.
H. Joanna Francisca de Chantal	21	"
H. Catharina van Genua	. . 15	September
H. Michael, <i>Aartsengel</i>	. . 29	"
H. Franciscus van Assisi	. . 4	October.
H. Teresia	. 15	"
H. Martinus, <i>Bisschop</i>	. . 11	November.
H. Elizabeth, <i>Weduwe</i>	. . 19	"
H. Lucia, <i>Maagd</i>	. . 13	December.
H. Joannes de Evangelist	. . 27	"

Bovendien, volgens een Rescript van 14 Juni 1877, kunnen de Zelateurs en Zelatrices, wanneer zij het kruis, eigen aan hun Graad en versierd met de beeltenis van het H. Hart van Jezus, zichtbaar dragen, nog een *vollen aflat* verdienen op den dag, waarop zij dit onderscheidingsteeken ontvangen en zich aan het Hart van Jezus toewijden, en nog *tweemaal in het jaar*, wanneer zij deze toewijding hernieuwen.

2. GEDEELTELIJKE AFLATEN. — Een aflaat van *honderd dagen* is verleend „ telkens wanneer de Zelateurs of Zelatrices zich allen te zamen of twee aan twee vereenigen, om elkander te waarschuwen, en elkander *op te wekken*, tot krachtdadige bevordering van Gods glorie.

**Artikel VI. — AANNEMING DER ZELATEURS
EN ZELATRICES.**

De Hoofdbestuurders, de Diocesaan en Plaatselijke Bestuurders van het Apostolaat des Gebeds worden verzocht, zich zooveel mogelijk te voegen naar de volgende voorschriften en gebruiken bij het overhandigen van het Diploom en de onderscheidingsteekenen van *Zelateur* of *Zelatrice van het H. Hart van Jezus* aan de personen, die voldoende bewijzen van hunne toewijding en standvastigheid hebben gegeven.

Het Diploom wordt den nieuwen Zelateurs gegeven op het oogenblik, dat zij met luider stem hunne Acte van Toewijding hebben uitgesproken, in tegenwoordigheid van een Bestuurder des Apostolaats of van een Priester, daartoe door een Bestuurder afgevaardigd.

Te gelijk met het Diplom, geeft de Bestuurder of waarnemende Priester aan de nieuwe Zelateurs een exemplaar van hun *reglement* en een *kruismedaille*, die hun onderscheidingsteeken moet zijn.

Deze kruismedailles, die men op het oogenblik der plechtige aanneming der Zelateurs of Zelatricen wijden moet, kan men verkrijgen door bemiddeling van den algemeenen Bestuurder of van den Hoofdbestuurder in Nederland. In zilver is de prijs *f* 1, in koper *f* 0.40.

PLECHTIGHEID DER AANNEMING. — De medailles worden te voren op het altaar gelegd in de kerk of kapel, waar de aanneming geschiedt en waarvóór op de eerste rijen de personen geknield zijn, die tot Zelateurs of Zelatricen zullen worden aangenomen. De Bestuurder of zijn plaatsvervanger, met surplis en stoel gekleed, richt vooraf eenige woorden tot de vergadering over de aanstaande plechtigheid. Daarna komen de nieuwe Zelateurs of Zelatricen vóór het altaar nederknien, en een hunner spreekt in aller naam de volgende acte van toewijding uit:

Acte van toewijding der Zelateurs

VAN HET H. HART VAN JEZUS.

O Jezus, van alle weldoeners de

edelmoedigste, maar onder allen het onwaardigst behandeld; Gij, die toen de mensch niets dan straffen van U te wachten had, meer voor zijn geluk gedaan hebt, dan ooit een vriend voor zijn besten vriend doen kan; en die, na al Uw bloed voor hem gestort te hebben, na U gedurende meer dan achttien eeuwen dagelijks voor hem te hebben opgeofferd, onder de menschen nog veel meer vijanden en verraders dan ware vrienden vindt, neem het offer van toewijding aan, dat wij U zonder eenig voorbehoud komen doen, om Uw Hart voor zooveel ondankbaarheid schadeloos te stellen.

Wijl Uw smartvol lijden in Uwe Kerk vernieuwd wordt, willen wij niet, o lieve Jezus, dat Gij, als in den hof van Gethsemane, kunt klagen, een trooster gezocht te hebben en er geen te hebben kunnen vinden. Wij willen Uwe troosters en verdedigers zijn. Overgelukkig, als Gij aan ons de zorg Uwer belangen wilt toevertrouwen, willen wij die goddelijke belangen niet meer scheiden van de onze.

Voortaan dan, o Jezus, zullen wij geen ander streven meer hebben dan de verlangens van Uw Hart volkomen te ver-

vullen, ons te doordringen van Zijne gevoelens, Zijne neigingen te volgen, Zijn leven te leven. En daar het H. Sacrament het kanaal is, waarlangs dat leven in de zielen stroomt, zullen wij het daar dikwijls gaan putten. Wij zullen al onzen invloed gebruiken, om talrijke gasten naar Uw H. Tafel te geleiden en U zoo, o Jezus, ware vrienden aan te werven, vast besloten om met ons Uwe zaak te verdedigen, Uw leer openlijk te belijden, zich grootmoedig aan Uwe wet te onderwerpen, en uit al hunne krachten aan de vestiging van Uw rijk te arbeiden.

Gij, o Jezus, help ons dóór de almachtige liefde van Uw goddelijk Hart. Dat Hart zij onze geleider, onze steun, onze kracht, de band onzer vereeniging, de ingever onzer voornemens, het begin en het einde onzer werken, de bron onzer vreugd en troost op aarde, gelijk de liefde van dit Hart onze belooning en ons geluk in den Hemel moet zijn. Amen.

Acte van toewijding der Zelatricen

AAN HET H. HART VAN JEZUS.

Allerzoetste Jezus, onuitputbare bron

liefde, Vader van barmhartigheid en God
 van alle vertroosting, o Gij, die ondanks
 onze ellende en onze onwaardigheid, ons
 de onuitsprekelijke rijkdommen van Uw
 Hart hebt willen openbaren, ik N..., uit
 dankbaarheid voor de tallooze weldaden,
 die Gij over mij en over alle menschen hebt
 uitgestort; tot dankzegging vooral voor de
 instelling van het goddelijk Sacrament en
 voor de onuitsprekelijke liefde, die U dringt
 U dagelijks voor het heil der wereld op
 het altaar te offeren; tot herstelling der
 beleedigingen, door mij en andere menschen
 Uw allerliefderijkst Hart in dit geheim Uwer
 grenzelooze liefde aangedaan; en in vereeni-
 ging met het goddelijk Apostolaat, dat Gij
 onophoudelijk in het H. Tabernakel uit-
 oefent, voor de glorie van Uw Hemelschen
 Vader, de zegepraal Uwer Kerk, de vol-
 making der rechtvaardigen en de bekeering
 der ongeloovigen, ketters en zondaars; —
 ik wijd mij geheel aan Uw goddelijk Hart
 toe voor de zaligheid der zielen. Tot dit
 einde wijd ik aan Uw H. Hart toe alles wat
 ik bezit, al mijne goederen, al de ver-
 diensten, die ik reeds heb verworven, of
 die ik met Uwe genade kan verwerven;
 en ik beloof het Apostolaat van Uw godde-

lijk Hart, voor zoover het mijne zwakheid zal toelaten, steeds uit te breiden.

Verder verkies ik de gelukzalige Maagd Maria, Koningin der Apostelen en toevlucht der zondaren, op een geheel bijzondere wijze tot mijne Moeder. Ook wijd ik mij, met alles wat mij toebehoort, aan haar vlekkeloos Hart, terwijl ik mij vooral zal beijveren, hare teedere liefde voor de zondaars na te volgen; en om deze met meer vrucht te kunnen helpen, beloof ik, zooveel ik vermag, den dienst van haar onbevlekt en medelijdend Hart te verspreiden. Ik smeek derhalve, o mijn dierbare Jezus, Uwe oneindige goedheid dit offer goedgunstig aan te nemen; en daar Gij mij het verlangen hebt ingeboezemd, het U aan te bieden, dat Gij mij nu ook Uwe overvloedige genaden schenkt, om het te volbrengen. Amen.

Hierna spreken de andere nieuwe Zelatrics op hare beurt deze verkorte formule uit: Goddelijk Hart van Jezus, ik doe U mijne opdracht. Amen.

WIJDING DER KRUISMEDAILLES.

- v. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
- R. Qui fecit coelum et terram.
- v. Dominus vobiscum.
- R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui sanctorum tuorum effigies sculpi non reprobas, ut quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriae oculis meditemur, has, quaesumus, sculpturas, in honorem et memoriam sacratissimi Cordis Unigeniti Filii tui adaptatas, — bene † dicere et sancti † ficare digneris; et praesta, ut quicumque eas gestando unigenitum Filium tuum suppliciter colere et honorare studuerit, illius meritis et obtentu, a te gratiam in praesenti et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per eundem Christum Dominum nostrum Amen.

De Bestuurder besproeit de kruismedailles met wijwa'er, en geeft er een aan elk der Zelateurs (Zelatricen) zeggende:

Ontvang dit teeken, en draag het op uw hart, opdat het u onophoudelijk in het geheugen roepe de liefde, waarmede Gods Hart u voorkomen heeft, en de toewijding, die gij Hem schuldig zijt.

Vervolgens geeft hij aan elk het diploma en het reglement, zeggende:

Ontvang het Diploma, waardoor gij

voortaan Zelateur (Zelatrice) van Jezus' Hart en van het Apostolaat des Gebeds wezen zult.

Z. H. de Paus verleent u diensvolgens 24 volle aflaten in 't jaar, en bovendien een aflaat van 300 dagen, telkens dat gij met de andere Zelateurs (Zelatricen) of twee aan twee zult te zamen komen, om u onderling op te wekken, en elkander aan te sporen tot krachtiger bevordering van Gods eer en glorie.

Ontvang tevens het *Reglement*, dat u wordt gegeven, en welks getrouwe naking u dagelijks waardiger zal maken, den zoo eervollen en troostrijken titel van Zelateur (Zelatrice) van Jezus' Hart en zijn Apostolaat te dragen.

Daarna zegent hij de nieuw aangenomenen, zeggende: Heer Jezus, gewaardig U onder de banier van Uw Goddelijk Hart deze Christenen te scharen, die verlangen zich geheel en al toe te wijden aan de verdediging Uwer belangen en de uitbreiding Uwer glorie. Dat het teeken, waarmee Gij hen (haar) versierd hebt, hen (haar) tot aanmoediging diene in den strijd tegen Uwe zichtbare en onzichtbare vijanden en een onderpand zij der

eeuwige overwinning. — In den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes Amen.

De plechtigheid wordt besloten met het Magnificat.

ZESDE HOOFDSTUK.

DE BESTUURDERS VAN HET APOSTOLAAT
DES GEBEDS.**Artikel I.**—DE PLAATSELIJKE BESTUURDERS
VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS.

§ 1. — Aanstelling der Plaatselijke Bestuurders.

1. Diplomen. — Elke Priester, met de geestelijke leiding eener parochie, eener communiteit, of eener andere met het Apostolaat verbonden instelling belast, is *krachtens deze bediening* aangesteld tot *Plaatselijk Bestuurder* van het Apostolaat met alle Graden, waaruit het bestaat.

Toch is het noodig, dat men voor elken zetel (parochie of communiteit) behalve het *diploom van aggregatie*, waarbij die zetel met het Apostolaat verbonden wordt, nog *het diploom voor den plaatselijken Bestuurder* hebbe, eveneens door den Diocesaan-Bestuurder of den Hoofdbestuurder onderteekend. Door dit laatste Diploom wordt officieel de toekenning bevestigd van alle rechten en gunsten, op dien titel aan den Pastoor der parochie,

of aan den geestelijken Bestuurders dier Vereeniging, en aan hunne opvolgers verleend.

Wanneer een nieuwe pastoor met de zorg eener parochie belast werd, die met het Apostolaat vereenigd is, en daar geen diploma zou vinden van plaatselijk Bestuurder, waardoor aan den pastoor en *zijne opvolgers* zekere volmachten worden toegestaan, dan zou hij gevaar loopen, die volmachten niet te kennen, en ze zoo ongebruikt te laten.

Is derhalve het diploma van plaatselijk Bestuurder van zeer groot belang en in zekeren zin noodig, zoo is het toch geen *wezenlijk* vereischte, zooals het Diploma van aggregatie, dat voor de geldigheid onontbeerlijk is.

2. Onderbestuurder. In vele parochiën, wanneer bijvoorbeeld de pastoor door bezigheden overladen is, vindt men het voor het welzijn van 't Verbond wenschelijker, dat de bediening van plaatselijk Bestuurder aan een anderen geestelijke, b. v. aan een kapelaan, wordt toevertrouwd. Voor de aanstelling van dien Geestelijke als plaatselijk onderbestuurder worden twee voorwaarden gesteld. —

Vooreerst wordt de *aanvraag* of ten minste de *uitdrukkelijke toestemming* vereischt van den pastoor, als er sprake is van eene parochie, of van den aalmoezenier of bestuurder, als er sprake is van eene Vereeniging of Communiteit. — Ten tweede moet de *benoeming* van dien Geestelijke geschieden door den Diocesaan-Bestuurder of door den Hoofdbestuurder. Die benoeming moet regelmatig aangekondigd worden door de toezending van een bijzonder Diploom van plaatselijk onderbestuurder.

3. Volmachten van den Onderbestuurder. — *Alleen* de onderbestuurder heeft in de Parochie of de Vereeniging de machten en voorrechten van plaatselijk Bestuurder, maar hij heeft ze slechts op *voorbijgaanden* titel.

Die machten en voorrechten verliest hij niet alleen bij verplaatsing; maar ook wanneer de pastoor of aalmoezenier, om een wettige reden, den titel en de voorrechten van plaatselijk Bestuurder weder voor zich zou willen opeischen, dan is hij daartoe altijd bevoegd, *mits* die nieuwe verandering door het Diocesaan- of hoofdbestuur worde ingewilligd en bevestigd.

Wanneer de onderbestuurder komt te overlijden of verplaatst wordt, dan komen de titel en de voorrechten van Bestuurder rechteus geheel en al op den pastoor of aalmoezenier terug, zonder dat er een nieuwe goedkeuring van het Diocesaan- of hoofdbestuur gevorderd wordt.

Naardien de persoonlijke aflaten, waarover later bij de *voorrechten* der plaatselijke Bestuurders gehandeld wordt, hun alleen onder den titel van *ijveraars* van het Apostolaat geschonken worden, zoo kunnen zij die slechts deelachtig worden, wanneer zij zich kwijten van de bedieningen, in de volgende paragraaf vermeld.

§ 2. — Voornaamste bedieningen van de Plaatselijke Bestuurders.

1. Inschrijving. — 't Is de taak van den plaatselijken Bestuurder, de geloovigen in het Apostolaat des Gebeds op te nemen, door ze zelf in een *inschrijvingsregister* op te teekenen, of dit te laten doen door een Zelateur of Zelatrice, daartoe door hem aangewezen: en door hun een *inschrijvingsbiljet* te geven, of te laten geven. De Bestuurder moet zorgen voor de goede bewaring van het register,

waarin de namen der leden geschreven zijn; maar het is niet meer noodig, die namen naar het Hoofdbestuur op te zenden. (Rescript van 2 Juni 1880.)

2. Vergadering. — Het behoort tot de bediening der Bestuurders voor te zitten bij de maandelijksche vergadering der leden, die in de kerk of in eene kapel moet gehouden worden. (Rescript van 24 Augustus 1884).

3. IJveraars. — Hij stelt Zelateurs en Zelatricsen aan.

Maar het diploma, krachtens hetwelk zij, na ongeveer zes maanden in bediening te zijn geweest, in hun ambt worden bevestigd, moet door den Diocesaan-Bestuurder of door den Hoofdbestuurder geteekend worden.

4. Vergadering der ijveraars. — Elke maand, of althans op vastgestelde tijden, moet de Bestuurder de Zelateurs en ook de Zelatricsen bijeen laten komen, om zes te krachtiger tot de verbreiding van Gods glorie op te wekken. (Statuten art. 5)

Algemeene Communie. — Hij moet elke maand den dag aanwijzen, waarop de leden door eene algemeene eerherstellende Communie, den vollen aflat daaraan verleend

kunnen verdienen. (Rescript van 14 Juni 1877.)

6. Heilig Uur.—De Bestuurder eindelijk moet de leden in eene kerk of kapel te zamen roepen, indien hij hun, waartoe hij elke week bevoegd is, *op den dag en het uur door hem aan te wijzen*, den vollen aflaat van het *heilig Uur* wil laten verdienen. (Breve van 30 Maart 1886.)

§ 3. — Voorrechten der Plaatselijke Bestuurders.

De *voorrechten* der plaatselijke Bestuurders bestaan hoofdzakelijk in de volgende gunsten:

1. Macht om aflaten te verleen.—

Wanneer hij minstens 50 leden van den tweeden Graad des Apostolaats onder zijne leiding heeft, dus met andere woorden, 50 leden, die volgens art. 4 der Statuten dagelijks een Tientje van den Rozenkrans bidden voor het behoud van Z. H. den Paus en voor de noodwendigheden der H. Kerk, dan kan de Bestuurder aan kruisjes, medailles en rozenhoedjes de aflaten hechten der Pauselijke wijding en van de H. Brigitta, op voorwaarde nochtans, dat hij, zooals boven gezegd is, elke maand in eene kerk

zelf of door een ander eene vergadering van leden voorzit. (Rescript van 24 Aug. 1884)

2. Macht om in het Aartsbroederschap op te nemen. — Hij heeft de macht om de geloovigen afzonderlijk in het Aartsbroederschap van het H. Hart, gevestigd te Rome in de kerk van *Santa Maria della Pace*, op te nemen, maar hij moet zorgen ten minste eenmaal in het jaar de namen op te zenden naar den hoofdzetel van het Apostolaat te Toulouse, of rechtstreeks naar Rome, of naar een naburige broederschap, die met de Romeinsche Aartsbroederschap vereenigd is.

3. Aflaten. — Hij kan alle volle aflaten verdienen, aan de Zelateurs van het Apostolaat vergund, te weten *twee in de maand* op de patroonfeesten van de Vereeniging (p. 142) en nog *twee in het jaar*, wanneer hij de toewijding van zich zelven aan het goddelijk Hart vernieuwt.

4. Aanneming van Zelateurs. — De plaatselijke Bestuurders kunnen de Zelateurs en Zelatrices niet ontslaan van de verplichting om hun diploma (door den Hoofd- of Diocesaan-Bestuurder ondertee-kend) te ontvangen, en wanneer het diploma niet gegeven wordt, dan moet daarin op

een andere wijze, bijvoorbeeld door een aanstellingsbrief van den hoofd- of diocesaan-Bestuurder voorzien worden.

De *plechtigheid* der aanstelling en de *officieele overhandiging* van het diploma, van de kruismedaille en het reglement, kan door de plaatselijke Bestuurders geschieden, die ook in een of meer punten in de voorschriften omtrent die aanstelling kunnen dispenseeren; voor de personen, die deel uitmaken van eene religieuze Communiteit is het algemeene regel, dat zij van alle formaliteiten ontslagen worden, uitgenomen van het ontvangen der diplooms. Het zij overigens den Bestuurders aanbevolen, slechts om gewichtige redenen uitzonderingen te maken, wijl de onderzinking leert, dat die uiterlijke en plechtige formaliteiten van zeer veel nut zijn tot opwekking *van den geest van toewijding in de Zelateurs en Zelatricen*, die zich juist daardoor van anderen moeten onderscheiden.

Het *Reglement*, zoo luiden de instructies, moet den Bestuurders een *toetssteen* zijn om onder de personen, die aan de verbreiding des Apostolaats werken, diegenen te leeren kennen, welke geschikt

zijn om tot die keurbende te behooren. Zij, die zonder een eigenlijke verbintenis aan te gaan, dit reglement aannemen met een oprecht verlangen om hun gedrag er naar in te richten, kunnen toegelaten worden, om op de aangegeven wijze hunne toewijding te doen.

Men wacht *zes maanden* vóórat men Zelateurs en Zelatrices aanneemt; dat is een *regel*, van den beginne af om licht te begrijpen redenen gegeven; maar de geldigheid hangt daarvan volstrekt niet af en zelfs kan het in sommige omstandigheden (om bijvoorbeeld een eersten stoot aan het werk te geven) nuttig zijn, er van af te wijken. Men moet dit echter niet doen, tenzij om gegronde redenen.

De *plechtige toewijding* der Zelateurs en Zelatrices van het Hart van Jezus moet *om de zes maanden* bij eene bijzondere plechtigheid worden vernieuwd. Aan elk dier *vernieuwingen* heeft de H. Stoel een vollen aflat verleend (Rescript van 14 Juni 1877). — Wanneer er eene bijzondere zorg wordt gedragen voor de Zelateurs en Zelatrices, die uitverkoren werktuigen van het Goddelijk Hart, dan kunnen de Bestuurders voor eene parochie,

ja voor geheele steden, de gelukkigste uitkomsten verwachten van de gezamenlijke werking dier zielen, die innig vereenigd met Jezus' Hart, niets anders verlangen, dan elkaar te helpen in het volvoeren Zijner goddelijke inzichten. Immers de Zelateurs en Zelatrices zijn voor het Apostolaat des Gebeds, wat de officieren zijn voor het leger: zij vormen er het kader van; zij zijn er de zenuw en het leven van, en brengen het in beweging. Zij verdeelen onderling de wijken der stad of der parochie; zij deelen de gewone leden van het Apostolaat in dertigtallen of vijftigtallen; en door bemiddeling dier Zelateurs en Zelatrices, aan het hoofd dier afdeelingen geplaatst, kan een ijverige Herder zich met geheel zijne kudde in betrekking stellen, krachtdadig werken op zijne parochianen, en aan alle goede werken in zijne parochie leven en vruchtbaarheid mededeelen; hij behoeft daartoe slechts het wachtwoord te geven aan zijne Zelateurs en Zelatrices.

Wij bevelen aan den ijver der Eerwaarde Bestuurders deze wijze van regeling des Apostolaats ten zeerste aan; daardoor wordt de geheele parochie wel-

dra onder den gezegenden standaard van het H. Hart geschaard, en als een leger geordend, gelijk onze heilige Bond reeds vele parochiën aldus geordend en wel-geregeld omvat.

N.B. Wij veroorloven ons bijzonder de aandacht der Bestuurders te vestigen op het laatste hoofdstuk van dit Werkje: *Het Apostolaat des Gebeds in de verschillende middelpunten*, en vooral over de openbare oefeningen van het Apostolaat in de Parochiën.

Artikel II. — DE DIOCESAAN-BESTUURDERS VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS.

De Diocesaan-Bestuurders worden aangesteld, om in hunne Bisdommen de voornaamste bevorderaars van het Verbond van Jezus' Hart te zijn, het op te richten in de Parochies, Communauteiten en Vereenigingen, die er nog niet mee verbonden zijn, en om in de bestaande zetels den ijver der plaatselijke Bestuurders bij te staan.

1. Diplomen van aggregatie. — Het behoort tot den Diocesaan-Bestuurder, de diplomen van aggregatie voor parochiën, communauteiten enz. te teekenen, of zoo er verloren zijn, nieuwe in de plaats te zenden. Deze diplomen zijn geldig van

den dag der verzending, hoewel de namen der geaggregeerde parochiën of communauteiten minstens eens in het jaar aan den algemeenen Bestuurder moeten worden opgezonden.

2. Diplomen van Bestuurders. — De Diocesaan-Bestuurder moet ook de diplommen van de plaatselijke Bestuurders teekenen. Rechtsens zijn deze Bestuurders de pastoors voor de parochies en de aalmoezeniers of biechtvaders voor de communauteiten. Op verzoek echter of met goedvinden van den pastoor kan de Diocesaan-Bestuurder het diploma ook geven aan een kapelaan, of aan een anderen priester dier plaats. Mocht dan deze priester komen te sterven, dan vervallen de volmachten van plaatselijk Bestuurder vanzelf aan den pastoor der parochie.

3. Diplomen van Zelateurs. — De Diocesaan-Bestuurder heeft de bevoegdheid om, op voordracht der plaatselijke Bestuurders, de diplommen van Zelateurs en Zelatrices te teekenen.

4. Inschrijvingsbiljetten. — Ook voorzien de Diocesaan-Bestuurders de plaatselijke Bestuurders van inschrijvingsbiljet-

ten, die aan alle nieuwe leden moeten worden gegeven. Zij kunnen zich tot den hoofdbestuurder om nieuwe diplomén of nieuwe inschrijvingsbiljetten wenden, wanneer hun voorraad uitgeput is.

5. Diocesaan-onderbestuurder. — In vele Bisdommen, en dit is zeer aan te bevelen, benoemt de Diocesaan-Bestuurder een ijverigen seculieren of reguleren priester tot Diocesaan-Onderbestuurder; wíjl hij zelf dikwijls in de onmogelijkheid kan verkeeren, om zich veel met het werk des Apostolaats in te laten, delegeert hij hem en draagt hem zijne volmachten over, in zooverre hij het nuttig oordeelt.

6. Centrale Raden. — De Diocesaan-Bestuurder of Onderbestuurder zit voor bij de maandelijksche vergadering der centrale Raden. Deze Raden, de eene uit Zelateurs, de andere uit Zelatrices bestaande, omvatten zooveel mogelijk de waardigheidsbekleeders der voornaamste Katholieke instellingen, waaraan het H. Verbond van Jezus' Hart moet dienen, tot drijfveer en vereenigingsband" door de edelmoedige toewijding harer leden voor alle belangen van het goddelijk Hart op

te wekken. Het is gemakkelijk te begripen, en de ondervinding leert het trouwens, dat deze dubbele Raad door samenstelling en invloed een machtig middel wordt in de hand der Diocesaan-Bestuurders, om niet alleen het Apostolaat, maar ook alle andere Katholieke werken in het gansche Bisdome te doen bloeien.

7. Fondsen en Depot. — In 't algemeen belast zich in elk Bisdome de Centrale Raad, met aan den Diocesaan-Bestuurder de kleine fondsen te verstrekken, die noodig zijn voor het port van Diplomen, de correspondentie, het aanschaffen van inschrijvingsbiljetten enz. Ook is het zeer aan te bevelen, dat de Zelateurs van den Centralen Raad zorg dragen voor een *depot*, waar tijdschriften en allerlei voorwerpen betreffende onze Devotie voorhanden zijn; of dat zij ten minste de zorg daarvoor aan een ijverig persoon, of anders aan een Katholiek boekhandelaar toevertrouwen. Hierdoor voorkomt men, zoowel voor de Zelateurs en Zelatrices, als voor de gewone leden, groote uitgaven voor porten, dikwijls lastige briefwisseling, waardoor

de ijver licht zou kunnen verslauwen. De voordeelen van zulk een depot zijn zoo groot dat de Zelateurs en Zelatrices van den Centralen Raad een goed werk verrichten als zij niet alleen onder hun bereik een hoofddepot oprichten, maar er ook anderen plaatsen onder het bereik der plaatselijke Bestuurders en zelfs bij dezen en genen Zelateur of Zelatrice. In groote steden kan men twee of drie zulke depots vestigen.

8. Circulaires. — De Diocesaan-Bestuurder moet vooral zorgen, den ijver in de geaggregeerde parochiën en communauteiten te onderhouden. Daartoe helpt uitstekend, wanneer hij van tijd tot tijd zelf of door den Onderbestuurder circulaires zendt aan de plaatselijke Bestuurders, met verzoek om antwoord. Alles geschiede immer op kosten van den centralen Raad.

9. Plechtige oprichting. — Om een duurzame vlucht aan het werk te geven, is het van zeer groot belang, bij de oprichting of regeling van het Apostolaat in eene parochie de grootst mogelijke plechtigheid bij te zetten door predicaties, gezangen, plechtige toewijdingen enz. Daartoe is het nuttig, dat de Diocesaan-

Bestuurder, wanneer hij kan, zelf die plechtigheden verrichte, of in zijn plaats den Onderbestuurder zende.

10. Tijdschriften. — De Diocesaan-Bestuurder moet vooral trachten, alle parochies en communauteiten aan zijn Bisdom deelachtig te maken van de voordeelen dezer devotie, die, zonder nieuwe verplichtingen op te leggen, zoovele voordeelen verschaft. Tot dat einde, alsmede om den ijver in de reeds geaggregeerde parochiën aan te wakkeren, is de uitgave van een godsdienstig weekblaadje zeer aan te bevelen. Het is althans hoogst nuttig in reeds bestaande weekblaadjes kleine artikelen in te zenden opzettelijk daartoe geschreven of uit een *Messenger* overgenomen.

11. Ijver der Bestuurders. — Het behoort eindelijk tot de taak der Diocesaan-Bestuurders, overeenkomstig de Statuten des Apostolaats, alle maatregelen te nemen, welke een voorzichtige ijver hun zal aanbieden om het werk te bevorderen. Zij sporen den ijver der Locaal-Bestuurders en der Zelateurs aan, wijzen hen op de middelen, die zij kunnen aanwenden en op de overwinningen, die zij kunnen

behalen. Zelf sporen zij middelen op om met zachtheid, maar tevens kracht-dadig te werken tot het invoeren en regelen van het Apostolaat in Parochies, Vereenigingen of Communauteiten, waar het niet bestaat of kwijnend is; zij moeten in één woord niets nalaten om in grooten getale aan Jezus' Hart helpers te schenken, die zich geheel en al toewijden aan de vervulling Zijner verlangens.

12. Aflaten en Volmachten. — De Diocesaan-Bestuurders kunnen alle aflaten verdienen, die aan de plaatselijke Bestuurders zijn verleend; eveneens hebben zij de macht om alle geloovigen afzonderlijk in het Romeinsche Aartsbroederschap van het H. Hart op te nemen; ook kunnen zij aan godvruchtige voorwerpen de Pauselijke aflaten hechten, en tevens Rozenhoedjes *brigitteeren*. Voor die laatste machtiging is echter de voorwaarde gesteld: „dat zij, volgens Rescript van 24 Aug. 1884, elke maand in eene kerk of kapel bij eene vergadering van leden voorzitten.”

Aan deze voorwaarde kunnen de Dioce-saan-Bestuurders op verschillende wijzen voldoen; om door hunne tegenwoordig-

heid beurtelings de verschillende zetels des Apostolaats aan te moedigen, kunnen zij elke maand, dan in deze, dan in gene parochie eene vergadering leiden; ofwel kunnen zij geregeld de H. Mis op den eersten Vrijdag doen in eene kerk of kapel, die door hare ligging gemakkelijk door de leden kan worden bezocht; sommigen houden elke maand in een gesticht eene vergadering met toespraak aan de leden, waarna de Zelateurs of Zelatrices van den Raad zich naar een andere zaal begeven voor hunne gewone bijeenkomst.

Artikel III. — DE HOOFDBESTUURDERS VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS.

In landen, die van het algemeen Middel-punt des Apostolaats verwijderd zijn, is er een *Hoofdbestuurder*, tot wien de Diocesaan-Bestuurders zich kunnen wenden, en die ten hunnen opzichte in sommige punten de plaats van algemeenen Bestuurder inneemt.

1. Opzending der lijsten. — De Hoofdbestuurder zendt minstens elk jaar aan den Algemeenen Bestuurder de gedrukte of geschrevene lijsten op van de

geaggregeerde Parochiën en Communauten. Hij moet zich bij het Centraal-Bestuur voorzien van de aggregatiediplooms, welke hij in den loop van het jaar noodig heeft.

2. Diplooms en inschrijvingsbriefjes.

— De Diocesaan-Bestuurders wenden zich tot den Hoofdbestuurder tot het verkrijgen van aggregatie-diplooms voor de plaatselijke Bestuurders, en van inschrijvingsbriefjes. Mocht men het nuttig oordeelen eenige verandering in de briefjes te brengen, dan moet de Hoofdbestuurder die eerst ter goedkenning aan den algemeenen Bestuurder voorleggen.

3. Middelen ter verbreiding. — De Hoofdbestuurders moeten aan de leden, die tot hun kring behooren, de middelen verschaffen, om den geest van het werk nauwkeurig te kennen en er de vruchten van te plukken; en daarom zullen zij zorgen, de verschillende oorkonden en geschriften, het Apostolaat des Gebeds betreffende, in de landstaal te doen overzetten, als: *het Apostolaat des Gebeds* door H. Ramière (verkrijgbaar bij G. Borg te Amsterdam), het *Handboekje* (dat bij deze den leden wordt aangeboden), den *Messenger*

du Coeur de Jésus (Hollandsche uitgave: *Maandrozen*, bij G. Borg), *korte [verhandeling over het Apostolaat des Gebeds* (bij G. Borg;)*enz. Zoo hebben in weinige jaren onze Hoofdbestuurders in de verschillende landen achttien uitgaven van den *Messenger* in vreemde talen bewerkt. Onder de middelen om het Apostolaat te regelen, kiezen zij die uit, welke, naar hun oordeel, het meest voor hun land geschikt zijn, en zij trachten zooveel mogelijk de aanwending dier middelen te vergemakkelijken.

4. Diocesaan-Bestuurders. — Voor elk Bisdom stellen zij aan den Bisschop een Diocesaan-Bestuurder voor,} om door den algemeenen Directeur te worden aangesteld. Mochten er geen Diocesaan-Bestuurders} zijn, dan} trachten {zij zelf zooveel mogelijk het Apostolaat in hun kring te verbreiden. Vóór alles moeten zij de machtiging van den Ordinarius vragen; zij moeten de Bisschoppen hunne nederige diensten aanbieden, om de {Parochiën en Communauteiten in het Bisdom aan de voorrechten van het Apostolaat deelachtig te maken door de kostelooze toezending van het diploma van aggregatie, vergezeld van

eene nitlegging der devotie. Vervolgens trachten zij zelf, of door bemiddeling van anderen, de Pastoors en Oversten van religieuze communiteiten van de voordeelen des Apostolaats te overtuigen, alsmede van de gemakkelijkheid der organisatie. Vooral moeten zij er hun werk van maken om ijverige Zelateurs en Zelatrices te vinden en hun ijver aan te wakkeren voor de uitbreiding van onzen Heiligen Bond van Jezus' goddelijk Hart.

5. Geest van eenheid. — De groote uitbreiding, die het goddelijk Hart aan het Werk van Zijn Apostolaat over de gansche wereld heeft gegeven, zou een groot gevaar er voor worden, wanneer de Hoofdbestuurders onderling en met het algemeen Bestuur niet de innige vereeniging onderhielden, die de kracht, de troost en het leven der Katholieke werken uitmaakt. Zij vooral moeten, naar de mate van hun invloed, den grooten wensch van Jezus' Hart in vervulling brengen: *sint unum, dat zij één zijn!* Zij moeten derhalve hierin, gelijk in al het overige, aan de andere Bestuurders zoowel als aan de eenvoudige leden het voorbeeld geven.

Wat volgens zijne bediening de alge-

meene Bestuurder is ten opzichte van de Hoofdbestuurders, dat moeten de Hoofdbestuurders voor de Diocesaan-Bestuurders zijn en deze voor de plaatselijke Bestuurders; deze wederom voor de Zelateurs en Zelatricen en deze eindelijk voor elk der leden. Daarom is het wenschelijk, dat de Hoofdbestuurders zooveel mogelijk geregeld correspondentie onderhouden met de Diocesaan-Bestuurders en hen verzoeken nu en dan met de plaatselijke Bestuurders briefwisseling te hebben. Zoo zou het een hoogst loffelijk streven zijn, wanneer de Diocesaan-Bestuurders ten minste eenmaal 'sjaars een circulaire richtten aan de Pastoors en Aalmoezeniers of andere geestelijke overheden van hun Bisdom, of van tijd tot tijd in een godsdienstig weekblad den ijver der plaatselijke Bestuurders opwekten. Maar klaarblijkelijk is het de taak der Hoofdbestuurders, de beweging gaande te maken en het voorbeeld te geven.

6. Statistieken van het Apostolaat. — 't Is zeer nuttig, dat elke Hoofdbestuurder jaarlijks of althans op gezette tijden in eene brochure of in het Maandschrift

van het Apostolaat eene juiste opgave doe van den toestand en van de voorname vruchten van het Apostolaat en van de eerherstellende Communie in zijn land.

De landen, waar op dit oogenblik Hoofdbestuurders zijn aangesteld, zijn *in Europa*: Nederland met koloniën, Engeland, Oostenrijk met de andere Duitsch sprekende volken, België, Bohemen, Moravië en Silesië, Dalmatië, Croatië met de landen derzelfde taal, Spanje, Ierland, Hongarije, Italië, Polen en Zwitserland; *in Azië*: China en Mantsjoerije, Hindostan en Syrië; *in America*: de Argentijnsche republiek, Canada, Chili, Costa-Rica en Midden-America, Ecuador, de Vereenigde Staten, Nieuw-Schotland, Nieuw-Grenada, Haïti, Mexico, Patagonië, Peru en Venezuela; *in Australië*: Australië en Nieuw-Zeeland; *in Africa* staan de Dioceesaan-Bestuurders tot nog toe in onmiddellijke betrekking met den algemeenen Bestuurder.

7. De Algemeene Bestuurder. — De algemeene Bestuurder neemt tevens in Frankrijk de bediening waar van Hoofdbestuurder. Als *Algemeen Bestuurder*, en door den H. Stoel in dit ambt bevestigd,

heeft hij volgens de Pauselijke Breven, Rescripten en Decreten, tot taak, „op alle plaatsen het Apostolaat des Gebeds te verspreiden en de dagelijks voorkomende moeielijkheden, die in den voortgang van het werk rijzen kunnen, op te lossen.” Bovendien «is de taak om overal de heilzame oefening van de voortdurende en eerherstellende communie, na den dood des stichters, wettig en zeer te stade toevertrouwd aan den algemeenen Bestuurder van het *Apostolaat des Gebeds*; daaruit volgt, dat het eveneens hem toekomt om te beslissen in de kwesties die zich onder de leden van het Apostolaat kunnen voordoen in de dagelijksche oefening der *eerherstellende Communie*.» (Breve van 30 Maart 1886.)

8. De Kardinaal-Beschermheer. —

De Kardinaal-Beschermheer, door den H. Stoel aan het Apostolaat des Gebeds gegeven, is op dit oogenblik (1892) Zijn Eminentie de Kardinaal Simeoni, Prefect van de Propaganda.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Het Apostolaat des Gebeds in de verschillende Middelpanten.

Artikel I. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS IN DE PAROCHIËN.

Vele eerbiedwaardige priesters, die de Parochie, de Congregatie of de Communantiteit, met welker bestuur zij belast zijn, aan de vruchten van het Apostolaat deelachtig willen maken, wenden zich dikwijls tot den Algemeenen Bestuurder of den Hoofdbestuurder, om inlichtingen omtrent de middelen om dat doel te bereiken. De volgende aanwijzigingen moeten dienen tot beantwoording dier vragen.

Wat wij op de eerste plaats over de Parochiën gaan zeggen, geldt grootendeels ook voor Katholieke Inrichtingen, Vereenigingen en Communanteiten, waarin men het Apostolaat wil oprichten. Daarna zullen wij onder afzonderlijke titels aangeven, wat voor die andere stichtingen in 't bijzonder geldt.

1. Oprichting van het Apostolaat. —
Wanneer men het Apostolaat des Gebeds

in eene parochie wil oprichten, dan beginne men, met aan de pastorie bijvoorbeeld, eenige personen van beproefde deugd, gelijk men die in elke parochie aantreft, te vereenigen (met twee of drie zou men des noods reeds kunnen volstaan); hun zet men het doel, de natuur en de voordeelen van het Apostolaat uiteen, waarbij men gebruik kan maken van de « korte verhandeling van het Apostolaat des Gebeds »; en men stelt hun voor, om de bediening van Zelateur of Zelatrice aan te nemen. (Misschien zal men bij den aanvang moeielijk *Zelateurs* kunnen vinden en zich dus tot *Zelatricen* moeten bepalen). De persoon, die deze bediening aanneemt, moet zich belasten: 1°. om in zijne familie, omgeving en onder zijne kennissen *leden aan te werven*; — 2°. om tegen het einde der maand, op een Zaterdag of Zondag of op een anderen meer geschikten dag, bij den pastoor of bij een der *Zelateurs* of *Zelatricen* eene *Vergadering* bij te wonen en de briefjes in ontvangst te nemen, die zij aan de leden moeten ronddeelen; op die briefjes staat de dagelijksche opdracht, de *algemeene intentie der maand*, de herinnering aan het *Tientje*

van den *Rozenkrans* voor de leden van den tweeden Graad met bijvoeging, als het kan, van het *geheim*, dat men verzocht wordt daarbij te overwegen, (die overweging is tot het verdienen der aflaten niet noodig, als men een Rozenhoedje gebruikt, waaraan de Brigittijnsche wijding is verbonden), en *de dag der eerherstellende Communie* voor de leden van den derden Graad. (Die briefjes kan men bestellen bij den Hoofdbestuurder van het Apostolaat). — 3°. Zij belasten zich ook met eens in 't jaar kleine *vrijwillige* giften in te samelen, ter bestrijding der uitgaven van het Werk: briefport, boekjes, blaadjes, abonnementen op Maandschiften enz.

Wordt het getal der Zelateurs en Zelatricen groot, dan zal het nuttig zijn, hen een President of eene Presidente te doen benoemen, bij grooter getal nog vermeerderd met Raadsleden. — Is eenmaal de medewerking van die personen verkregen, dan is het werk reeds half gevestigd.

Alsdan zet de pastoor van den preekstoel en voor zijne gansche parochie de natuur en de voordeelen van het Aposto-

laat uiteen, en na die uiteenzetting met een vurige aansporing om zich te laten inschrijven, geëindigd te hebben, maakt hij de namen bekend van de Zelateurs en Zelatricsen, aan wie men zich ter inschrijving kan aanmelden. Het is ook nuttig om eene *uitlegging* van het Apostolaat in de kerk op te hangen, op eene plaats, waar de geloovigen het gemakkelijk kunnen lezen of de *Korte Verhandeling* rond te deelen. Wanneer nu de Zelateurs en Zelatricsen zonder uitstel de gelegenheid waarnemen, om der zaak leven bij te zetten en den goeden wil op te wekken, dan krijgt men zonder den minsten twijfel aanstonds vele inschrijvingen.

De pastoor schrijft dan die namen zelf of door een ander in een register op, verdeelt ze daarna in *dertigtallen* en plaatst aan het hoofd van elk dertigtal een Zelateur of Zelatrice. Nu blijft er nog slechts over, aan den *Diocesaan-Bestuurder* of, zoo er geen Diocesaan-Bestuurder is, aan den *Hoofdbestuurder* te schrijven, om hem een *Aggregatie-Diploom* voor de parochie, en voor zich zelven een *Diploom van Plaatselijk Bestuurder* te vragen, tevens bestelle hij een aantal *inschrijvingsbriefjes*

voldoende om er een aan alle leden te geven; terzelfder tijd kan hij ook *Diplomen voor Zelateurs en Zelatrices* aanvragen die hij echter eerst na een proeftijd van zes maanden bij eene bijzondere plechtigheid mag uitreiken. — 't Zal ook goed zijn aanstonds eenige exemplaren van de *Korte Verhandeling over het Apostolaat des Gebeds* te bestellen en één of meer abonnementen te nemen op de *Maandrozen*, het maandschrift van het Apostolaat in Nederland (f 2.60 per jaar), en een aantal intentie-briefjes voor elke maand aan te vragen. Ook wordt bijzonder aanbevolen de *Messenger du Coeur de Jésus* (f 2.50 per jaargang) om op de hoogte te blijven van het leven en de ontwikkeling van het Werk, en de *Petit Messenger du Coeur de Marie* (f 0.75 per jaargang.)

N.B. De verschillende *diplomen*, alsmede voor arme parochies, indien het noodig is, de *inschrijvingsbriefjes* worden door den Hoofdbestuurder gratis geleverd. Diplomen voor Zelateurs en Zelatrices kan men ook in kleurendruk bekomen voor 15 cents.

Als de Diploms ontvangen zijn, dan is het Apostolaat geheel en al opgericht; en wanneer men zorgt, dat het eigen-

aardig karakter van een werk van ijver en bekeering, zooals de naam van *Apostolaat* te kennen geeft, bewaard blijft, dan is deze Devotie geschikt om eene geheele parochie te hervormen. Ongetwijfeld zal het er den Christelijken geest invoeren en ontwikkelen en daarmede den geest van gebed en toewijding, eene hechte devotie tot de H. H. Harten van Jezus en Maria en een veelvuldig gebruik der H. H. Sacramenten,

Maar men vergeet het niet, de Raad der Zelateurs en Zelatricen is de ziel dezer Vereeniging; daardoor vooral wordt het Apostolaat der daad gevoegd bij het Apostolaat des Gebeds. Wanneer de pastoor zorgt, de leden van den Raad geregeld te doen vergaderen, wanneer hij hun ijver aanspoort en verlicht, door hen te doen deelen in zijne zorg voor het welzijn der parochie, dan heeft hij in die hoogst eenvoudige inrichting een zeer krachtig middel, om op al zijne parochianen te werken en zijne denkbeelden en zijne rechtmatige verlangens in alle huisgezinnen ingang te doen vinden, wijl de Zelateurs en Zelatricen er elke maand toegang hebben bij het rondbrengen der intentie-

briefjes van het Apostolaat. Zoo brengt dit Verbond van ijver alle menschen van goeden wil in eene parochie te zamen en verhonderdvoudigt het hunne kracht. Dat daarin een onmetelijk voordeel is gelegen, zal niemand ontkennen; en door er tot Gods eer gebruik van te maken, zal men het Apostolaat zelve beter en beter begrijpen, en er de ware gedaante en het eigenaardig *cachet* aan geven.

2. Aanneming der Leden. — De aanneming van leden in het Apostolaat des Gebeds kan op twee wijzen geschieden: *eenvoudig* of *plechtig*. *Eenvoudig*, wanneer de plaatselijke Bestuurder, na hun naam te hebben ingeschreven of te hebben doen inschrijven, zelf of door een ander aan de leden een inschrijvingsbriefje ter hand stelt zonder eenig uiterlijk vertoon en zonder eenige godsdienstige plechtigheid.

Plechtig, wanneer het in het openbaar geschiedt in eene kerk of kapel met godsdienstige gebruiken en plechtigheden.

Ziehier twee wijzen van plechtige aanneming.

EERSTE WIJZE. Men noodigt alle leden,

zoowel de oude als de nieuwe, uit tot een plechtige Mis met algemeene Communie. Na de Mis zingen de aanwezigen een lofzang ter eere van het H. Hart, waarna de priester een toespraak houdt van omstreeks tien minuten over het Apostolaat en de heilige oefeningen daarvan. Na deze toespraak zegent de priester met luider stemme de schapulieren van het H. Hart, die in een versierd mandje nabij het altaar geplaatst zijn; daarna begint de uitreiking.

Bij beurten komen de leden, evenals voor de H. Communie, aan de Communicbank, en de priester geeft aan elk hunner een schapulier zeggende: „*Accipe, frater, (soror) effigiem sacratissimi Cordis Jesu*”. (*Ontvang, broeder of zuster, de beeltenis van het allerheiligste Hart van Jezus*); daarna geeft hij hun meteen het inschrijvingsbriefje, zonder iets te zeggen. Gedurende die uitreiking kunnen de aanwezigen gevoegelijk een lied zingen ter eere van het H. Hart met begeleiding van het orgel.

De uitreiking worde, als het kan, gevolgd door den zegen met het H. Sacrament. Vóór den *Tantum ergo*

leest de priester, voor het Heilig Sacrament neergeknield, in naam van alle leden *de practische toewijding aan het goddelijk Hart van Jezus* (bl. 102).

De plechtigheid wordt eindelijk besloten met een lied ter eere van het Onbevleete Hart van Maria.

TWEDE WIJZE. Men houdt de plechtigheid 's avonds na de Vespers. Behalve de Mis en de Communie, onderhoudt men hetzelfde als boven.

Waar de plechtige aanneming geschieden kan, is zij verre boven de eenvoudige te verkiezen, en met zeer veel vrucht wordt in de parochiën en pensionaten om de zes maanden zulk eene plechtigheid voor de nieuwe leden gehouden: «Wanneer er volstrekt geene plechtigheid en geen toespraak bij is gehouden, heeft men ons gezegd, dan hecht men minder waarde aan die aanneming; en de herinnering er aan is minder levendig en spoediger uitgewischt:» Die opmerking, waar voor allen, geldt nog veel meer voor kinderen.

3. Openbare oefeningen. —

I. De algemeene en maandelijksche Vergadering der Leden. — Overal waar het Apostolaat des Gebeds een

gezamenlijk en openbaar bestaan heeft, zooals in Parochiën, Communanteiten en godvruchtige Vereenigingen, is het hoogst wenschelijk, dat men, behalve de plechtige gebruiken bij de aan-neming, eenige openbare oefeningen invoere, waardoor de leden in staat worden gesteld om den geest van het Apostolaat beter te vatten en dien in beoefening te brengen met een toenemenden ijver, die altijd het gevolg is van de eenheid van harten en stemmen.

Het minste wat men in dit opzicht schijnt te kunnen doen, is, dat men eens in de maand de leden vergadert. Men kan dit doen op den eersten Zondag der maand, na de Mis of na de Vespers. Na eene korte opwekking zet met hun de algemeene intentie van de maand uiteen, beveelt hun de bijzondere intenties aan en bidt vervolgens het Tientje van den Rozenkrans, waarbij men, naar goedvinden, eenige andere gebeden, voor het Apostolaat geëigend, en het een of ander lied voegen kan. Op vele plaatsen is men gewoon, deze oefening met den zegen van het II. Sacrament te besluiten. — Een dergelijke vergadering,

die overigens volgens goeëdunken van den pastoor kan worden geregeld, moet elke maand gehouden worden, wanneer de pastoor gebruik wil maken van de macht om de Pauselijke aflaten te geven en rozenhoedjes te brigitteeren; want onder deze voorwaarde is die macht door den H. Stoel aan onze Bestuurders verleend. Men kan ook volstaan met de volgende oefening:

II. Algemeene en eerherstellende Communie der maand. — Onder de openbare oefeningen is er ééne, die wij met aandrang aan den ijver der Bestuurders aanbevelen: het is de maandelijksche algemeene en eerherstellende Communie.

a. De dag der algemeene Communie. — In beginsel is het goed daarvoor een vasten dag aan te wijzen, bij voorbeeld, den eersten Zondag der maand. Zulk een *bepaalden* dag te hebben, draagt veel bij tot het welslagen der algemeene Communie.

Maar welken dag men ook bepale, men moet in elk geval *acht dagen* te voren onder de H. H. Missen de algemeene eerherstellende Communie der maand aan-

kondigen. Daardoor voorkomt men het vergeten en wekt men den ijver op; bovendien zouden de Zelateurs en Zelatricen de leden nog kunnen waarschuwen.

Daags vóór den eersten Zondag of dien anderen bepaalden dag, worden het beeld of de schilderij van het H. Hart van Jezus op eene in het oog vallende plaats versierd. Na den middag luide men gedurende een minuut of zeven met de klokken, om de geloovigen te waarschuwen en tot de Biecht op te roepen. Het luiden der door de Kerk gewijde klokken dringt door tot het Christen-hart en bewerkt somtijds bekeeringen.

b. Mis. — De Mis moet worden opgedragen op een uur, dat voor het meerendeel der bevolking het *meest geschikt* is. Het altaar moet net versierd en goed verlicht zijn, en die algemeene Communie moet een waar parochiefeest wezen. Is het een gezongen Mis, dan volstaat men met de kerkelijke gezangen; bij een stille Mis zorg men, dat er godvruchtige en schoone gezangen met orgelbegeleiding worden uitgevoerd.

Nu eens na het Evangelie, dan wederom vóór het uitreiken der Communie

worde er een onderrichting van tien minuten gehouden; en als het kan, worde de plechtigheid met den zegen van het Allerheiligste Sacrament besloten.

Vóór den zegen met het Allerheiligste Sacrament is het wenschelijk, dat de Priester aan den voet des altaars *de practische toewijding aan het Goddelijk Hart van Jezus* vóorbidde.

De algemeene Communiën, zóó elke maand hernieuwd, onderhouden den ijver der leden, geven leven en luister aan het Apostolaat, en verzekeren de duurzaamheid der eerherstellende Communiën.

Die Communiën hebben bovendien voor de gansche parochie een zeer gunstige uitwerking, en het Apostolaat des Gebeds, aldus een Apostolaat van het goede voorbeeld, voert langzamerhand mannen, vrouwen en kinderen tot den voet der altaren en de Tafel des Heeren.

Onze Bestuurders hebben derhalve in deze oefening een machtig middel ter heiliging voor alle zielen aan hunne waakzaamheid en hunnen ijver toevertrouwd. Wij bevelen hun deze eenvoudige en vruchtbare oefening dan ook dringend aan, en vestigen daarop tevens

de aandacht van onze Zelateurs en Zelatrices en van alle leden.

III. Eerste Vrijdag der maand. —

Onze leden moeten worden aangespoord om dien dag zoo goed mogelijk te vieren. De Vrijdag immers is de dag, waarop het Hart van Jezus ons het grootste blijk van liefde heeft gegeven, door Zich op het kruis te offeren; op den Vrijdag heeft Hij op eene bijzondere wijze vercedd willen worden door een plechtig feest na het octaaf van H. Sacramentsdag; en de *eerste Vrijdag* der maand is in 't bijzonder de dag, dien Hij zelf heeft willen aanwijzen voor eene Communie, die Hij met zijne kostbaarste gunsten belooft te verrijken.

Boven hebben wij gezegd dat de eerste Vrijdag één der dagen is, waarop de leden van het Apostolaat, als leden van het Aartsbroederschap van het H. Hart, een *vollen aflat* kunnen verdienen; een *tweede volle aflat*, eigen aan het Apostolaat, is verbonden aan een Vrijdag naar keuze in iedere maand.

Het vieren van den eersten Vrijdag der maand door de leden van het Apostolaat is een bron van zulke overvloedige

genadegaven, dat men in vele parochiën op dezen gezegenden dag meer menschen tot de H. Tafel ziet naderen dan vroeger op de grootste feestdagen.

Dat derhalve al onze leden op dien dag de H. Mis bijwonen en, als zij kunnen, de H. Communie ontvangen.

IV. Heilig Uur. — Er is nog een andere oefening, welke de leden ter harte moeten nemen, nl. het Heilig Uur, door den Goddelijken Zaligmaker ingesteld en aanbevolen.

Deze godvruchtige oefening kan men afzonderlijk of met andere te zamen verrichten. Waarom zouden onze leden, of ten minste de ijverigsten onder hen niet bijeenkomen, om samen die wekelijksche aanbidding te doen? Krachtens eene Pauselijke Breve (30 Maart 1886) kunnen de plaatselijke Bestuurders van het Apostolaat daartoe dag en uur bepalen, die het meest geschikt zijn; en de leden, welke aan die oefening deelnemen, kunnen elke week *een vollen aflat* verdienen. Ziehier een eenvoudige wijze om dit gezegende uur goed door te brengen:

Na eenige minuten van stille aanbidding

ding, verdeelt men het *Heilig Uur* in vier deelen.

Eerste deel. — Gezamenlijk gebed van het Rozenhoedje en de Litanie van het H. Hart van Jezus.

Tweede deel. — Voorlezing van een «bezoek aan het H. Sacrament» of van iets over het Lijden, of over de godsvrucht tot het H. Hart; daarna zesmaal het *Onze Vader*, het *Wees gegroet*, en het *Glorie zij den Vader*, om de aflaten van het schapulier der Onbevleete Ontvangenis te verdienen.

Derde deel. — Gezang van een loflied ter eere van Jezus of Maria en Eereboete aan het H. Hart van Jezus.

Vierde deel. — Lof ter eere van het H. Sacrament, of gemeenschappelijke Kruisweg-oefening.

Zulk een aanbidding, elke week door onze leden gehouden, strekt der gansche parochie tot groote stichting en is een bron van hemelsche gunsten.

V. Maand van het H. Hart. — In zeer vele parochiën, die met het Apostolaat des Gebeds zijn vereenigd, viert men de maand van het H. Hart evenals

de maand van Maria. Dat komt omdat onze leden er immer en overal voor uitkomen, de varige verbreiders van de devotie tot het Goddelijk Hart van Jezus te zijn. — In andere parochiën bidt men ten minste dagelijks gedurende die gezegende maand de litanie van het H. Hart en houdt men alle Vrijdagen, met meer plechtigheid dan anders, de gemeenschappelijke oefening van het Heilig Uur.

VI. Patroonfeest. — Het is goed, in elken zetel van het Apostolaat een jaarlijksch feest in te stellen, dat het Patroonfeest wordt van dat Werk. 't Is raadzaam daartoe bij voorkeur te kiezen één der feesten van Onzen Heer of van de H. Maagd, waaraan de Heilige Stoel een bijzonderen vollen aflat voor onze leden heeft gehecht. (p. 35).

Op dien dag worden allen uitgenoodigd tot een algemeene Communie; de kerk wordt prachtig versierd, schoone zangen worden aangeheven, een plechtige preek gehouden; en men maakt van dit feest gebruik, om in het openbaar de beloften en verbintenissen, die ons aan het Hart van Jezus hechten, te vernieuwen. Men kan ook op dien dag de plechtige aan-

neming der nieuwe leden doen op de bovenvermelde wijze. (p. 183).

VII. Jaarlijksche retraite. — Om den geest van gebed en ijver, door het Apostolaat van ons gevorderd, in ons te verlevendigen, is er zeker geen beter middel dan een goede jaarlijksche retraite, en daarom geven wij den raad, elk jaar voor de leden de gelegenheid open te stellen om zulk eene afzondering te houden. Al duurt deze maar drie dagen, toch zal zij hun een groot middel zijn, om zich in den geest van het Apostolaat te versterken en op den weg der deugd vooruit te gaan.

VIII. Zetel van het Apostolaat, Banier enz. — Om het bestaan van het Apostolaat voor de gansche parochie *zichtbaar* te maken, is het zeer dienstig in de kerk er een altaar voor in te richten, dat alzoo de zetel van het Apostolaat wordt; men richte daar een beeld van het H. Hart op, en late de versiering en het onderhoud aan den ijver der leden over. Bij dit altaar hange men het aggregatie-diploom op met eene uitlegging der devotie; men voege daarbij de maandelijksche lijst met de algemeene en bij-

zondere intenties, de namen der Zelateurs en Zelatricen of zelfs van alle leden, naarmate men het in den Heer nuttig zal oordeelen.

Ook is het zeer doeltreffend, een bijzondere *Banier* te hebben, waarop het H. Hart is voorgesteld met het opschrift: *Apostolaat des Gebeds, Verbond van Jezus' Hart*; men vindt parochiën, waar bovendien elk dertigtal zijn vaantje heeft, en bij openbare plechtigheden dragen allen het schapulier van het H. Hart zichtbaar op de borst.

De H. Stoel heeft, gelijk wij boven zeiden, bijzondere aflatën gehecht aan het zichtbaar dragen van dit kenteeken des Apostolaats.

Artikel II. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS

IN DE RELIGIEUZE CONGREGATIES EN

COMMUNAUTEITEN.

Geschiedheid van het Apostolaat voor Religieuzen. — Het is van belang nooit uit het oog te verliezen, dat het Apostolaat des Gebeds noch eene Congregatie, noch een eigenlijk gezegd Broederschap is. Het is ook geen Aartsbroederschap, dat eene eigene constitutie

heeft en plaatselijke Broederschappen in zich opneemt; het is een **Bond** van *gebed en ijver*, het Verbond van Jezus' Hart, toegankelijk voor alle Christenen, maar waartoe vooral, zonder in iets aan hunne organisatie te veranderen of iets aan hunne gebruiken toe te voegen, alle religieuze communauteiten worden uitgenoodigd, evenals alle ijverige zielen, die te midden der wereld zich met verschillende goede werken van godsvrucht of liefde bezig houden.

Wanneer men dus die klasse van menschen, die er zeker de nuttigste leden van zullen zijn, in het Apostolaat verlangt op te nemen, dan moet men vóór alles zorgen hun het geheel bijzondere karakter van dit Werk goed te doen begrijpen. Er is voorzeker geen enkele regel zoo beperkt, dat hij aan religieuzen de intrede kan verhinderen in een grooten Bond van gebeden ten gunste der Kerk, of hen kan beletten zich te verbinden om dagelijks hunne werken te vereenigen met de *intentie van Jezus' Hart*. Die zielen behoeven inderdaad, als zij lid van het Apostolaat worden, *volstrekt geen enkelen nieuwen last op zich te*

nemen; slechts nieuwe gunsten en genaden worden hun deel. Communanteiten, die zeer aan hare regels gehecht zijn, zooals de Visitandinen, de Karmelitesen, de Zusters van den H. Vincentius a Paulo en andere, werden in den beginne door die vrees weerhouden; maar nauwelijks hadden zij de ware natuur van het Apostolaat leeren kennen, of zij haastten zich die Devotie aan te nemen. Eveneens gaat het met alle communanteiten, wanneer zij goed inzien, welke voorzorgen van den beginne af genomen zijn om het Apostolaat voor alle standen en staten geëigend te maken en geschikt om in zijne breede gelederen alle zielen van goeden wil op te nemen.

Voor het overige heeft het Pauselijk decreet, waarbij onze eerste Statuten werden goedgekeurd, dienaangaande allen schijn van twijfel weggenomen, door met zijn hoogste gezag goed te keuren het vierde artikel dier Statuten, aldus luidende: „De religieuze communanteiten, waaraan de eerste rang in dit Verbond van gebeden toekomt, worden op eene bijzondere wijze uitgenoodigd, zich te aggregceeren; en ook die communanteiten

kunnen er in worden opgenomen, waar-
van de regels niet toelaten, dat zij eenigen
nieuwen last op zich nemen; want de
vereeniging van onze intenties met die
van Jezus' Hart kan niet als een last
worden beschouwd.» De nieuwe Statuten
drukken in één woord dezelfde gedachte
uit, wanneer zij zeggen, dat *alle* geloo-
vigen van beider geslacht zich bij dit
leger kunnen aansluiten.

Orden en Religieuze Congregaties,

DIE BIJ AUTHENTIEKE STUKKEN DE LEDEN
VAN HET APOSTOLAAT TEN VOLLE
DEELACHTIG HEBBEN GEMAAKT AAN AL
HUNNE VERDIENSTEN, GOEDE WERKEN EN
GEBEDEN.

In den *Messenger du Coeur de Jésus*
(September-aflevering 1885) vindt men
eene vrij volledige lijst van Orden en
Religieuze Congregaties, die bij authen-
tieke stukken onze leden deelachtig heb-
ben gemaakt aan al hunne verdiensten
en geestelijke schatten. Zonder de op zich
zelf staande kloosters mede te rekenen,
zijn er over de *honderd veertig* groote
Orden en Religieuze Congregaties van
mannen en vrouwen, die ons deze gunst

hebben verleend; op die lijst komen niet alleen bijna alle nieuwe Congregaties voor, maar de oudste Orden der Kerk: Basilianen, Benedictijnen, Karmelieten, Karthuizers, Augustijnen, Premonstratensers, Dominicanen, Theatijnen, Jezuïeten, Barnabieten en vele anderen.

Het aandeel in hun verdiensten, door één enkel klooster of ééne afzonderlijke communiteit edelmoedig geschonken, heeft reeds groote waarde voor de oogen des geloofs. Wat moet men dan zeggen van die bijeenvoeging zooveel gebeden en verdiensten van ontelbare religieuzen, met zulk eene treffende liefde en in zoo ruime mate aan onze leden medegedeeld? Dit is voor ons Apostolaat een volstrekt onschatbare gunst en een voorrecht, dat wij wel geheel bijzonder en zelfs eenig in de annalen der Kerk mogen noemen.

Om deze edelmoedige mededeeling van verdiensten aan te moedigen, heeft de H. Stoel alle Congregaties, die haar verleend hebben of in het vervolg zullen verleenen, voor al hunne leden gedispenseerd van de verplichte inschrijving in een register van het Apostolaat en van

het ontvangen van een inschrijvingsbriefje. (Rescript, 13 Mei 1875.) Wij herinneren hierbij echter, dat er altijd een uitwendig teeken van aggregatie noodig blijft. Daartoe kan bijvoorbeeld de overste (die tevens Zelateur of Zelatrice is), of een ander, daartoe door den overste aangewezen persoon, aan ieder afzonderlijk vragen: „Wilt gij lid worden van het Apostolaat des Gebeds?” Waarop dan geantwoord wordt: „Ja, dat wil ik.” Men kan ook als teeken van aanneming aan elk nieuw lid een schapulier van het H. Hart geven, een medaille van het Apostolaat des Gebeds enz.

In Congregaties, door algemeene oversten bestuurd, is het voor het verleenen van deelgenootschap in de verdiensten genoeg, dat de algemeene overste een diploma of brief zende, waarin die mededeeling wordt vermeld; maar voor op zich zelf staande huizen en onafhankelijke gestichten, al behooren zij tot eene grootere Congregatie, is het noodig dat door elken overste afzonderlijk die mededeeling worde gedaan.

Al zijn nu deze communiteiten van het inschrijven hunner leden gedispens-

seerd, zoo is het toch van belang, dat zij een diploma van aggregatie bezitten; want dan kunnen zij ook alle personen van buiten in het Apostolaat opnemen, voor wie dan echter inschrijving noodig is.

Werking van het Apostolaat in Communauteiten. — De communauteiten waar eenmaal het Apostolaat goed begrepen is, worden, gelijk de onderzinking getuigt, zeer werkzame middelpunten van ons heilig Verbond, en verschaffen dikwijls aan de Hoofdbestuurders den meesten troost.

Bij zeer vele gelegenheden hebben communauteiten, en daaronder zelfs contemplatieve kloosterlingen, die geheel van de wereld zijn afgescheiden, hetzij door briefwisseling, hetzij door persoonlijke invloed, een zeer vruchtbaar en uitgestrekt Apostolaat ten gunste van ons werk uitgeoefend; hetzelfde geschiedt door Congregaties, die met onderwijs en ziekenverzorging belast zijn, en vooral door Congregaties van zendelingen enz.

1°. Om in de communauteiten de aanneming der leden en de werking van het Apostolaat nog te vergemakke-

lijken, heeft de algemeene Bestuurder het dienstig geoordeeld, te verklaren en verzoekt hij den Bestuurders het bij gelegenheid in zijn naam te verklaren, dat in al die communiteiten de overste, die geen priester is, rechtens Zelateur is van het Apostolaat des Gebeds en van de eerherstellende Communie; eveneens is in communiteiten van vrouwen de overste Zelatrice; beiden kunnen zij een ander lid der communiteit in hunne plaats aanstellen. Het is nuttig, maar niet noodzakelijk, dat die oversten of hunne plaatsvervangers een Diplom ontvangen; van het Reglement en de kruismedailles zijn de religieuze Zelateurs en Zelatricsen, gelijk wij boven zagen, (bl. 160) geheel en al vrijgesteld.

2°. Dikwijls worden de religieuzen van verschillende Orden als Hoofd- of Diocesaan-Bestuurders aangesteld; en in dit geval vinden zij hunne bevoegdheden in het voorgaande Hoofdstuk vermeld. Maar buitendien verleent de algemeene Bestuurder gaarne aan de oversten voor alle inrichtingen hunner Orden en Congregaties, waarover hnn gezag zich uitstrekt, een gedeelte der volmachten, die gewoon-

lijk aan de Hoofd- en Diocesaan-Bestuurders voorbehouden zijn. Daarmede wordt beoogd, de verbreiding van het Apostolaat des Gebeds in de Orden en religieuze Congregaties te vergemakkelijken en ook beter het beginsel van gezag in die Orden en Congregaties te handhaven. Die volmachten, door den algemeenen Bestuurder te verleenen, zijn vooral, om aggregatie-diplomen en diplomén van plaatselijk Bestuurder te geven aan een Religieus of geestelijken Bestuurder voor elke communautéit, alsmede diplomén van Zelateur of Zelatrice van het H. Hart van Jezus.

Ook de Oversten van groote vrouwen-communautéiten, en religieuze Broeder-Oversten, die geen priester zijn, kunnen het voorrecht erlangen om die Diplomén in te vullen en uit te reiken; maar zij kunnen die niet onderteekenen; die onderteekening kan echter van te voren geschieden door den algemeenen Bestuurder of door den Hoofd- of Diocesaan-Bestuurder.

Met goed gevolg kan men in elke religieuze Congregatie, bij het Apostolaat geaggregeerd, een *depot* van geschriften

over dit Werk oprichten; de veelvuldige betrekkingen, die tusschen het Moederhuis en de andere communauteiten bestaan, maken het gezamenlijk gebruik mogelijk. Zoo kan men ook zich te zamen abonneeren op „Maandrozen”, „Messagers” enz.

Artikel III. — HET APOSTOLAAT
DES GEBEDS IN DE CONGREGATIES DER
H. MAAGD EN IN ANDERE KATHOLIEKE
VEREENIGINGEN.

1. Congregaties der H. Maagd. —
 Wanneer de tegenwoordig bestaande Congregaties, willen zij hunne Zustercongregaties van vroeger niet geheel onwaardig zijn, in deze tijden van zelfzucht en traagheid, zich hoognoodig in den geest van ijver moeten hernieuwen, waar zullen zij dit dan beter doen dan in den *Bond van IJver* zelven? Deze immers heeft tot roeping om die vlam van liefde zoowel in bijzondere personen als in vereenigingen op te wekken en te voeden.

Overal waar het Apostolaat goed begrepen en ernstig beoefend wordt, ontwikkelt het grootelijks en onseilbaar den geest van toewijding en ijver, en geeft

tevens in overvloed de kostbaarste middelen om dien ijver te voeden. Wat eene schoone gelegenheid voor de waardigheidsbekleeders der Congregatie van de H. Maagd, die den ijver hunner medeleden willen opwekken, is bijvoorbeeld het ronddeelen der maandbriefjes met de dagelijksche intenties, de Apostolische besluiten, de oefening der *Maandpatronen* en voor ieder afzonderlijk de aanwijzing van den dag voor de *eerhertsellende Communie!*

En, om van het overige te zwijgen, wat is in onzen tijd van tijdschriften en couranten, meer doeltreffend dan onder de Congreganisten der H. Maagd bladen rond te zenden, welke stichtende feiten, geschiedenissen en familienieuws behelzen, en als correspondenties kunnen dienen tusschen de verschillende vereenigingen onderling! 't Is met dit doel, dat het tweede tijdschrift des Apostolaats de *Petit Messenger du Coeur de Marie* tevens de verspreider en het orgaan is der Congregaties van Maria.

De ondervinding leert, dat niets gemakkelijker en vruchtbaarder is dan *de vorming van een Raad des Apostolaats in eene Con-*

gregatie der H. Maagd. Twee wegen worden daarin gevolgd:

1°. De Congregatie zelve wordt door een Diplooom met het Apostolaat des Gebeds vereenigd; in dit geval treedt de Raad der Congregatie tevens als Raad des Apostolaats op; en de overige Raadsleden en waardigheidsbekleeders zijn dan *Zelateurs van Jezus' Hart*; en in hunne broederlijke bijeenkomsten onderhouden zij elkander beurtelings over de belangen der Congregatie en over de belangen des Apostolaats, die beide evenzeer belangen van Jezus' Hart zijn.

2°. Ofwel het Apostolaat is buiten de Congregatie opgericht; en de geheele parochie of het geheele college is bijvoorbeeld geaggregeerd; dan worden natuurlijk de Congreganisten, het beste deel van het college of van de Parochie, de voornamen *Zelateurs van het Apostolaat*, en zij kunnen als zoodanig gemakkelijk een beslissenden invloed ten gunste der Congregatie uitoefenen, tot werving en goede vorming van leden.

Daar eindelijk waar geen Congregatie der H. Maagd bestaat, kan men voorloopig in dit gemis voorzien door de

oprichting van het Apostolaat, wat gemakkelijker geschiedt dan het oprichten eener Congregatie. In het belang echter van ons dierbaar Apostolaat of liever in het belang van Jezus' Hart, zal men eene Congregatie trachten op te richten; want een Raad van het Apostolaat zal er altijd veel bij winnen, wanneer hij aan zijne zijde eene Congregatie der H. Maagd vindt, die flink geregeld in staat is een machtigen steun te verleenen in alle ondernemingen van het Apostolaat.

2. Katholieke Vereenigen: Wenschen op Congressen geuit. — Wat wij van de Congregaties zeiden, geldt evenzeer van alle andere Katholieke Vereenigen, zooals *Katholieke Comitès*, *Werkliedenvereenigen*, *Vereenigen van den H. Vincentius*, *Patronages*, *Christelijke verkinrichtingen* en allerlei andere godvruchtige Vereenigen.

Daaromtrent schreef Mgr. de Ségur deze opmerkingswaardige woorden: „Het Apostolaat des Gebeds komt ons uitnemend geschikt voor, om in de Vereenigen de liefde en de vereering van het H. Hart van Jezus te vestigen, als hun krachtigste

geestelijke *Calorifère*; daarbij kan zijne eenvoudige inrichting in drie Graden voor de Bestuurders als een *thermometer* dienen om den betrekkelijken ijver der leden hunner Vereenigingen te leeren kennen".

Na dit gezaghebbend getuigenis zullen wij slechts enkele der talrijke *wensen* herhalen, in dienzelfden zin door Katholieke Congressen uitgesproken.

De Katholieke Comités worden uitgenoodigd om het Apostolaat des Gebeds te verspreiden, en hun voordeel te doen met de middelen door dat Heilig Verbond van Jezus' Hart geboden aan alle Werken, die de glorie van God en het welzijn der Kerk beoogen.

(*Algemeene vergadering te Parijs, in April 1874.*)

De groote vereeniging van het Apostolaat des Gebeds of Verbond van Jezus' Hart wordt in alle Katholieke Werkliedenvereenigingen aangenomen.

(*Congres der Werkliedenvereenigingen te Lyon, in Augustus 1874.*)

De Raad erkent, dat het voor de vereenigingen van den H. Vincentius a Paulo van geestelijk belang is, zich met het Apostolaat des Gebeds te vereenigen.

(Beraadslaging van den algemeenen Raad der Vereenigingen van den H. Vincentius a Paulo, in April 1875.)

Het Eucharistisch Congres van Freiburg heeft onder algemeene toejuiching een besluit goedgekeurd, aldus luidende:

Wij verzoeken het Congres, uit alle macht, vooral op het platteland, de vestiging en de regeling van het Apostolaat des Gebeds en van de eerherstellende Communie te begunstigen, wijl dit de ziel en het leven der Eucharistische en in 't algemeen der waarlijk Christelijke werken is.

(Congres van Freiburg, in September 1885.)

Artikel IV.—HET APOSTOLAATS DES GEBEDS
VOOR DE MANNEN.

Het laatste Katholieke Congres van Parijs beweerde, dat het Apostolaat vooral geschikt is voor mannen, en dat het bij

hen ingang moet vinden: „Overwegende — aldus de vergadering in een votum, dat in de algemeene zitting bij acclamatie werd aangenomen, den 29ⁿ Mei 1885 — de groote voordeelen welke de Katholieke Werken, en vooral de vereenigingen van mannen, zonder eenige nieuwe lasten, in het Apostolaat des Gebeds, Verbond van Jezus' Hart, vinden, noodigt de vergadering opnieuw alle Vereenigingen, die er nog geen deel van zijn, uit, daar, onder den standaard van Jezus' Goddelijk Hart, te gaan zoeken vermeerdering van ijver voor het gebed, van kracht in het werken en van liefde tot vereeniging der zielen.”

Deze wensch, menigmaal door de edelmoedige Christenen op de Congressen geuit, en laatstelijk door de Vergadering van Freiburg hernieuwd, schijnt voorzeker den ijver aller Katholieken ten gunste van het Apostolaat te moeten opwekken; maar een nog veel meer gezaghebbende stem, de stem van den algemeenen Vader der geloovigen komt daaraan opnieuw en in denzelfden zin een nog krachtiger stoot geven Door een Breve, den 14ⁿ November 1885 aan den algemeenen

Bestuurder van het Apostolaat gericht; wenscht de Opperpriester ons Werk geluk met hetgeen het reeds tegen het duivelsch Verbond der Vrijmetselaren gedaan heeft, en moedigt het aan, met verdubbelden ijver voort te gaan in dien strijd tegen de onverzoenlijke vijanden van God en van Zijne Kerk.

Welnu, niet alleen het gebed, ook de *daad* wordt door Leo XIII onzen leden aanbevolen; maar het is zonneklaar, dat in die krachtige handeling het vooral de *mannen*, de Zelateurs van Jezus' H. Hart zijn, die aan de spitse moeten staan.

Als voorbeeld van hetgeen het Apostolaat kan uitrichten, wanneer men het ernstig onder de mannen instelt, zullen wij in het kort zijne bijzondere inrichting aangeven, zooals die in Canada bestaat en de vruchten, die het daar reeds afwerpt.

1°. „De Paus heeft het wachtwoord gegeven — zegt de ijverige verspreider van ons Werk onder de mannen van Canada—. *Maken wij werk van de mannen*; door hen krijgen wij de vrouwen, de kinderen, de parochie, het land. De vereenigingen van vrouwen zijn goed,

zonder twijfel; maar om de gemakkelijheid, waarmede zij aan ons werken beantwoorden, heeft men haar misschien wel wat te veel bevoorrecht tot nadeel van de mannen-vereenigingen. Het wordt tijd, aan de hoofden der gezinnen te denken; een enkele overwinning op hen is evenveel waard als vijf op hunne ondergeschikten. Zulk eene overwinning is van meer invloed, van meer kracht, is duurzamer en ik kan er bijvoegen troostvoller voor den priester. Allen, die zich met mannen-vereenigingen hebben bezig gehouden, weten dat bij ondervinding."

In het bijzonder zich dus beijverend, ons Verbond van het H. Hart in dit land onder de mannen te vestigen, heeft men er in twee jaren tijds ACHTUIZEND MANNEN ingeschreven en krachtig georganiseerd. Dit is maar een begin, en reeds zijn de getuigenissen, uit die gewesten gekomen, eenparig om te erkennen, dat «dit Verbond van het H. Hart een onmetelijk goed bewerkt», dat «de Communies der mannen spoedig in aantal toenemen», dat «dit Verbond den grooten troost en de beste verwachting uitmaakt der huismoeders, die haar best doen,

hare mannen en kinderen er te laten ingaan.»

2°. Maar vanwaar die voorspoed en die bewonderenswaardige vruchten? Omdat in die parochiën de pastoors goed hebben begrepen, welke kostbare hulpbronnen en welk buitengewoon gemak ons Heilig Verbond hun aanbiedt, om onder de mannen te werken.

Het biedt aan de mannen, onder haar meest populair en meest strijdbaren vorm, die groote devotie tot het heilig Hart aan, die voor onzen tijd de devotie der Voorzienigheid is en waaraan Onze Heer de herschepping der huisgezinnen en het heil der maatschappij heeft toegezegd. De mannen zijn fier en gevoelen zich gelukkig, met meer dan twintig millioen ijverige Christenen in gemeenschap te staan, en gaarne treden zij voort onder den standaard van het heilig Hart, de borst met Zijne ken-teekenen versierd. Men stelt hun duidelijke en ronde beloften voor, als: 1°. *ten minste* viermaal in het jaar te Communie te gaan; 2°. niet te vloeken en geen vloeken van hunne onderhoorigen te dulden; 3°. geen lid te worden van

eenig geheim genootschap en anderen ervan af te houden. Dit alles wordt vruchtbaar gemaakt door de opdracht van iederen dag aan Jezus' Hart (eerste en alleen noodzakelijke Graad van het Apostolaat), door getrouwheid in het verrichten van het morgengebed (hoe kort dit ook zij), en eindelijk door het maandelijks bijwonen eener vergadering, die bijzonder voor hen wordt gehouden en die men zoo belangrijk mogelijk tracht te maken.

3o. Maar wat vooral zijn eigenaardig karakter aan ons Werk geeft, is de gemakkelijheid, waarmede het zich naar alle plaatselijke behoeften kan richten, altijd in het genot van talrijke afdelingen en voorrechten. Met inachtneming van de hoofdpunten, die zoo weinig in getal zijn, kan elke Pastoor in zijne parochie (of bij diens ontstentenis een Kapelaan, Aalmoezenier, de Bestuurder eener Vereeniging, een Religieus) gemakkelijk onder de mannen een kleine afdeeling van ons heilig Verbond vormen, en er, als hij wil, *bijzondere reglementen* volgens omstandigheden voor vaststellen. Met een handjevol mannen, soms met één Zelateur of zelf als Zelateur optredend, zal een

ijverig priester weldra — de ondervinding is daar om het te bevestigen — tot even troostvolle als onverwachte uitwerksels geraken.

Nog eens, mogen onze ijverige Bestuurders nadenken over de wijzen van inrichting, die wij aan hunne aandacht voorstellen! Zij zullen door hare vruchtbaarheid en eenvoudigheid getroffen zijn.

Artikel V. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS

ONDER DE JONGELIEDEN.

1o. Binnen vijftien of twintig jaar zal de maatschappij zijn, wat de jongelieden, die dan het openbare leven intreden, ervan zullen maken. Zij zullen zelfs niet zoo lang wachten, om hun invloed te doen gevoelen; maar op dat tijdstip zal die invloed overwegend zijn. Welnu het is zeker, dat de zin, waarin die invloed zal werken, geheel en al afhangt van de richting, die thans hun verstand en hun wil nemen.

En wie zijn onder die jongelingen de toekomstige werktuigen der Voorzienigheid? Het zijn degenen, die op dat beslissende tijdstip huns levens de ware vrienden van Jezus' Hart zullen zijn.

Geef mij een jongen Christen, die op het oogenblik, dat hij zijn weg gaat kiezen, al het edele, het zoete, het heilige begrijpt, gelegen in de vriendschap die het Hart van Jezus hem aanbiedt, die zich aan dien goddelijken vriend overgeeft, gelijk men zich op dien leeftijd geven kan, zonder terughouding en zonder maat, en die zich als levenstaak de vervulling voorstelt der plichten, door zulk eene vriendschap opgelegd. Hoe sterk en hoe invloedrijk zal hij niet wezen voor het goede, hoe machtig om het kwaad te overwinnen! Om dit doel in de verschillende standen en beroepen, aan de universiteiten, aan de openbare scholen te verwezenlijken, hebben zich afdeelingen van moedige Christenen gevormd, besloten om helpers en verdedigers van Jezus' Hart te zijn, en hunne eigene volharding te verzekeren door tot de heiligmaking van anderen mede te werken.

Belangrijke vruchten zijn reeds door ons Werk verkregen en groote vorderingen zijn reeds onder de jeugd waargenomen. In meer dan ééne omstandigheid hebben talrijke jongelingen, aan het heilig Hart van Jezus toegewijd, eene

schitterende gelegenheid gevonden om voor hun geloof uit te komen, en het vaandel van den godsdienst hoog te houden. Die schoone uitkomsten moeten onze pogingen vermenigvuldigen en onzen moed schragen. Het is in onze verwarde tijdsomstandigheden, bij het barnen der gevaren, waarvan de vroegere gebeurtenissen slechts een voorspel zijn, meer dan ooit van belang, dat men zich verzamele en zich vereenige in eenzelfde gedachte en in dezelfde toewijding aan de zaak der heilige Kerk. De strijd is geducht en vraagt vooral steun bij jeugdige verstanden en levendige krachten; de plaats der jeugd is duidelijk aangewezen bij de voorposten van het leger van Jezus' Hart. Wijl in de vereeniging de groote kracht is gelegen zoowel voor het goed als voor het kwaad, moeten wij het helsche Verbond der secten, die tegen Jezus Christus samenrotten, het Verbond van God, den heiligen Kruistocht van goede werken en gebeden tegenoverstellen.

2°. Van die edele gedachten vervuld, hebben zich op verschillende plaatsen Raden van jonge Zelateurs des Apostolaats gevormd. Hun bijzonder doel is, door het

Apostolaat des Gebeds de geheele Katholieke jongelingschap tot het goddelijk Hart van Jezus te brengen. Hun ijver doet hun tot dat einde allerlei middelen aan de hand; maar zij leggen er zich vooral op toe om de oefeningen te verspreiden, welke de drie graden van het Apostolaat des Gebeds uitmaken. De Zelateurs verdeelen die verschillende oefeningen onder elkander. Eenigen maken vooral werk van den tweeden Graad; anderen van de eerherstellende Communie; allen beijveren zich om zoovele jongelingen als zij kunnen in het Verbond van Jezus' Hart in te lijven door hen over te halen tot de dagelijksche Opdracht hunner werken tot de intentie van dit Goddelijk Hart.

Door die verschillende oefeningen blijven de Zelateurs voortdurend in betrekking met de gewone leden. En om die betrekkingen gemakkelijker te maken, krijgt elk hunner tot zijn aandeel een bijzondere wijk of een bijzondere categorie van leden, aan wie hij de beslissingen van den Raad moet mededeelen, en die hij tot de algemeene vergaderingen moet uitnoodigen.

In de Raadsvergaderingen der jonge Zelateurs, die minstens eens in de maand moeten gehouden worden, begint men met eene lezing, overeenkomstig het voorgestelde doel.

Daarna spreekt men over hetgeen men in de afgelopen maand gedaan heeft en wat men in de volgende maand doen kan met betrekking tot de drie Graden des Apostolaats en tot de drie groote oefeningen der Katholieke jeugd: *Openbaring des geloofs, proselytisme en hulp aan goede werken verleend.*

Dit zijn inderdaad de drie voorname middelen, door het Apostolaat des Gebeds der Katholieke jeugd aangeboden:

1°. *Op alle wijze het menschelijk opzicht bestrijden* door openbare handelingen van toewijding aan Jezus Christus: openbare bijwoning der H. Mis, algemeene Communies, processies, bedevaarten en andere openbare uitingen van het Christelijk geloof.

2°. *Proselytisme*: zonder ophouden werken om nieuwe dienaren van Jezus Christus te winnen, nieuwe strijders, nieuwe Apostelen, en ze onder de banier

van Jezus' Goddelijk Hart in den Anti-Vrijmetselaarsbond in te lijven.

3°. *Krachtadige hulp door de jeugd als zoodanig aan de groote Katholieke Werken verleend*, en wel allereerst aan die, waarvan zij zelve deel uitmaakt, of die het meest onder haar bereik vallen.

Artikel VI. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS IN DE GROOT-SEMINARIES.

Onder alle Christelijke inrichtingen zijn er ongetwijfeld geene, waarvoor het Apostolaat des Gebeds meer geschikt is, dan de *Groot-Seminaries*. Die inrichtingen worden veelal een brandpunt van ijver, waaruit het Apostolaat over het gansche bisdom zijne stralen schiet, en overal heeft het Apostolaat met de troostrijkste vruchten de gunst beloond, welke ijverige Bestuurders het in die Seminaries bewezen hebben. Wij zouden gaarne in zijn geheel het reglement overschrijven, op zulke Seminaries aangenomen; wij zullen er ten minste een overzicht van geven, om het nut dier oefening te doen inzien.

Vroeger bestond reeds in vele dier kweekscholen des priesterschaps een vroom

gebruik, waarop het Apostolaat zeer gemakkelijk is ingeënt; wij bedoelen de wekelijksche bijeenkomsten of conferenties, vrijwillig door de studenten onder elkander belegd, om elkaar te waarschuwen en tot voortgang in de dengd op te wekken. Deze vereeningen, uit vijf of zes Seminaristen bestaande, met een Zelateur aan het hoofd, hebben aan het Apostolaat een welvoorbereid terrein aangeboden, terwijl zij er tevens kostbare geestelijke gaven aan ontleenden, en bovendien nieuw voedsel voor de godsvrucht en den ijver harer leden ontvingen. Elke week vergaderen de verschillende conferenties op een gunstig tijdstip. In die vergaderingen verheft men zijn hart tot God; men geeft elkander met broederlijken eenvoud de waarschuwingen en vermaningen, welke de liefde ingeeft en men behandelt eenig onderwerp, dat in staat is, den ijver der leden te ontvlammen. In sommige Seminaries worden die onderwerpen vooraf gekozen in eene vergadering van Zelateurs, voorgezeten door den algemeenen Zelateur, die aan het hoofd staat der gansche Vereeniging. In andere Seminariën maken de leden van

die bijeenkomsten gebruik, om den Zelateur de verzegelde lijst der oefeningen, hun door den ijver ingegeven, ter hand te stellen. Later wordt dan het totaal van al de oefeningen voorgelezen op een algemeene vergadering, die op den eersten Vrijdag of den eersten Zondag der maand gehouden wordt. In dezelfde vergadering houdt de Bestuurder van het Apostolaat of een der Zelateurs een korte toespraak, en spoort de leden der Vereeniging aan tot verdubbelden ijver, om in al hunne uitgestrektheid de verlangens van Jezus' Hart te vervullen.

In die godvruchtige oefeningen laten de Bestuurders dikwijls het initiatief aan de Seminaristen over, en bepalen zich er toe, om hun ijver aan te moedigen of, zoo noodig, te matigen. Zoo vinden de studenten binnen de muren van het Seminarie reeds de gelegenheid, zich te oefenen in die werken, die zij later op grootere schaal zullen moeten uitvoeren; en die oefening is te vruchtbaarder, wijl zij geen gewone zielen, maar zielen van Apostelen tot doel van haar werken heeft. In die broederlijke samenkomsten worden de ijver ontvlamd, de

fouten verbeterd, de geheele geest van een huis gezuiverd, alle kerkelijke deugden ontwikkeld, en de zielen der dienaren van Jezus Christus leeren meer en meer het leven leiden van dien goddelijken Zaligmaker.

Het Apostolaat des Gebeds is in den grond niets anders dan de *devotie tot het inwendige van Jezus Christus — quod est in Christo Jesu* —, welke de eerbiedwaardige Ollier beschouwde als de kern van het Christelijke en priesterlijke leven. Ook heeft men kunnen waarnemen, hoe krachtig de aanneming van het Apostolaat in de Seminariën medewerkt om er dien geest te ontwikkelen, dien de opvolgers van Ollier van hem hebben overgenomen en die het begin is geweest van de hervorming der priesterschap in Frankrijk.

Artikel VII. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS IN DE OPVOEDINGSGESTICHTEN.

Het Apostolaat des Gebeds kan evenzeer de heilzaamste vruchten voortbrengen in de huizen van opvoeding. Er bestaat geen grootere oorzaak van droefheid voor degenen, die zich uit toewijding met dit moeielijke werk der opvoeding

van de jeugd belasten, dan de beste gesteltenis, met onbegrijpelijke zorgen en moeielijkheden in de harten der kinderen gekweekt, langzamerhand te zien verminderen en weldra geheel verdwijnen onder den invloed van den heidenschen geest, die onze maatschappij doodt. Hoe kunnen wij die verschrikkelijke ramp voorkomen? Wij moeten ons minder bezig houden met in de jeugdige harten een godsvrucht van gevoel te ontwikkelen, maar hun diep den *Katholieken geest* inprenten, achting voor hunne waardigheid van kinderen der Kerk en eene onbegrensde toewijding voor de belangen van Jezus Christus. Het is van het allerhoogste gewicht hen tijdig te gewinnen om die goddelijke belangen als de hunne te beschouwen, deel te nemen aan alle vreugden en aan alle droefheden der Kerk, en alwat haar aangaat aan te zien als hunne eigene zaak. Dat alles nu is juist het doel van het Apostolaat; en zoo schijnt geen andere devotie beter te beantwoorden aan de bijzondere behoeften der huizen van opvoeding. Eene onderzinking, die bij den dag meer algemeen

wordt, geeft daar dan ook het troostendste bewijs van.

Om het Apostolaat in die huizen op te richten, heeft men met even goed gevolg twee wegen ingeslagen. In vele huizen wordt het Apostolaat aan alle leerlingen zonder onderscheid voorgesteld, en die in elke afdeeling aan het hoofd der studie staat is de Bestuurder dier afdeeling. Wanneer hij zich van den geest des Apostolaats weet te doordringen, en dien zijnen leerlingen weet in te storten, dan zal hij daarin een middel vinden om invloed uit te oefenen, veel edeler en veel waardiger voor Christen kinderen, dan de vrees voor straf. In vele afdeelingen zijn de straffen bijna geheel afgeschaft sinds de leerlingen vrijwillig het Apostolaat zijn ingetreden.

Om hun edelmoedigen ijver te blijven steunen, moet men vasthouden aan de dagelijksche *Opdracht* aan het H. Hart, het gezamenlijk bidden van het *Tientje* van den Rozenkrans en den *Schat* van Jezus' Hart, elke maand te vergaaren. De *eerherstellende Communie* kan wekelijks of maandelijks geschieden; maar men zorg vooral de algemeene Communie op den

eersten Vrijdag der maand in te voeren; daardoor geeft men leven en gang aan het Apostolaat en voldoet men aan een uitdrukkelijk uitgesproken wensch des goddelijken Meesters. Deze Communie doet in de jeugdige zielen de liefde tot het goddelijk Hart ontluiken, en trekt over haar en over het geheele huis buitengewone gunsten af, door den Zaligmaker zelve toegezegd. Overigens kan men nergens de algemeene maandelijksche Communie der eerste Vrijdagen gemakkelijker invoeren dan in een huis van opvoeding.

De onderwijzers en onderwijzeressen trachten bovendien den ijver in hunne jonge apostelen op te wekken; daartoe laten zij de voornaamste artikelen uit den *Messenger* of *Maandrozen* voorlezen, *gezamenlijk* het Tientje van den Rozenkrans bidden, voorafgegaan van het kleine gebed des Apostolaats. Tegen het einde der maand kondigen zij de uitkomsten van den Schat van Jezus' Hart, door de Zelateurs in hunne afdeelingen verzameld, af, en wijzen zij op de gemaakte vorderingen of op het gepleegde verzuim. Zij herinneren aan de liefde van onzen Heer, aan de behoeften der zielen en de

noodwendigheden der Kerk, en nimmer doen zij een vergeefsch beroep op de edele gevoelens, waarvan bij het H. Doopsel Gods Geest de kiem in die jeugdige harten heeft neergelegd.

In andere huizen heeft men het beter gevonden, het Apostolaat op te richten in de Congregaties, die de keur der leerlingen bevatten, en dan zijn de Bestuurders der Congregaties terzelfdertijd ook Bestuurders van het Apostolaat.

Maar hoe men het ook inrichte, men moet de grootste zorg aanwenden in de keuze der Zelateurs van het Apostolaat, en die bediening niet toevertrouwen dan aan diegenen, die door hunne medeleerlingen geacht zijn en bemind tevens. Zooveel mogelijk moet de Bestuurder hen alle maanden doen vergaderen om hen aan te sporen en hen te gewinnen om Gods belangen te behartigen en onder hunne medeleerlingen de verlangens van Jezus' Hart ten uitvoer te brengen. Hun ijver kan zich ook toonen in het verspreiden van den *Messenger* of de *Maandrozen*, waarin de voorrechten en de intentiën van dat Goddelijk Hart worden aangegeven. Wijl echter de abornements-

prijs, hoe laag ook gesteld, de draagkracht van enkele leerlingen zou kunnen te boven gaan, zoo halen sommige Zelateurs bij verschillende leerlingen bijdragen op en laten dan iedere maand de afleveringen onder de mede-abonnés rondgaan. De Zelateurs moeten hun ijver vooral niet tot het Apostolaat beperken. Alle ondernemingen, die de glorie van Jezus Christus beoogen: de vereeniging tot Voortplanting des Geloofs, de Heilige Kindsheid enz. moeten in hen de ijverigste leden en de vurigste verspreiders bezitten. Zoo bereiden zij zich voor om eenmaal met vrucht voor Gods zaak te strijden in de verschillende levensstaten waarin de Voorzienigheid hen plaatsen zal.

BESLUIT.

Wij hebben de voorrechten van het Apostolaat des Gebeds en de kostbare voordeelen, die het aan zijne beoefenaars verzekert, uiteengezet of liever aangeduid. Maar wat wij niet konden opnoemen, dat zijn de kostbare vruchten, welke het Apostolaat overal waar het opgericht is,

afwerpt. Genoeg zij het te zeggen, dat Onze Lieve Heer ten aanzien van het Apostolaat in ruime mate de beloften heeft vervuld, die Hij voor de vereering van Zijn Goddelijk Hart gedaan heeft.

Ja, aan den zachten invloed van dat oneindig beminnenswaardig Hart zijn wij de spoedige uitbreiding van het Apostolaat verschuldigd; daaraan danken wij den ijver, waarmede het is omhelsd door die toegewijde zielen, welke Jezus Zich in alle streken der aarde heeft uitverkoren om werktuigen Zijner liefde te zijn. Dank aan de krachtdadige samenwerking dier zielen is het Apostolaat des Gebeds, authentiek met zijne Statuten door een Decreet van den H. Stoel goedgekeurd, in alle landen der wereld gevestigd. Het telt zijne leden bij millioenen in Frankrijk, Nederland, Italië, België, Spanje, Portugal, Engeland, Schotland, Ierland, Duitschland, Polen, Rusland, Noorwegen, Amerika, Afrika, Australië, Syrië, Indië, China enz.

De boeken, waarin het Apostolaat wordt uitgelegd, zijn vertaald in 't Hollandsch, Italiaansch, Spaansch, Portugeesch, Duitsch, Engelsch, Poolsch,

Arabisch, Tamoulsch, Chineesch enz. Van alle kanten komen bij het algemeene Bestuur de meest verblijdende inlichtingen omtrent de gelukkige uitwerkselen, die het overal heeft waar het gevestigd is. In de parochiën, in de opvoedingsgestichten, in de religieuze communauteiten, in de seminariën wordt de geest des gebeds vermeerderd en neemt het gebruik der H. Sacramenten toe met de beoefening van alle goede werken. Het Apostolaat vernieuwt er den ijver, geeft gereede middelen om alles te regelen, verruimt den blik des geestes, doordringt de harten van eene kinderlijke liefde voor Jezus Christus, Zijn Stedehouder en de heilige Kerk, en ontwikkelt bij de leden dien *geest*, welke allen, die *tot kinderen Gods zijn aangenomen*, bezielen moest.

En om die gelukkige uitwerkselen te verkrijgen behoeft men noch onkosten te maken, noch moeielijke oefeningen te verrichten. Alwat noodig is, wij hebben het gezegd en kunnen het niet genoeg herhalen, is, dat men in elk godsdienstig middelpunt, parochie of communauteit, eene ijverige ziel vinde, die dit Verbond

ter harte neemt en zich apostel maakt van Jezus' Hart. Zij hebben slechts hunne toevlucht te nemen tot het Bestuur van het Apostolaat, en zij zullen onder de gemakkelijkste voorwaarden alles ontvangen wat zij behoeven om hun heilig apostolaat uit te oefenen.

Daarna moeten zij niet beducht zijn om aan de deur van alle harten aan te kloppen, ten einde in hun godvruchtig verbond allen op te nemen, die in staat zijn, de wapenen des gebeds en der toewijding aan de zaak van God en de zielen te hanteeren. Mochten zij somtijds afgewezen worden, dan zal het Hart van Jezus het hun vergoeden. Maar in het algemeen zullen zij slechts de voordeelen en de eenvoudigheid van het Apostolaat hebben uit te leggen, om het met geestdrift te doen omhelzen, althans in zijne eigenlijke oefening, welke den eersten Graad van dit heilig Verbond uitmaakt. Daarna zullen zij licht eenige personen vinden, die den *tweeden Graad* aannemen (Tientje van den Rozenkrans), en zelfs overgaan tot den *derden Graad* (eerherstellende Communie of Communie op den eersten Vrijdag der maand); en wanneer zij dan

een kleinen *Raad van het Apostolaat* vormen, hebben zij eene organisatie, die vruchten van zaligheid zal opleveren.

Zetten wij ons derhalve met moed aan het werk en haasten wij ons; want de tijd dringt. En wijl het den Almachtige behaagt Zich van ons als van noodzakelijke helpers te bedienen, weigeren wij Hem onze hulp niet. Overal moet het Hart van Jezus bondgenooten vinden; alle zielen die God, den Paus en de Kerk beminnen, moeten zich met ons vereenigen om de zaak Gods te verdedigen, en de overwinning der Kerk en van haar Opperhoofd te verzekeren. De behoefte eener Katholieke wedergeboorte doet zich zeker in alle landen levendig gevoelen; laten wij ons dan vereenigen om ieder naar zijne krachten daaraan ijverig te werken. Wjl de vijanden van Jezus Christus zich, om Hem aan te vallen, vereenigen in een grooten bond van haat, die in de beide halfronden der wereld zijne vertakkingen uitstrekt, moeten wij, om hunne aanvallen af te slaan, ons vereenigen in een groot Verbond van liefde, van gebed en van ijver, dat de geheele wereld omvat; onder den

standaard van Maria's hart en onder de bescherming van den glorievollen H. Jozef, Patroon der gansche Kerk, moet het VERBOND VAN JEZUS' HART in zijne vreedzame gelederen alle zielen opnemen, die niet doof willen blijven voor de stem van onzen eenigen Zaligmaker: *Ik ben een vuur op aarde komen brengen, en wat wil Ik anders, dan dat het ontstoken worde?*

OORKONDEN TER OPHELDERING.

I. — STATUTEN VAN HET APOSTOLAAT DES
GEBEDS, VERBOND VAN JEZUS' HART.

*Goedgekeurd en bevestigd door een Decreet
van onzen heiligen Vader Paus Leo XIII.*

Artikel I. — Het Apostolaat des Gebeds is eene godvruchtige Vereeniging, waar- door de geloovigen in zich zelven en in anderen den ijver voor het gebed bevorderen, volgens de verlangens en naar het voorbeeld van 't Allerheiligst Hart van Jezus, altijd levende om voor ons ten beste te spreken.

Art. II. — Tot bereiking van het doel dezer Vereeniging zullen niet alleen het mondgebed en de overweging zeer veel bijdragen, maar ook allerlei andere goede werken van godsvrucht en barmhartig- heid; zoomede het veelvuldig gebruik der Sacramenten, de stipte onderhouding der goddelijke geboden en voorschriften der Kerk, kortom alles, wat de Christe- lijke godsvrucht, de glorie van God en

het heil der zielen krachtdadig bevorderen kan.

Art. III. — Alle geloovigen van beiderlei geslacht kunnen, behoudens de voorschriften in de wetten en besluiten van den Apostolischen Stoel vervat, opgenomen worden in die godvruchtige Vereeniging en de geestelijke gunsten en aflaten genieten, welke de Apostolische Stoel daaraan verleend heeft.

Art IV. — Om de aflaten, aan het Apostolaat des Gebeds vergund, te gewinnen, wordt vereischt, dat de leden aan het morgengebed, hetwelk zij niet zullen verzuimen, de Opdracht toevoegen van de gebeden, de goede werken en het lijden van dien dag, tot die intenties, waartoe Christus onze Heer Zich zelven in het Misoffer opdraagt. Tevens wordt hun aanbevolen, dagelijks *een tientje van den Rozenkrans* te bidden voor het welzijn van Z. H. den Paus en voor de noodwendigheden der Kerk, welke hun bij 't begin van iedere maand worden aangegeven.

Art. V. — De geloovigen, in het godvruchtig Verbond opgenomen, die op bijzondere wijze zich op de godsvrucht

toeleggen en door zielenijver ontvlamd zijn (waarom zij ook Zelateurs en Zelatrices worden genoemd), moeten uit alle kracht er naar streven, om dagelijks meer en meer de glorie van God, de zaligheid der zielen en de vereering van Jezus' Allerheiligst Hart te bevorderen en medewerken tot den bloei der andere door de Kerk goedgekeurde devoties, volgens de macht, hun daartoe door hunne oversten verleend. Zij zullen daarom op gezette tijden vergaderen om al die maatregelen te treffen, welke hun geschikt voorkomen.

Art. VI. — Aan het hoofd der Vereeniging van het Apostolaat des Gebeds staat *een algemeene Bestuurder*, die, na voorafgaande goedkeuring van den H. Stoel bij iedere keuze, door den Generaal der Sociëteit van Jezus benoemd wordt en afhankelijk blijft van den Bisschop der plaats, waar hij zich bevindt.

Art. VII. — De algemeene Bestuurder kan in onderscheidene landen en diocesen *Centraal-Bestuurders* benoemen, met toestemming van den Bisschop der plaats, wiens gezag voorts volkomen ongekrenkt behoort te blijven, zoo over de afdeelingen,

die opgericht zijn of opgericht zullen worden, als over de gelovigen van hun bisdom, die nog ingeschreven moeten worden of reeds ingeschreven zijn, volgens het voorschrift der H. Canons en Apostolische Constitutiën. ¹⁾

Art. VIII. — Ieder jaar moeten de Centraal-Bestuurders den algemeenen Bestuurder berichten, in welke plaatsen zij afdeelingen gevestigd hebben *en hem de namen der ingeschreven leden opzenden, opdat die in het register der Vereeniging kunnen worden geboekt.* (Het tweede deel van dit artikel in cursieve letters gedrukt, is stilzwijgend opgeheven door het Pauselijk Rescript van 2 Juni, 1880.)

DECREET.

Onze Heilige Vader Paus Leo XIII heeft in de audiëntie, verleend aan den ondergeteekenden Heer Secretaris van de Heilige Congregatie der Bisschoppen en Regulieren, op den 24ⁿ Mei 1879, na de uiteenzetting van elk der artikelen gehoord te hebben, de bovenaangehaalde Statuten,

1) De oprichting van het Apostolaat is in alle Bisdommen van Nederland goedgekeurd en aanbevolen.

zooals zij voorkomen in dit stuk, waarvan het handschrift in de archieven derzelfde Congregatie bewaard wordt, goedgekeurd en bevestigd, gelijk Hij ze door den inhoud van dit Decreet goedkeurt en bevestigt, behoudens de rechtsmacht der Ordinarissen, volgens voorschrift der H. Canons en Apostolische Constitutiën; daarbij tevens verklarende, dat voor nu en voor later zonder kracht zullen zijn de Decreten, door deze Heilige Congregatie der Bisschoppen en Regulieren uitgevaardigd op 27 Juli 1866 en 24 Mei 1867.

Gegeven te Rome uit de Secretarie van de H. Congregatie der Bisschoppen en Regulieren, 28 Mei 1879.

J. Kard. Ferrieri, Prefect.

A. Aartsbisschop van Myra, Secretaris.

II. — RESCRIPT VAN 24 AUGUSTUS 1884.

Allerheiligste Vader, het godvruchtig Verbond van gebeden opgericht ter eere van het Heilig Hart van Jezus onder den naam van *Apostolaat des Gebeds*, en door het gezag van den Roomschen Opperpriester bekrachtigd, behelst drie klassen van leden, welke drie verschillende Graden

vormen. De eenen voegen, volgens het voorschrift der *Statuten*, in 1879 door onzen Heiligen Vader den Paus goedgekeurd, bij hun morgengebed de opdracht hunner gebeden, werken en lijden van den dag, tot de intentiën, waarvoor Jezus Christus onze Heer Zich Zelfen in het Altaaroffer opdraagt. (Art. 4.) Anderen offeren, volgens de aanbeveling dierzelfde *Statuten*, dagelijks een Tientje van den Rozenkrans voor het behoud van den Roomschen Opperpriester en voor de noodwendigheden der Kerk, hun in 't begin van elke maand aanbevolen. (Ibid.) De derde klasse van leden eindelijk «verdeelen onder elkander de dagen van elke week of van elke maand, om tot den H. Tafel te naderen, en trachten door die voortdurende en eerherstellende Communie de goddelijke gramschap te bevredigen en de barmhartigheid des Heeren af te smeeken, ter afwending van de geesols, die ons dreigen.” (Breve van 24 September 1882)

... De Bestuurders nu van het Apostolaat des Gebeds, vurig verlangend om dagelijks den ijver en het getal dier leden te zien toenemen, en vertrouwend op

den steun van Zijne Eminentie den Beschermheer van dit werk, Kardinaal Simeoni, smeecken Uwe Heiligheid de volgende gunsten goedwillig toe te staan of uit te breiden, gunsten, die niet zullen nalaten den ijver der leden krachtadig aan te sporen.

Zij vragen :

1°. Volle aflaten voor het feest van het Gebed onzes Heeren in den hof van Olijven, op het feest van het allerzuiverste Hart der gelukzalige Maagd Maria, op het Beschermfeest van den H. Jozef, en bovendien een gedeeltelijken aflat van honderd dagen, zoo dikwijls men het Tientje van den Rozenkrans bidt.

2°. De vernieuwing der volmacht om aan kruisjes, medailles en rozenhoedjes de Pauselijke aflaten te hechten en de rozenhoedjes te brigitteeren; deze macht werd den 3ⁿ Augustus 1867 aan de Bestuurders van het Apostolaat verleend en sinds meermalen hernieuwd. Thans wordt Uwe Heiligheid gevraagd, die gunst aan de tegenwoordige en toekomstige Bestuurders te verleenen, met dien verstande nochtans, dat zij van dit voorrecht geen gebruik kunnen maken, dan

op voorwaarde, dat zij eens in de maand in eene kerk of kapel eene vergadering van leden houden, en aan het hoofd staan van minstens vijftig leden van het Apostolaat, die dagelijks, zooals boven is vermeld, het Tientje van den Rozenkrans bidden.

In de audiëntie van 24 Augustus 1884 heeft Onze Heilige Vader, Paus Leo XIII, op voordracht van den ondergeteekende, Beschermheer van het Godvruchtig Verbond van 't Apostolaat des Gebeds, aan de leden, die dagelijks het bovenvermelde Tientje van den Rozenkrans der Allerheiligste Maagd Maria bidden, goedgunstig een gedeeltelijken aflaat van honderd dagen toegestaan, zoo dikwijls zij dit Tientje bidden, welke aflaat bij wijze van *suffragium* (voorspraak) op de geloovige zielen toepasselijk is. Bovendien heeft Z. H. hun verleend een vollen aflaat, eveneens op die zielen toepasselijk, op de feestdagen van HET GEBED ONZES HEEREN IN DEN HOF VAN OLIJVEN, van HET ALLERZUIVERSTE HART DER GELUKZALIGE MAAGD MARIA en op het BESCHERMFEEST VAN DEN H. JOZEF, mits zij waarlijk berouwvol gebiecht en gecommuniceerd hebbende,

eenigen tijd in eene kerk hunner Godvruchtige Vereeniging of in de parochiekerk, met godsvrucht bidden voor de verheffing der H. Kerk en volgens de intentie van den Paus. — Daarenboven heeft Z. H. aan de Bestuurders, die zich van hunne bediening kwijten, zooals het verzoekschrift aangeeft, de macht verleend om de Apostolische aflaten en die van de H. Brigitta te schenken.

Gegeven te Rome, op den dag en in het jaar boven vermeld.

JOANNES KARD. SIMEONI,
Beschermer.

III. — BREVE VAN 30 MAART 1886.

LEO XIII PAUS.

Tot eenwigdurende gedachtenis.

1o. Reeds krachtens de Apostolische breve van 13 Mei 1875 was een volle aflat, eens in de week te verdienen, toegestaan aan de leden der godvruchtige Vereeniging, genaamd *Apostolaat des Gebeds*, wanneer zij in den nacht van Donderdag op Vrijdag van den ondergang der zon tot haar opgang de oefening van het *heilig Uur* volbrengen. Nu gebeurt

het echter, dat vele leden van het Apostolaat, vooral onder de werklieden en dienstboden, blootstaan aan het gevaar om de gewoonte en de vruchten dier goede godsdienstoefening te verliezen, tenzij Wij de Bestuurders machtigen om een dag en uur te kiezen, die het meest geschikt zijn. Alzoo om te voorkomen, dat een te beperkte tijdsruimte hen van eene zoo belangrijke geestelijke gunst beroove, staan Wij bij deze, krachtens Ons Apostolisch gezag aan alle leden dezer voormelde Vereeniging toe, dat zij de oefening van het heilig Uur op den dag en het uur kunnen volbrengen, waarop de Bestuurders hen in eene kerk of kapel bijeenroepen, met dien verstande nochtans, dat zij dien aflat slechts eens in de week kunnen verdienen en op voorwaarde, dat zij de andere godvruchtige werken, hun opgelegd, naarstig in den Heer volbrengen.

2°. Wyl in deze Vereeniging het gebruik is aangenomen, om aan ieder lid elke maand een heiligen Patroon aan te wijzen, opdat hij diens feest bijzonder herdenke, staan Wij bij deze, krachtens Ons Apostolisch gezag, een vollen aflat

toe, mits men te Communie ga op den feestdag zelven van den H. Patroon, die aangewezen is op het Briefje, hetwelk de Bestuurder elke maand aan ieder lid laat uitreiken.

3o. Eindelijk: men heeft Ons medege-deeld, dat bij den dood van onzen dierbaren zoon Drevon, regulier geestelijke van het Gezelschap van Jezus, stichter der godvruchtige oefening van de *voortdurende en eerherstellende Communie*, den algemeenen Bestuurder van het Apostolaat des Gebeds wettig de zending is opgelegd om deze zoo heilzame oefening overal met alle kracht te verspreiden, eene Apostolische opdracht, des te meer voor den algemeenen Bestuurder van het Apostolaat geschikt, wijl de leden dier Vereeniging reeds sedert verscheidene jaren met zeer grooten ijver die eerherstellende Communie hebben aangenomen als derden Graad van het Apostolaat des Gebeds. Wij zelven hebben in Onze Breve, onder den Visschersring gegeven den 10ⁿ Februari 1880, deze aanneming goedgekeurd en bevestigd, zoodat alle geloovigen en ieder in 't bijzonder, ingeschreven of later zul-lende ingeschreven worden in het god-

vruchtinge Werk van het Apostolaat des Gebeds, de aflaten kunnen verdienen, die voor de godvruchtinge oefening der eerherstellende Communie zijn toegestaan. Daarom verklaren Wij, in de volheid Onze Apostolische macht, bij deze, dat, evenals het, krachtens zijne bediening, de taak van den algemeenen door den H. Stoel bevestigden Bestuurder van het Apostolaat des Gebeds is (behoudens het gezag der Heilige Congregaties wie dit aangaat), de practische moeielijkheden, die zich dagelijks in den werkkring dier Devotie kunnen voordoen, op te lossen, zoo ook dezelfde algemeene Bestuurder (behoudens hetzelfde gezag) de macht heeft om te beslissen in de vraagstukken, die dagelijks onder de leden van het Apostolaat des Gebeds in de oefening der eerherstellende Communie kunnen rijzen.

Gegeven te Rome bij St. Pieter onder den Visschersring, den 30ⁿ Maart 1886, het negende jaar van ons Pausschap.

M. Kard. LEDOCHOWSKI.

Korte Inhoudstafel.

INLEIDING. bl. 2. — I. HET APOSTOLAAT
DES GEBEDS EN HET H. HART VAN JEZUS.
EERSTE GRAAD VAN HET VERBOND. —

Benaming en doel, bl. 9; oorsprong,
bl. 10; Graden in het algemeen, bl. 12;
voorwaarden van aanneming, bl. 13; Theo-
logische gronden, bl. 14; noodzakelijke
oefening, bl. 21; voordeelen, bl. 25; aflaten,
bl. 34; vestiging van het Apostolaat, bl. 41;
regeling, bl. 44; maandschriften, bl. 47.

II. HET APOSTOLAAT DES GEBEDS EN HET
ONBEVLEKTE HART VAN MARIA. TWEEDE
GRAAD VAN HET VERBOND. — Het Apost-
tolaat des Gebeds en de vereering van
Maria, bl. 51; het Tientje van den Rozen-
krans, bl. 54; Bulletins en briefjes, bl. 56;
aflaten, bl. 59; geest van den tweeden
Graad, bl. 61.

III. HET APOSTOLAAT DES GEBEDS EN DE
EERHERSTELLENDEN COMMUNIE. DERDE GRAAD
VAN HET VERBOND. — Het Apostolaat
en de vereering van het H. Sacrament,
bl. 64; verbintenis tot de eerherstellende
Communie, bl. 66; goedkeuringen en
aflaten, bl. 71; voorwaarden, bl. 75; in-
richting, bl. 75; algemeene Communie,

bl. 78; Communie der kinderen, bl. 81; geest van den derden Graad, bl. 89.

IV. HET APOSTOLAAT DES GEBEDS EN ZIJNE AANVULLENDE OEFENINGEN, bl. 94.— Oefeningen voor elken dag, bl. 96; voor elke week, bl. 116; voor elke maand, bl. 118; voor elk jaar, bl. 120.

V. DE ZELATEURS EN ZELATRICEN VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS. — Gewicht hunner bediening, bl. 121; vorming der Raden, bl. 122; werkkring, bl. 124; vergaderingen, bl. 137; aflaten, bl. 142; aan-neming, bl. 144.

VI. DE BESTUURDERS EN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS. — De plaatselijke Bestuurders, bl. 153; de Diocesaan-Bestuurders, bl. 163; de Hoofdbestuurders, bl. 170.

VII. HET APOSTOLAAT DES GEBEDS IN DE VERSCHILLENDE MIDDELPUNTEN. — In de parochies, bl. 177; in de communau-teiten, bl. 195; in de Congregaties der H. Maagd, en andere Vereenigingen, bl. 204; voor de mannen, bl. 209; onder de jongelieden, bl. 215; in de Seminaries, bl. 220; in de opvoedingsgestichten, bl. 223. — BESLUIT, bl. 228. — OORKONDEN TER OPHELDING, bl. 234. — *Uitgebreide inhouds-tafel*, bl. 248. — Alfabetische tafel, bl. 268.

Uitgebreide Inhoudstafel.

INLEIDING. I. Aanbevelingen van het Apostolaat des Gebeds door Z. H. Leo XIII; *Leo XIII, Aartsbisschop-Bisschop van Perugia*, bl. 2; *Leo XIII, Paus*, bl. 3. — II. Datums en inhoudsopgave van de voorname pauselijke Breven, Decreten en Rescripten ten gunste van het Apostolaat des Gebeds: *van Z. H. Paus Pius IX*, bl. 5; *van Z. H. Paus Leo XIII*, bl. 7.

EERSTE HOOFDSTUK.

*Het Apostolaat des Gebeds en het
H. Hart van Jezus.*

Eerste Graad van het Verbond.

ART. I.— BENAMING EN DOEL; OORSPRONG;
GRADEN IN HET ALGEMEEN; VOORWAARDEN
VAN AANNEMING bl. 9.

BENAMING EN DOEL. — Waarom dit Verbond van ijver en gebed *Apostolaat* genoemd wordt, bl. 9; waarom *Apostolaat des Gebeds*, bl. 9; hoe het een *Verbond van Jezus' Hart* is, bl. 9; het is geen Broederschap, maar een *Verbond*, dat onder den standaard van het H. Hart alle andere vereenigingen samenroept, bl. 10.

OORSPRONG. — Het eerste *begin* in 1844 , bl. 10; groote *uitbreiding* sinds het jaar 1861, bl. 11; vaste *regeling* in 1866 , bl. 11; *vordering* in lateren tijd, bl. 11.

GRADEN IN HET ALGEMEEN. — Eerste Graad: *Opdracht van den dag aan het H. Hart van Jezus*, bl. 12; tweede Graad: *het Tientje van den Rozenkrans, opgedragen aan het onberlekte Hart van Maria*, bl. 12; derde Graad: *de eerherstellende Communie*, bl. 13.

VOORWAARDEN VAN AANNEMING. — Het is voldoende *ingeschreven te worden en een inschrijvingsbriefje te ontvangen*, bl. 13; personen, die daarvan ontslagen zijn, bl. 13.

ART. II.—THEOLOGISCHE GRONDEN, bl. 14.

De zaak van God te doen zegevieren, is het doel van het Apostolaat, bl. 14; voor dien kruistocht is het voorname wapen het *apostolische* gebed: voorbeelden van Jezus, Maria, Jozef, de Heiligen, bl. 15; het moet een *vereenigd* gebed zijn; kracht der vereeniging, bl. 15; het moet *vergoddelijk* zijn door de *vereeniging met het Hart van Jezus*; raad van den H. Paulus, voorbeeld van de Gelukz. Margareta Maria; voornaamste beweegreden tot ijver, bl. 16; het Apostolaat des Gebeds steunt op het leerstuk onzer *eenheid van lichaam*

met Jezus Christus en op de *gemeenschap der Heiligen*, bl. 18; het doet ons het groote gebod *der liefde* vervullen, bl. 19; en het gebod *des gebeds*, zooals Onze Heer het heeft voorgeschreven, bl. 20.

ART. III. — NOODZAKELIJKE OEFENING,
bl. 21.

Deze bestaat in eene eenvoudige *Opdracht van den dag* tot de intentie van Jezus' Hart, bl. 21; men kan het inwendig doen, maar beter is het, eene formule te nemen, bl. 22; deze oefening bezielt alle handelingen van den dag en maakt ze vruchtbaar voor het Apostolaat, bl. 22; zij maakt, dat zij met meer ijver geschieden, bl. 23; en zonder iets nieuws op te leggen zet het Apostolaat zijne leden tot alle goede werken aan, bl. 24; kenteeken van het Apostolaat om de vereeniging met Jezus' Hart zichtbaar te maken, bl. 25.

ART. IV. — VOORDEELEN VAN HET
APOSTOLAAT DES GEBEDS . . . bl. 25.

Nieuw recht op de vriendschap van Jezus' Hart, bl. 26; verdienste aan alle werken toegevoegd, bl. 26; apostolische werkdadigheid aan gebeden, werken en lijden medegedeeld, bl. 27; wij verkrijgen voor ons zelve de genaden, die wij

noodig hebben, bl. 27; moed en ijver voor het goede, bl. 28; gemeenschap met ontelbare medeleden, bl. 28; gemakkelijke deelname aan de voorrechten van het Romeinsche Aartsbroederschap van het H. Hart, bl. 29; deelneming in de verdiensten van bijna alle religieuze Orden en Congregaties, bl. 29; talrijke aflaten, bl. 30; bijzonder recht op de kostbare *beloften* van Onzen Heer, bl. 30; bijzondere belofte voor de communauteiten, bl. 32; allerlei goed voor de Kerk en voor de wereld, uit deze Devotie voortspruitend, bl. 32.

ART. V. — AFLATEN . . . bl. 34.

§ 1. *Aflaten, aan het Apostolaat des Gebeds eigen en aan alle leden gemeen.* Volle Aflaten, bl. 35; *gedeeltelijke* aflaten, bl. 36.

§ II. *Betrekking van het Apostolaat tot het Aartsbroederschap van het H. Hart en aflaten, aan dit Aartsbroederschap verleend:* betrekking tot het Aartsbroederschap: machtiging om leden in het Aartsbroederschap van het H. Hart op te nemen, aan de Bestuurders van het Apostolaat verleend, bl. 37; wat voor de aanneming in het Aartsbroederschap voldoende is, bl. 38.

I. *Volle* aflaten te verdienen door onze leden, die in het Aartsbroederschap zijn opgenomen, bl.38; II. *Gedeeltelijke* aflaten, bl. 40.

ART. VI. — VESTIGING VAN HET APOSTOLAAT bl. 41.

Algemeene machtiging van den Bisschop is noodig; zij is bijna overal toegestaan, bl. 41; Diploom van aggregatie voor de parochies, de communauten enz., bl. 41; noodzakelijkheid der inschrijving van den naam der leden in het register, bl. 42; de inschrijving kan geschieden door tusschenpersonen, maar moet *gewild zijn*, bl. 42; vrijstelling dezer inschrijving in de Missies en voor de meeste communauten, bl. 43; inschrijvingsbriefjes in 't algemeen noodig, bl. 43; wie rechteus het aggregatie-diploom aanvraagt, bl. 43.

ART. VII. — REGELING VAN HET APOSTOLAAT bl. 44.

Noodzakelijkheid der regeling om het Werk te doen leven en vruchtbaar te maken, bl 44; verdeling der leden in *dertigtallen*; redenen en voordeelen dier indeeling, bl. 45; een Zelateur of Zelatrice moet aan het hoofd staan van elke *volledige of onvolledige afdeeling*, en aan

elk lid een *maandbriefje* ter hand stellen, bl. 45; voordeelen dier maandbriefjes voor alle leden, bl. 46; maandelijksche bijeenkomsten der Zelateurs en Zelatricen en Raden van het Apostolaat, bl. 46; Bestuurders, bl. 47.

ART. VIII. — MAANDSCHRIFTEN VAN HET APOSTOLAAT bl. 47.

§ I. Hoofdorgaan van het Apostolaat: de *Messenger du Coeur de Jésus*. Verschillende uitgaven: *Maandrozen*, bl. 47; doel en behandelde onderwerpen, bl. 48.

§ II. Tweede orgaan van het Apostolaat: de *Petit Messenger du Coeur de Marie*, bl. 49; abonneementen, bl. 50.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Het Apostolaat des Gebeds en het onbevleete Hart van Maria.

Tweede Graad van het Verbond.

ART. I. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS EN DE VEREERING VAN MARIA . . . bl. 51.

Onze Vereeniging moet geheel toegewijd zijn aan de vereering van Maria, omdat zij het *Verbond van Jezus' Hart* is, bl. 51; omdat zij een *Apostolisch* doel

heeft, bl. 52; omdat zij *het gebed gebruikt* als het voornaamste middel, bl. 53.

ART. II. — HET TIENTJE VAN DEN ROZENKRANS, ALS OEFENING VAN GODSVRUCHT VOOR DE LEDEN VAN HET APOSTOLAAT. bl. 54.

De Rozenkrans van de H. Maagd Maria is een *Apostolisch* gebed, bl. 54; wat alleen maar aan onze leden in de Statuten gevraagd wordt: *aanbieding van een Tientje aan het onbevleete Hart van Maria voor de intentiën van het Apostolaat*, bl. 55.

ART. III. — BULLETINS EN BRIEFJES MET AFBEELDINGEN, MEER BIJZONDER BESTEMD VOOR DE LEDEN VAN DEN TWEEDEN GRAAD. (*Petit Messenger du Coeur de Marie.*) bl. 56.

Bijzonder doel van den *Petit Messenger*, bl. 56; de briefjes met afbeeldingen dienen vooral voor de leden van den tweeden Graad, bl. 57; de *Petit Messenger* is het orgaan der Congregaties van de H. Maagd, bl. 58.

ART. IV. — AFLATEN. . . . bl. 59.

Bijzondere aflaten, door Z. H. Leo XIII. toegestaan, bl. 59; op welke voorwaarden de leden van den tweeden Graad de *apostolische* aflaten en die van de H. Brigitta kunnen verdienen, bl. 59.

1^e reeks: Apostolische of Pauselijke aflaten, bl. 60; 2^e reeks: Aflaten van de H. Brigitta, bl. 60.

ART. V. — GEEST EN HOOFDOEFENINGEN VAN DEN TWEEDEN GRAAD VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS. . . . bl. 61.

Waarin bestaat in dien tweeden Graad de strikte verplichting en waarin de geest bl. 61; voornamelijk oefeningen, die aangeraden worden: het bidden *van het geheele rozenhoedje* of zelfs van den geheelen rozenkrans, bl. 62; *de Engel des Heeren*, bl. 62; viering van sommige feesten, bl. 62; verspreiding van geschriften, bl. 62; van afbeeldingen enz., bl. 63.

DERDE HOOFDSTUK.

Het Apostolaat des Gebeds en de eerherstellende Communie,

Derde Graad van het Verbond.

ART. I. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS EN DE VEREERING VAN HET H. SACRAMENT, bl. 64.

Het Apostolaat, als *Verbond van Jezus' Hart*, moet op alle wijzen de vereering van het H. Sacrament bevorderen, bl. 64; ook als *Verbond van ijver*, bl. 66; ook als *Verbond des gebeds*, bl. 66.

ART. II. — DE EERHERSTELLENDEN
COMMUNIE, TOT WELKE DE LEDEN VAN HET
APOSTOLAAT ZICH VERBINDEN, . bl. 66.

De eerherstellende Communie is ontstaan
op het uitdrukkelijk verlangen van Jezus'
Hart, aan de gelukzalige Margareta Maria
geopenbaard, bl. 67; het doel is hetzelfde
als van het Apostolaat des Gebeds, bl. 69;
daarom is zij aangenomen als derde
Graad, bl. 71.

ART. III. — GOEDKEURINGEN EN AFLATEN,
bl. 71.

Breve van 1861, *een vollen aflat in
iedere maand* toekennende, bl. 71; Breve
van 1863, *een vollen aflat elke week*
schenkende, bl. 72; Breve van 1864, met
vergunning om de Communiedagen te
verschuiven, bl. 72; Breve van 1882,
waarbij de aflaten der eerherstellende
Communie aan alle leden van het Apostolaat
worden vergund, bl. 73; redenen
voor al die gunsten, bl. 74.

ART. IV. — VOORWAARDEN EN INRICHTING,
. bl. 75.

VOORWAARDEN. Gemakkelijkheid der
beide voorwaarden, bl. 75.

INRICHTING. Verdeeling der leden in
zeven- of dertigtallen, bl. 75; de Bestuur-

ders van het Apostolaat zijn het tevens van de eerherstellende Communie, bl. 76; de Zelateurs van het Apostolaat dienen het ook van de *eerherstellende Communie* te zijn, bl. 76; uitnoodiging tot de eerherstellende Communie bij het uitreiken der maandbriefjes, bl. 77; twee volle aflaten voor de Communie op den dag der *Maandpatroons*, bl. 77; aanduiding der dagen voor de *wekelijksche of maandelijksche* Communieën op de maandbriefjes, bl. 78.

ART. V. — ALGEMEENE EERHERSTELLENDE COMMUNIE bl. 78.

Nieuwe volle aflat toegestaan aan de leden van het Apostolaat, die maandelijks te zamen de eerherstellende Communie doen, bl. 78; in dubbelen zin zijn die Communieën eerherstellend, bl. 79; *de eerste Vrijdag* is de beste dag voor die Communieën, bl. 80; in parochies kan men de voorkeur geven aan een *Zondag* of een *plechtigen feestdag*, bl. 80; de dag voor die Communieën moet van te voren bepaald en aangekondigd worden, bl. 81.

ART. VI. — MAANDELIJKSCH EN ALGEMEENE COMMUNIE DER KINDEREN IN DE PAROCHIES bl. 81.

Doel dezer oefening, bl. 81; middelen:

invoering, bl. 82; dag der Communie, bl. 82; Communiemis, bl. 83; gedachtenis aan de Communie, bl. 85; deze Communie, afgezien van elke Vereeniging, is een uitstekend middel, bl. 85; maar het is veel beter, er eene *eerherstellende Communie* van te maken door alle kinderen in het Apostolaat op te nemen, bl. 86; goedkeuringen, bl. 87; middelen om die oefening te verspreiden, bl. 88.

ART. VII. — DE GEEST EN VOORNAAMSTE OEFENINGEN VAN DEN DERDEN GRAAD VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS, bl. 89.

Aanbidding van het H. Sacrament en *Heilig Uur*, bl. 89; *processies* met het H. Sacrament, bl. 91; oefening der *vereeniging met het altaar*, bl. 91; geregelde en zoo mogelijk dagelijksche bijwoning der *H. Mis*, bl. 92; *veelvuldige*, en als het mag, *dagelijksche Communie*, bl. 92.

VIERDE HOOFDSTUK.

Het Apostolaat des Gebeds en zijne aanvullende oefeningen.

Eenvoudigheid der eigenlijke oefening van het Apostolaat, bl. 94; redenen

om haar door eenige aanvullende oefeningen te versterken, bl. 94.

I. — OEFENINGEN VOOR ELKEN DAG,
bl. 96.

HERNIEUWING zoo dikwerf en zoo vurig mogelijk van de OPDRACHT AAN HET H. HART, bl. 96; PRACTISCHE TOEWIJDING; *algemeene toewijding door onzen H. Vader den Paus voorgesteld*, bl. 96; formule dezer toewijding, bl. 97; *bijzondere toewijding der leden van het Apostolaat*, bl. 101; formule dezer toewijding, bl. 102; HET WEL VERRICHTEN VAN HET MORGENGEBED, bl. 106; APOSTOLAAT VAN HET WERK, bl. 107; APOSTOLAAT DES LIJDENS, bl. 108; SCHAT VAN JEZUS' HART, bl. 109; lijsten voor dien schat, bl. 111. DE BIJZONDERE INTENTIES den leden aanbevolen, bl. 112; zorg om die intenties te verzamelen en naar het Hoofdbestuur op te zenden, bl. 113; formule voor die intentiën, bl. 113; voorlezing en bekendmaking dier intenties, bl. 114; verband tusschen die intentiën en den *Schat*, bl. 115; APOSTOLISCH BESLUIT, bl. 115; VERZUCHTINGEN MET AFLATEN,
bl. 116.

II. — OEFENINGEN VOOR ELKE WEEK,
bl. 116.

HET HEILIG UUR, bl. 116; oorsprong,
bl. 117; volle Aflaten voor de leden van
het Apostolaat, bl. 117; DE MIS VAN
VRIJDAG, bl. 118; DE KRUISWEG, bl. 118.

III. — OEFENINGEN VOOR ELKE MAAND,
bl. 118.

EERSTE VRIJDAG, bl. 118; MAANDPATROON,
bl. 119.

IV. — OEFENINGEN VOOR ELK JAAR,
bl. 120.

MAAND VAN HET HEILIG HART bl. 120;
FEESTEN, bl. 120.

VIJFDE HOOFDSTUK.

*De Zelateurs en Zelatrices van het
Apostolaat des Gebeds.*

ART. I. — GEWICHT HUNNER BEDIENING,
bl. 121.

Artikel der Statuten, bl. 121; van het
belang om ijverige personen in eene
keurbende te vereenigen, bl. 121.

ART. II. — VORMING DER RADEN, bl. 122.

De Raden van het Apostolaat kunnen
overal gevormd worden, bl. 122; recht tot
die vorming, bl. 123; vereenigingslokaal,
bl. 123; bedieningen en plichten, bl. 124.

ART. III. — WERKKRING DER ZELATEURS
EN ZELATRICES bl. 124.

Werkkring ten opzichte van den eersten Graad, bl. 125; van den tweeden Graad, bl. 128; van den derden Graad, bl. 129; verspreiding der *Zendboden*, maandschriften, bl. 130; bijdragen, bl. 131; openbare oefeningen van het Apostolaat, bl. 131; beelden van het H. Hart, bl. 132; prentjes, bl. 133; verdeeling der werkzaamheden, bl. 133; voorbeeld, waarnaar zij zich kunnen richten, bl. 134; hoe het Apostolaat zich naar alle omstandigheden en behoeften schikt, bl. 135; verschillende middelen om den ijver te verlevendigen, bl. 136.

ART. IV. — VERGADERINGEN, bl. 137.

Maandelijksche Vergaderingen, bl. 137; gebeden, bl. 138; beraadslaging bl. 138; dringende belangen, bl. 139; strijd tegen de Vrijmetselarij, bl. 140; verdeeling der Raden, bl. 142.

ART. V. — BIJZONDERE AFLATEN bl. 142.

Volle aflaten op de voornaamste patroonsfeesten van het Apostolaat, bl. 142; andere *volle* aflaten, bl. 143; *gedeeltelijke* aflaten, b. 144.

ART. VI. — AANNEMING DER ZELATEURS EN ZELATRICEN bl. 144.

Overhandiging van het *Diploom*, het

Reglement, de Kruismedaille, bl. 144; plechtigheid der aanneming, bl. 145.

ZESDE HOOFDSTUK.

De Bestuurders van het Apostolaat des Gebeds.

**ART. I. — DE PLAATSELIJKE BESTUUR-
DERS.** bl. 153.

§ I. *Aanstelling der plaatselijke Bestuurders*; hun diploma, bl. 153; onderbestuurder, bl. 154; volmachten van den onderbestuurder, bl. 155.

§ II. *Voorname bedieningen van den plaatselijken Bestuurder*: inschrijving, bl. 156; vergaderingen der leden, bl. 157; ijveraars, bl. 157; vergadering der ijveraars of Zelateurs, bl. 157; algemeene Communieën, bl. 157; heilig Uur, bl. 158.

§ III. *Voorrechten der plaatselijke Bestuurders*: macht om aflaten te verleenen, bl. 158; macht om in het Aartsbroederschap op te nemen, bl. 159; persoonlijke aflaten, bl. 159; aanneming van Zelateurs, bl. 159; hulp voor de Bestuurders, bl. 161.

ART. II. — DE DIOCESAAN-BESTUURDERS,
bl. 163.

Aggregatie-Diplomen voor parochies en vereenigingen, bl. 163; Diplomen voor

Bestuurders, bl. 164; voor Zelateurs, bl. 164; inschrijvingsbriefjes, bl. 164; Diocesaan-onderbestuurder, bl. 165; Centrale Raden, bl. 165; fondsen en Depot, bl. 166; circulaires, bl. 167; plechtige oprichting, bl. 167; tijdschriften, bl. 168; ijver der Bestuurders, bl. 168; aflaten en volmachten, bl. 169.

ART. III. — DE HOOFDBESTUURDERS,
bl. 170.

Opzending der lijsten, bl. 170; Diplomen en inschrijvingsbriefjes, bl. 171; middelen ter verbreiding, bl. 171; Diocesaan-Bestuurders, bl. 172; geest van eenheid, bl. 173; statistieken van het Apostolaat, bl. 174; landen, waar Hoofdbestuurders zijn, bl. 175; algemeene Bestuurder, bl. 175; Kardinaal-Beschermheer, bl. 176.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Het Apostolaat des Gebeds in de verschillende middelpunten.

**ART. I. — HET APOSTOLAAT DES GE-
BEDS IN DE PAROCHIËN, . . . bl. 177.**

Het volgende is grootendeels van toepassing op verschillende Vereenigingen: oprichting van het Apostolaat, bl. 177; eenvoudige of plechtige aanneming der leden, bl. 183; openbare oefeningen: maandelijksche ver-

gadering, bl. 185; algemeene en eerherstellende Communie, bl. 187; eerste Vrijdag der maand, bl. 190; Heilig Uur: wijze om het nuttig door te brengen, bl. 191; maand van het H. Hart, bl. 192; Patroonfeest, bl. 193; jaarlijksche retraite, bl. 194; zetel van het Apostolaat, banier enz., bl. 194.

ART. II. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS IN DE RELIGIEUZE CONGREGATIES EN COMMUNAUTEITEN bl. 195.

Geschiktheid van het Apostolaat voor religieuzen, bl. 195; Orden en religieuze Congregaties, die het Apostolaat aan hunne verdiensten deelachtig hebben gemaakt, bl. 198; voorrechten, hun verleend, bl. 199; werking van het Apostolaat in communauten, bl. 201; bediening van Zelateur of van Bestuurder door religieuzen uitgeoefend, bl. 202; depot van geschriften enz., bl. 203.

ART. III. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS IN DE CONGREGATIES DER H. MAAGD EN IN ANDERE KATHOLIEKE VEREENIGINGEN bl. 204.

I. *Congregaties der H. Maagd*. Voordeelen haar door het Verbond van Jezus' Hart aangeboden; oefeningen en tijd-

schriften, bl. 204; twee wijzen om in Congregaties een Raad van het Apostolaat te vormen, bl. 206; het Apostolaat bereidt de oprichting van Congregaties voor, bl. 206.

II. *Katholieke Vereenigingen*. Getuigenis van Mgr. de Ségur, bl. 207; wensch eener vergadering van Katholieke Comité's te Parijs, bl. 208; van een werkliedenvereeniging te Lyon, bl. 208; van den algemeenen Raad der Vereenigingen van den H. Vincentius à Paulo, bl. 208; van het Congres van Freiburg, bl. 209.

ART. IV. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS VOOR DE MANNEN, . . . bl. 209.

Wensch van een Katholiek Congres te Parijs, bl. 209; aanbeveling van Z. H. Leo XIII aan de leden, bl. 210; inrichting in Canada, bl. 211; oorzaken der goede vruchten van het Verbond van Jezus' Hart onder de mannen, bl. 213; gemak om zich naar plaatselijke omstandigheden te voegen, bl. 214.

ART. V. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS ONDER DE JONGELIEDEN . . . bl. 215.

't Is van belang voor het heil der maatschappij, dat de jeugd zich wijde aan het H. Hart, bl. 215; inrichting der

Raden van jonge Zelateurs, bl. 217; drie voorname oefeningen met de drie Graden door het Apostolaat aan de jeugd voorgesteld, bl. 219.

ART. VI. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS IN DE GROOT-SEMINARIES, bl. 220.

Geschiktheid van het Apostolaat voor de Groot-Seminaries, bl. 220; vergaderingen en conferenties der leden en der Zelateurs, bl. 220; vruchten der vergaderingen, ontwikkeling van den geest van ijver, bl. 222.

ART. VII. — HET APOSTOLAAT DES GEBEDS IN DE OPVOEDINGSGESTICHTEN, bl. 223.

't Is van belang om in die huizen door het Apostolaat den *waarlijk Katholijken geest* te ontwikkelen, bl. 223; twee wijzen om het Apostolaat in die huizen te vestigen, bl. 224; meest geschikte oefeningen om er den ijver te onderhouden, bl. 225; noodzakelijkheid om de jonge Zelateurs goed uit te kiezen en met zorg te vormen, bl. 227.

BESLUIT

Overvloedige vruchten in alle landen door het Apostolaat voortgebracht, bl. 228;

gemakkelijke middelen om die vruchten uit te breiden en te vermeerderen, bl. 230; dringende beweegredenen om de werkzaamheid en den ijver te verdubbelen, bl. 231.

OORKONDEN TER OPHELDERING.

ART. I. — STATUTEN VAN HET APOSTOLAAT DES GEBEDS, VERBOND VAN JEZUS' HART, bl. 234; *Decreet van Z. H. Leo XIII*, die Statuten goedkeurende en bekrachtigende, bl. 237.

ART. II. — RESCRIPT van 24 Aug. 1884, bl. 238.

ART. III. — BREVE van 30 Maart, 1886, bl. 242.

KORTE INHOUDSTAFEL, bl. 246.

ALPHABETISCHE INHOUDSTAFEL, bl. 268.

Alphabetische Inhoudstafel.

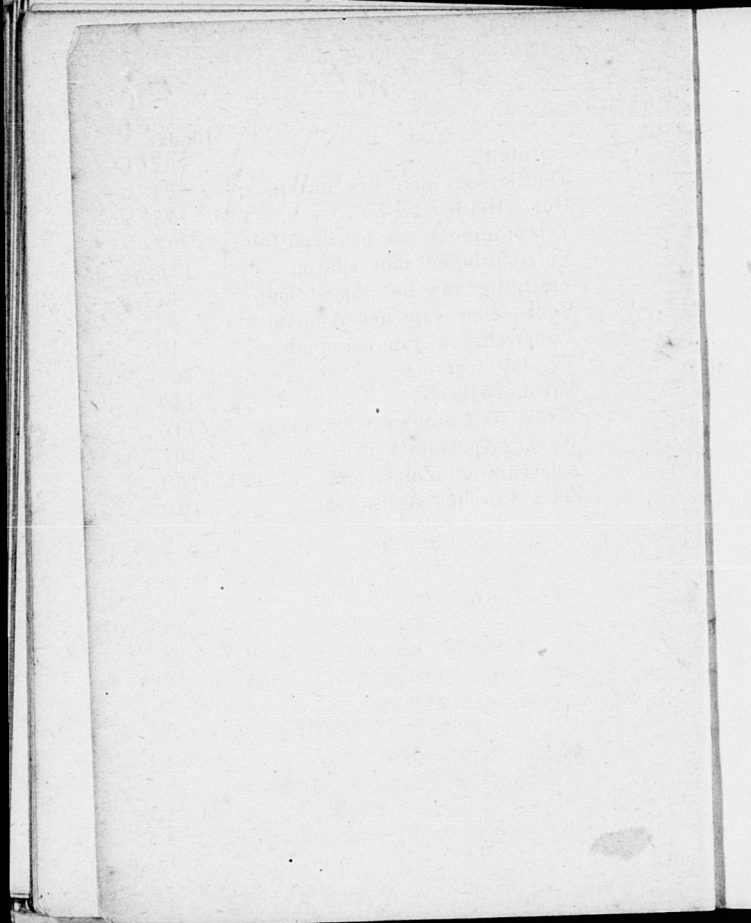
Bladz.

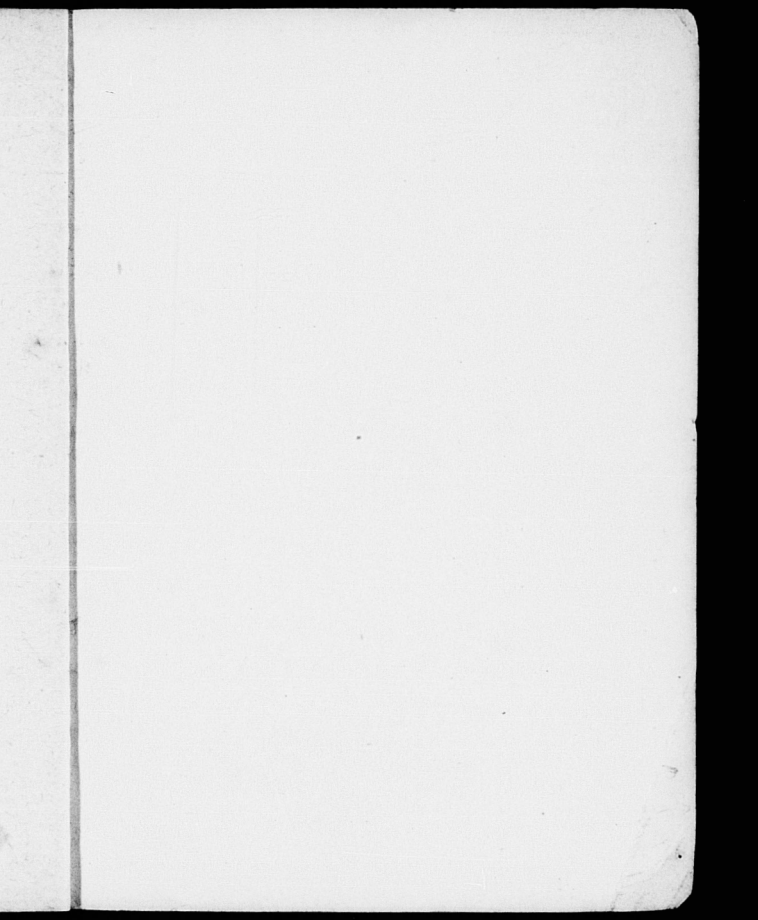
Aanbevelingen van Z. H. Leo XIII.	2
Aanvullende oefeningen van het	
Apostolaat	94
Aartsbroederschap van het H. Hart.	37
Acte van toewijding (algemeene).	97
Acte van toewijding voor de	
leden van het Apostolaat	102
Aflaten van het Aartsbroederschap.	38
Aflaten van het Apostolaat.	34
Aflaten voor de Bestuurders.	159, 169
Aflaten voor de Zelateurs	142
Aflaten van den tweeden Graad.	59
Aflaten van den derden Graad.	71
Apostolisch Besluit.	115
Besluit.	228
Bestuurder (Algemeene).	175
Bestuurder (Diocesaan).	163
Bestuurder (Hoofd).	170
Bestuurder (Plaatselijke).	153
Communanteiten.	195
Communie (ce herstellende).	66, 78
Communie (ce herstellende en alge-	
meene).	187
Communie (maandelijksche en alge-	

	Bladz.
meene der kinderen).	81
Congregaties der H. Maagd en het Apostolaat.	58, 204
Dag (oefeningen voor elken). . .	96
Datums en korte inhoud der voor- naamste Pauselijke stukken. . . .	5
Doel en benaming van het Apo- stolaat.	9
Eucharistie en het Apostolaat. . .	64
Gebed (Apostolaat van het). . . .	9
Graden in het algemeen.	12
Gronden (Theologische).	14
Hart van Jezus en het Apostolaat.	9
Hart van Maria en het Apostolaat.	51
Hernieuwing der dagelijksche Op- dracht.	96
Inrichting van het Apostolaat. . .	75
Intentie (algemeene).	13
Intentiën (bijzondere).	112
Jaar (oefeningen van elk).	120
Jongelieden en het Apostolaat. . .	215
Kardinaal Beschermheer.	176
Lijden (Apostolaat van het). . . .	108
Maand (Oefeningen voor elke). . .	118
Maandbriefjes	45
Maandpatroon	119
Maandrozen.	47

	Badlz
Maandschriften.	47
Mannen en het Apostolaat.	209
Maria en het Apostolaat.	51
Messenger du Coeur de Jésus.	47
Middelpunten (het Apostolaat in de verschillende).	177
Morgengebed.	106
Oefening van het Apostolaat (nood- zakelijke).	21
Oefeningen van het Apostolaat (algemeene).	185
Oorkonden ter opheldering.	234
Oorsprong en begin van het Apos- tolaat.	10
Opvoedingsgestichten.	223
Orden en religieuze Congregaties, die het Apostolaat aan hunne ver- diensten deelachtig hebben gemaakt.	29, 198
Parochies (het Apostolaat in de).	177
Petit Messenger du Coeur de Marie.	49, 56
Raden van het Apostolaat.	122
Regeling van het Apostolaat.	44
Retraite (jaarlijksche).	194
Rozenkrans, Apostolisch gebed.	54
Schapulier van het H. Hart.	25
Schat van Jezus' Hart.	109
Seminaries (het Apostolaat in de).	220

	Bladz.
Statuten	234
Tientje van den Rozenkrans. . .	54
Uur (Heilig)	116, 158
Vereenigingen en het Apostolaat .	207
Verzuchtingen met aflaten . . .	116
Vestiging van het Apostolaat . .	41
Voordeelen van het Apostolaat . .	25
Voorwaarden van aanneming . . .	13
Vrijdag (eerste).	118
Vrijmetselarij	140
Week (oefeningen voor elke). . .	116
Werk (Apostolaat van het). . . .	107
Zelateurs en Zelatrices.	121, 159
Zetel van het Apostolaat.	194

Dit werkje is verkrijgbaar bij den
schrijver en bij G. BORG, Prinsenstraat
Amsterdam, 30 ct.

Van denzelfde boekhandelaar worden
de volgende uitgaven aanbevolen :

*Korte verhandeling over het Apostolaat
des gebeds* door M. H. Reuser sJ. $7\frac{1}{2}$ ct.

Het Apostolaat des Gebeds van P. H.
Ramière.

*Maandrozen ter eere van het H. Hart
van Jezus* (maandschrift van het Aposto-
laat des Gebeds), per jaargang f 2.20;
franco f 2.60.

*De negen bedieningen van het H. Hart
van Jezus* ten gebruike der leden van
het Apostolaat, door J. Verheijen o. c.
 $7\frac{1}{2}$ ct.

Rozenkrans des Apostolaats des Gebeds
ten gebruike der leden van den tweeden
Graad, $7\frac{1}{2}$ ct.